

KONTRA

Απόφαση του Eurogroup

**Λιτότητα και
κινεζοποίηση «εις το
διηνεκές»**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κυπριακό

**Ψάχνουν τρόπο να
υπογράψουν**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Με ή χωρίς εκλογές,
ακλόνητη η κινεζοποίηση**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Το ιταλικό παράδειγμα

**Οι καντρίλιες της
αστικής πολιτικής δε
θέτουν σε κίνδυνο το
σύστημα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Υπουργείο Παιδείας

**Αταλάντευτα στην ίδια
πολιτική με την έγκριση
των «θεσμών»**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Ζητούν δηλώσεις
μετανοίας από τους
πολιτικούς κρατούμενους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 895 - 10 Δεκέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

**Σφυρηλατούν αλυσίδες
αποικιακής σκλαβιάς και κινεζοποίησης
για τις επόμενες δεκαετίες**

Scripta... Verba...

Η Αθήνα πρέπει επιτέλους να εφαρμόσει τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Αν η Ελλάδα θέλει να παραμείνει στο ευρώ, δεν υπάρχει τρόπος να το αποφύγει αυτό. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι εντελώς ανεξάρτητο από το επίπεδο του χρέους.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Κυνικός και αδίστακτος ιμπεριαλιστής, δε χαρίζει ούτε μια καλή κουβέντα στα εν Ελλάδι τσιράκια του.

Στην Ιταλία ποτέ δεν κερδίζει κανείς, αλλά ποτέ δεν έχασε και κανείς. Είμαι διαφορετικός και το λέω δυνατά, ακόμη και με τον κόμπο στο λαιμό μου. Όταν κάποιος χάνει, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια. Αυτή η πολιτική εμπειρία τελειώνει εδώ. Αύριο θα συγκεντρώσω το υπουργικό συμβούλιο και στη συνέχεια θα παραδώσω την παραίτησή μου στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ματέο Ρέντι

Η ήττα μπορεί να γίνει καύσιμο δημαγωγίας για μελλοντική νίκη.

Δεν κρύψαμε ποτέ τις διαφορές μας, ούτε το γεγονός ότι εμείς είμαστε ένα κόμμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς και οι ΑΝΕΛ ένα κόμμα συντηρητικών αρχών.

Σταύρος Κοντονής

Η ακροδεξιά γίνεται «κόμμα συντηρητικών αρχών» και η αστική ψευτοαριστερά «ριζοσπαστική Αριστερά».

Αυτό που λέγαμε και τότε και συνεχίζουμε να λέμε και σήμερα είναι ότι, αν δεν κυριαρχήσει η απάντηση της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων σε μια πορεία διαλυτική για την Ευρώπη, τότε δεν είναι απλώς υπαρκτός ο κίνδυνος της ακροδεξιάς, αυτή είναι προ των πυλών (...) Βλέπουμε την ακροδεξιά με έναν λαϊκιστικό και εθνικιστικό λόγο να παίρνει το πάνω χέρι.

Ράνια Σβίγκου

Γι' αυτό στείλαμε τους βουλευτές μας παρέα με τους χρυσαυγίτες να τονώσουν το εθνικό αίσθημα στο Καστελόριζο.

Για να επιτύχει η Ελλάδα αυτά που είχαμε ήδη επιτύχει εμείς, στα τέλη του 2014, η κυβέρνηση Τσίπρα επιβάλλει πολύ μεγαλύτερη λιτότητα.

Αντώνης Σαμαράς

Μόνο που ο Τσίπρας είναι πρωθυπουργός και ο Σαμαράς «πρώην» σε όλα τα επίπεδα.

Εχει στρατιωτική ισχύ ο Ερντογάν. Εγώ θα έκανα παραγγελία αεροσκαφών αμέσως. Θα έκοβα και άλλα 200 ευρώ από τις συντάξεις για να εξοπλίσω τις Ενοπλες Δυνάμεις.

Βασίλης Λεβέντης

Το πρόβλημα δεν είναι ο Λεβέντης, αλλά αυτοί που τον προβάλλουν σαν... σοφό γέροντα της αστικής πολιτικής.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο Ρέντι συνέδεσε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος με την παραμονή του στην εξουσία ♦ Και έχασε με είκοσι μονάδες διαφορά ♦ Συνετρίβη ♦ Δεν είχε άλλη λύση από την παραίτηση, στην αστική πολιτική όμως παραμένει φιλοδοξώντας να επανέλθει στην εξουσία ♦ Σχολή δημιούργησε τελικά ο «καβαλιέρε» Μπερλουσκόνι ♦ Γέλασε και το παρδαλό κατσίκι με τη δήλωση Κοτζιά μετά τις προεδρικές εκλογές στην Αυστρία ♦ «Θα ήθελα να είμαι στη Βιέννη και να χορεύω βαλς του Στράους» ♦ Δεν υπονοούμε τίποτα για την... κοιλιά του υπουργού, που όσο να 'ναι δεν προσφέρεται για βαλς ♦ Στις μουσικές του προτιμήσεις αναφερόμαστε ♦ Διότι τον θυμόμαστε το Μάη του 2015 να τραγουδάει και να λικνίζεται σαν λούτρινο αρκούδι στην Αττάλεια ♦ «We are the world» ♦ Αγκαζέ με τον Τσαβούσογλου, παρέα με τους υπουρ-

γούς του ΝΑΤΟ ♦ Δεν το λες και βαλς των Στράους το αποκρουστικό θέαμα που πρόσφερε ♦ Πώς να αισθάνεται, άραγε, ο «πολλά βαρύς» γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας, Νεφελούδης, που αυτός -με τόσα ένσημα στον ευρωεβριζιονισμό- παρέμεινε γενικός γραμματέας, ενώ η «χτεσινή» Αχτσιόγλου έγινε υπουργός; ♦ Ρητορικό είναι το ερώτημα, φυσικά ♦ Ο χαρακτήρας του Νεφελούδη, που τον έχει αντιληφθεί όποιος έτυχε να τον δει έστω και μία φορά στην τηλεόραση, δίνει την απάντηση ♦ Ελπίζουμε ο Μάριος να φροντίζει με θρησκευτική ευλάβεια τα χάπια του προέδρου ♦ Μη μας πάθει τίποτα, με τόσα νεύρα και τόσες στενοχώριες ♦ Θα μας τον φάει τον λεβένταρο το μητσοτακικό ♦ Είστε καλά, κύριοι της αντιπολίτευσης στην ΚΕΔΕ; ♦ Διαμαρτύρεστε που ο Πατούλης έβαλε σ' ένα άλμπουμ πολλές φω-

τογραφίες του, αντί να ξεσηκώσετε τον κόσμο που δεν έβαλε την Πατούλαινα; ♦ Ο Ολάντ δεν είναι βαφομαλλιάς! Το γράφει στο βιβλίο του ♦ «Είναι φυσικό το χρώμα, το πήρα από τον πατέρα μου, με τόση βροχή που έχω φάει θα είχε ξεβάψει εξάλλου» ♦ Αυτό πάντως δεν τον βοήθησε καθόλου ν' αποφύγει την πολιτική συνταξιοδότηση ♦ Και μια απορία ♦ Των αλλωνών, που το караβάφουν, ξεβάφει «με την πρώτη σταγόνα της βροχής»; ♦ Ακούσαμε την ομιλία Τσίπρα στο Αμπού Ντάμπι, «εις την Αγγλικήν» ♦ Το ρο μια χαρά το «στραγγάλαγε», αλλά κατά τα άλλα η προφορά ήταν «άσ' τα να πάνε» ♦ Κι ως ήταν γραπτή η ομιλία ♦ Όταν κάποιος προσπαθεί να μιμηθεί την προφορά σε μια ξένη γλώσσα, την οποία έμαθε όψιμα και με εντατικά μαθήματα, απλώς γίνεται γελοίος ♦ Αν μιλάς σωστά, κανένας δε θα σου κάνει παρατήρηση

για την προφορά ♦ Με το σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν αντέδρασε ο ΣΥΡΙΖΑ στο ακροδεξιό παραλήρημα βουλευτή των ΑΝΕΛ, που έθεσε τον ελληνικό λαό δίλημμα ♦ «Μπορεί ένας γκέι να γίνει μπέμπι σίτερ;» ♦ Ουμήθηκε συριζαίος τις, ότι οι ΑΝΕΛ είναι κόμμα «συντηρητικών αρχών» ♦ Ο οποίος συριζαίος κόντεψε να σπάσει τα χέρια του από τα δυνατά χειροκροτήματα, όταν ο Καμμένος τους προσφώνησε «συντρόφισσες και σύντροφοι» ♦ Κάτω τα χέρια από την Ελενίτσα την Αυλωνίτου ♦ Δε βλέπετε, ρε, ότι το 'χει βάψει ξανθόπλατινέ το μαλλί; ♦ Διαπιστώνουμε, πάντως, ένα πρόβλημα ακοής ♦ Μπέρδεμα του ρο με το ταυ κάνει την Ρω, Τω ♦ Να το κοιτάξεις, Ελενίτσα ♦ Αποκάλεσε ο Τζιτζικώστας τον Μπουτάρη «κωλόγερο»; ♦ Γιατί δεν τον αποκαλεί κι αυτός «κωλόπαιδο», να πατίσουν; ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Είναι παλιά τακτική του ελληνικού αστικού συστήματος εξουσίας, κάθε φορά που ζωηρεύει η ένταση στο Αιγαίο, να δίνει στη δημοσιότητα ηχητικά και βίντεο από τα κόκπιτ ελληνικών πολεμικών αεροπλάνων που εμπλέκονται σε εικονικές αερομαχίες στο Αιγαίο, για να τονώνει το αίσθημα... εθνικής υπεροχής. Όπως αντιλαμβάνεστε, επί Καμμένου δε θα μπορούσε να συμβεί κάτι διαφορετικό. Μόνο που πρωθυπουργός δεν είναι ο Καμμένος, είναι ο Τσίπρας. Μπορεί αυτές οι εκδηλώσεις ακραίου εθνικισμού και милитарισμού να ενοχλούν τους... παραδοσιακούς συριζαίους, δε δυσκολεύονται όμως να «καταπιούν» την ενόχλησή τους. Έχουν καταπιεί χειρότερα κι έχουν συνηθίσει.

Τόσοι δισεκατομμυριούχοι στην ίδια κυβέρνηση δεν έχουν ξαναμαζευτεί στην πολιτική ιστορία των ΗΠΑ. Δεν μπορείτε να πεις τίποτα: ο Τραμπ είναι φουλ... αντισυστημικός.

Κρίμα, μαντάμ Αυλωνίτου. Γιατί μόνο με τον Καμμένο το ενσταντάνε; Γιατί λείπουν ο Παππάς με τον Κασιδιάρη, που σας συνόδευσαν στο ταξίδι εθνικιστικής αναψυχής στο Κα-

Eleni Avlonitou

3 hrs · €

Μετά το τρισάγιο στη μνήμη της κυράς Της ΡΩ και την κατάθεση στεφάνου

39 Likes 8 Comments 5 Shares

στελρίζο; Πάντως, και η Αυλωνίτου και η Κασιμάτη (συριζαία κι αυτή) πήραν τόση χαρά από την εκδρομή με το «Σινούκ», που ανέβασαν φωτογραφίες στο facebook (περισσότερα για το θέμα στη σελίδα 6).

Την Παρασκευή ο Τσακαλώτος στην Αθήνα είπε στους οικονομικούς συντάκτες πως αν δεν κλείσει η αξιολόγηση θα υπάρξουν πολιτικές εξελίξεις (εκλογές δηλαδή). Την Κυριακή ο Τσίπρας στο Αμπού Ντάμπι ζήτησε να σταματήσει η συζήτηση περί εκλογών, γιατί η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που έχει ορίζοντα τριετίας για εκλογές. Ασυνενοησία; Όχι. Τακτική «μια στο καρφί και μια στο πέταλο», τακτική καλλιέργειας σύγχυσης και δημιουργίας καπνού παραλλαγής, από πολιτικάντδες που θεωρούν ότι απευθύνονται σε Χαχόλους.

Μήπως να έλεγε κάποιος κολλητός του (γιατί εμάς δεν πρόκειται να μας ακούσει) στον Τσακαλώτο ότι με εξυπναδούλες πότε για τον Αλέξη Ζορμπά, πότε για τη Γκρέις Κέλι και τον Ρενιέ και πότε για τον Κάρολο και τη Νταϊάνα, δε δίνει στο λόγο του κάποια ανάλαφρη χροιά, αλλά προκαλεί τη νοσηρότητα των ακροατών του; Οι Έλληνες δε στερούμαστε χιούμορ, αλλά τις εγγλέζικες κρυάδες δεν μπορούμε να τις σηκώσουμε.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρόκειται για άλλη μια γιορτή της δημοκρατίας, μέσω της οποίας οι πολίτες επέστρεψαν στο Σύνταγμα και στους κανόνες του παιχνιδιού. Εμπρός Ιταλία, που δεν πρόκειται να μείνει στο παράθυρο, που αποφασίζει και πιστεύει στην πολιτική. Τα συγχαρητήριά μου στο Όχι που έχει προβάδισμα, το αποτέλεσμα αυτό αποδίδει στους ηγέτες του τις ανάλογες τιμητικές διακρίσεις. Και τώρα χρειάζεται έργο, να προωθήσουμε σοβαρές και συγκεκριμένες προτάσεις για τη μεταρρύθμιση των κανόνων του παιχνιδιού στον εκλογικό νόμο.

Ματέο Ρέντι

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

10/12: Ημέρα ανθρώπινων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Ταϊλάνδη: Ημέρα συντάγματος 10/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης δηλώνει στη Βουλή «δυστυχώς επιτωχέυσαμεν» 10/12/1968: Επτά νεκροί και δώδεκα βαριά τραυματίες από μεγάλη έκρηξη στο ορυχείο του Αλιβερίου σε βάθος 120 μέτρων 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν την αποφυλάκιση των χουντικών (Κεφαλογιάννης, Τσαγκάρης, Ζαχαράκης, Αυγερίδης, Δημοσχάκης, Παπανικολάου, Τατούλης) 11/12: Ημέρα παιδιού, ημέρα βουνών 11/12/1964: Κουβανοί εξόριστοι βάλλουν με μπαζούκας το κτίριο του ΟΗΕ (Νέα Υόρκη) την ώρα που μιλούσε ο Τσε Γκεβάρα 11/12/1977:

Καταστρέφεται κινητό συνεργείο τηλεπικοινωνιών και αποθήκη ηλεκτρονικών οργάνων της αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2002: Γάμος Δημήτρη Κουφοντίνα - Αγγελικής Σωτηροπούλου (φυλακές Κορυδαλλού) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα της Λαϊκής Επαναστατικής Δράσης στην «Ολυμπιακή Τεχνική» 12/12: Ημέρα ψηφιακής αλληλεγγύης, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1916: Αναθεματισμός Εκκλησίας στον Ελευθέριο Βενιζέλο από τον αρχιεπίσκοπο Θεόκλητο σε δημόσια τελετή παρουσία αρχών και πολιτών 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο Σύνταγμα, μπροστά από τα ΕΛΤΑ και δίπλα στο υπουργείο Οικονομικών 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλ-λιου (17Ν) 14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επανά-

στασης 14/12/2000: Ο Δημήτρης Αβραμόπουλος ανακοινώνει την ίδρυση του Κινήματος Ελευθερων Πολιτών 15/12/1954: Αιματηρές διαδηλώσεις για το Κυπριακό στην Αθήνα, 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες 15/12/1967: Ιδρύεται η αντιδικτατορική οργάνωση «Ρήγας Φεραίος» από φοιτητές του ΠΑΜ, πρώτη προκήρυξη 16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962), Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971) 16/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 16/12/1976: Κηδεία Μάλλιου. «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί σε συνεργασία με χουντικούς τραυματίζουν μαζικά δημοσιογράφους 16/12/1990: Ο Αυγουστίνος Καντιώτης αφορίζει τον σκηνοθέτη Θόδωρο Αγγελόπουλο 16/12/1990: Δύο ρουκέτες εναντίον των γραφείων της ΕΟΚ (17Ν) .

Χρύσωμα του χαπιού ή «ηρωική έξοδος» τα φιλοδωρήματα Τσίπρα;

Με ή χωρίς εκλογές, ακλόνητη η κινεζοποίηση

Η δική μας εκτίμηση ήταν ότι οι Τσιπραί-οι φούντωσαν και πάλι την εκλογολογία (με τα γνωστά «ήξεις αφίξεις» που συνοδεύουν πάντα αυτή τη φιλολογία), όχι επειδή έχουν ως στόχο να πάνε σε εκλογές, αλλά επειδή εφαρμόζουν το γνωστό σχέδιο συσπείρωσης του κοινοβουλευτικού λόχου της συγκυβέρνησης, ώστε να ψηφίσει αδιαμαρτύρητα το «πακέτο» που θα συνοδεύει τη δεύτερη αξιολόγηση. Δεν τους έχουμε για τόσο αφελείς ώστε να πιστεύουν πως μπορούν να εκβιάσουν τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές για να τους επιφυλάξουν ευνοϊκή μεταχείριση. Εδώ δεν τους «ταρακούνησε» ο Σαμαράς το 2014 με την απειλή του επερχόμενου ΣΥΡΙΖΑ, θα τους «ταρακούνησει» μια απειλή εκλογών σήμερα, όταν ο μεν ΣΥΡΙΖΑ είναι πλήρως μνημονιακός η δε ΝΔ του Κούλη ακόμα πιο μνημονιακή;

Το διάγγελμα του Τσίπρα, το βράδυ της περασμένης Πέμπτης, δημιούργησε νέα δεδομένα. Βάσιμα μπορεί να υποθέσει κανείς ότι ετοιμάζει «ηρωική έξοδο» και εκλογές, παίζοντας στο γνωστό δίπλο: «εμείς θέλουμε να πάρουμε μέτρα ανακούφισης του λαού (εξαγγείλαμε μερικά), όμως οι εταίροι μας ζητούν εξωφρενικά πράγματα, προκειμένου να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, που ξεπερνούν όσα έχουμε συμφωνήσει, γι' αυτό απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό ν' αποφασίσει». Βάσιμα μπορεί να σταθεί η υπόθεση, ότι ενδεχομένως ο Τσίπρας με την παρέα του επιδιώκουν μια ηρωική έξοδο, ώστε να κρατήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ σε ψηλά ποσοστά, κι αν χάσουν, ν' αφήσουν τον Μητσοτάκη να υπογράψει το νέο «πακέτο» κι αυτοί να μαζεύουν παράσημα ως αντιπολίτευση, για να επανέλθουν δριμύτεροι όταν ο Μητσοτάκης φθαρεί εντελώς.

Ακόμα πιο βάσιμα, όμως, μπορεί να υποτεθεί ότι η κίνηση Τσίπρα να μοιράσει χριστουγεννιάτικα φιλοδωρήματα, χωρίς να παραβιάζει τη μνημονιακή πολιτική, δεν είναι παρά το χρύσωμα του χαπιού, προκειμένου πιο εύκολα να υπογράψει τη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, όπως αυτή έχει σχεδιαστεί μετά τη συμφωνία ΔΝΤ-Γερμανίας. Το γεγονός ότι η κυβέρνηση υπέγραψε την απόφαση του Eurogroup στις 5 Δεκέμβρη (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 9) συνηγορεί υπέρ αυτής της εκτίμησης. Όταν δέχεται ότι τα «πρωτογενή πλεονάσματα» θα είναι 3,5% του ΑΕΠ και μετά το 2018, έχει ήδη μπει στο πλαίσιο που έχουν ορίσει οι δανειστές.

Είναι λογικό ο Τσίπρας να θέλει ν' αλλάξει την ατζέντα, έστω και για λίγες μέρες. Να εμφανιστεί με τη γνωστή αλαζονεία του στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Να 'χει η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ κάτι να λείει, όταν από της Γενάρη θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται μια σειρά αποφασισμένα νέα χαράτσια (από τα τσιγάρα και τα υγρά ατμίματα μέχρι το καφεδάκι). Και κυρίως να δημιουργήσουν ένα κλίμα... φιλικό προς τα «πρωτογενή πλεονάσματα»: «δεν είναι και καταστροφή, αφού μας δίνουν τη δυνατότητα να προσφέρουμε στήριξη σ' εκείνους που την έχουν περισσότερο ανάγκη». Το έκανε και ο Σαμαράς αυτό, το 2014, όταν μοίραζε πασχαλιάτικα πεντακοσάρικα στους φτωχούς, ενόψει και των ευρωεκλογών που ακολουθούσαν.

Αν υποθέταμε ότι οι Τσιπραίοι έχουν πράγματι ένα σχεδιασμό «ηρωικής εξόδου», τι θα σήμαινε αυτό για τον ελληνικό λαό; Ο,τι σήμανε και η κυβερνητική αλλαγή του Γενάρη του 2015, σε ακόμα χειρότερη εκδοχή. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα επανέρχονταν

για να κλείσουν τη δεύτερη αξιολόγηση με ένα πιο σκληρό «πακέτο», το οποίο θα υπέγραφε η νέα κυβέρνηση (όποια κι αν ήταν αυτή), επικαλούμενη τη νωπή λαϊκή εντολή που έχει και ρίχνοντας την ευθύνη στην προηγούμενη, όπως ακριβώς κάνουν οι Τσιπραίοι, που ακόμα μιλούν για το... mail Χαρδούβελη.

Θεωρούμε ότι πλέον κανένας δε δικαιούται να αμφιβάλλει γι' αυτό. Ακόμα κι αν κυβέρνηση κατάφερνε να σχηματίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, ίδιο θα ήταν το αποτέλεσμα. Γιατί πλέον δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει σαν διαπραγματευτικό επιχείρημα τη «λαϊκή εντολή». Αυτό το έκανε το 2015 και ο Σόιμπλε του απάντησε «κι εμείς έχουμε λαϊκή εντολή, με εκλογές βγήκαμε στην κυβέρνηση». Στη συνέχεια, υπογράφοντας το ένα μετά το άλλο τα προαπαιτούμενα του «δικού του» τρίτου Μνημόνιου, ο ΣΥΡΙΖΑ επικαλέστηκε και πάλι πολλές φορές τη «λαϊκή εντολή». Μόνο που δεν την επικαλείται πλέον ενώπιον των δανειστών, αλλά ενώπιον όσων στην Ελλάδα διαμαρτύρονται και καταγγέλλουν την εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή πολιτική: «κάναμε εκλογές αφού είχαμε υπογράψει Μνημόνιο, άρα ο λαός μας έδωσε εντολή να το εφαρμόσουμε» είναι το επιχείρημα που έχει ακουστεί άπειρες φορές από τα στόματα υπουργών, βουλευτών και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ.

Αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν τον κόσμο, θα ήταν παράνομες λέει ένα σοφό ρητό. Πλέον, οι εκλογές δεν μπορούν ούτε φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις να φέρουν.

Φιλοδωρήματα εξαπάτησης

Ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι θα μοιράσει φιλοδωρήματα σε συνταξιούχους με διάγγελμα. Γιατί δεν κάνει διάγγελμα και όταν αποφασίζονται νέα μέτρα, χαράτσια, μείω-

ση συντάξεων κτλ.; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Ολοι ξέρουμε την απάντηση, όμως δεν πρέπει να παραλείπουμε να στηλιτεύσουμε την υποκρισία και το δούλεμα.

Είχε το θράσος να πει ότι «έχουμε σήμερα τη δυνατότητα να κάνουμε πράξη μια παλιότερη δέσμευσή μας για 13η σύνταξη σε όσους συνταξιούχους το έχουν μεγαλύτερη ανάγκη», φτύνοντας κατάμουτρα και τους συνταξιούχους και όλο τον ελληνικό λαό. Είχαν υποσχεθεί (για να κλέψουν την ψήφο) ότι θα επαναφέρουν τη 13η σύνταξη και εκείνο που κάνουν τώρα είναι να δίνουν ένα **εφάπαξ βοήθημα**. Αυτό το εφάπαξ βοήθημα δόθηκε και το 2014 από τον Σαμαρά. Στα 524 εκατ. ευρώ ήταν το «κοινωνικό μέρισμα» των Σαμαροβενιζέλων, σύμφωνα με τις τότε ανακοινώσεις, στα 617 εκατ. ανέρχεται το φιλάνθρωπικό βοήθημα των Τσιπροκαμμένων, σύμφωνα με τις τωρινές ανακοινώσεις. Κατά μέσο όρο -πάντοτε σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις- αντιστοιχούν 386 ευρώ σε κάθε συνταξιούχο. Με την κλιμάκωση που ανακοίνωσαν, το φιλάνθρωπικό βοήθημα θα κυμαίνεται από 300 μέχρι 830 ευρώ, ανάλογα με το ύψος της σύνταξης.

Με τη γνωστή γκεμπελίστικη τακτική του, το χαλκείο του Μαξίμου δήλωσε μέσω noh raper: «Το ποσό που θα διανεμηθεί είναι 4,7 φορές μεγαλύτερο από το ποσό του ΕΚΑΣ που περικόπηκε το 2016». Πήραν ένα μικρό μόνο μέρος από τα αντισφαλιστικά μέτρα, για να κάνουν μια βολική για την προπαγάνδα τους σύγκριση. Γιατί, όμως, δεν μιλούν για τα 1,8 δισ. που πετσόκοψαν από την κοινωνική ασφάλιση; Γιατί δε λένε «το ποσό είναι το ένα τρίτο από τις περικοπές συντάξεων και την αύξηση εισφορών»; Γιατί δεν κάνουν σύγκριση με το επιπλέον 1,8 δισ. που είναι κυρίως έμμεσοι φόροι, δηλαδή φόροι που θα τους πληρώσουν αποκλειστικά εργαζόμενοι και συνταξιούχοι (επομένως και αυτοί που θα πάρουν το φιλάνθρωπικό βοήθημα);

Η χλιαρή αντίδραση των Βρυξελλών, με στέλεχος της Κομισιόν να δηλώνει ανεπίσημα και ανώνυμα ότι η Κομισιόν δεν ήταν ενήμερη, σπεύδοντας να διευκρινίσει ότι αυτό δεν σημαίνει πως διαφωνεί, δείχνει πως οι Τσιπραίοι κινούνται μέσα στο μνημονιακό πλαίσιο. Όπως οι ίδιοι διαφράουν, έπρεπε να διανείμουν μέχρι τις 31.12.2016 αυτό που δικαιούνται από την υπέρβαση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» του 2016, αλλιώς θα πήγαινε και αυτό στο χρέος. Πρόβλημα ενδεχομένως να έχουν με την αναστολή της αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά του βορείου και ανατολικού Αιγαίου (Λέσβος, Χίος, Σάμος, Κως και νησάκια της άγονης γραμμής), όμως προσδοκούν πως θα το ρυθμίσουν στο πλαίσιο της συνολικής διαπραγματεύσεως με την τρόικα. Τα δημοσιονομικά του 2017 δεν έχουν κλείσει, το ποσό σίγουρα δε θα είναι μεγάλο, οπότε θα το καλύψουν από άλλες πηγές. Το βέβαιο είναι πως ο δημοσιονομικός στόχος του τρίτου Μνημόνιου δεν αλλάζει και η κυβέρνηση θα τον σεβαστεί απόλυτα, όπως δήλωσε ο Τσακαλώτος στη Βουλή. «Τη Συμφωνία μας με τους εταίρους μας θα την τηρήσουμε στο ακέραιο» επανέλαβε και ο Τσίπρας στο διάγγελμά του.

«Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι να γειάνει». Ή, αλλιώς, χάντρες και καθρεφτάκια σε ιθαγενείς.

Μιλιταρισμός και πατριδοκαπηλεία με... στίλ

Παρακαλούμε να επιμείνετε στις φωτογραφίες. Έχουν τραβηχτεί την ίδια μέρα (10.10.2015) και αναρτήθηκαν στην «ταρατατζούμ» ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ. Πάνω, ο Τσίπρας, φορώντας **μπουφάν της αεροπορίας**, βαδίζει ευθυτενής πάνω στο κόκκινο χαλί και επιθεωρεί το άγημα. Στη δεύτερη φωτογραφία, ο Τσίπρας, σαν καλός ηθοποιός, αλλάζει γκαρνταρόμπα: φοράει **τζάκετ παραλλαγής** (με το όνομά του ραμμένο στο στήθος, πάνω από την αριστερή τσέπη), ενώ το μπουφάν της αεροπορίας το φοράει ο Παππάς, που μέχρι τότε φορούσε απλό σακάκι. Στην «ταρατατζούμ» ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ μπορείτε να βρείτε ένα πακέτο «απολαυστικών» φωτογραφιών από εκείνη τη μέρα: ο Τσίπρας με σακάκι, ο Τσίπρας με αεροπορικό μπουφάν, ο Τσίπρας με τζάκετ παραλλαγής, ο Τσίπρας με Λοκατζήδες, ο Τσίπρας με πεζοναύτες κτλ. (<http://www.mod.mil.gr/mod/el/content/show/36/A87884>).

«Η επίσκεψη της κυβέρνησης μαζί με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής στα ακριτικά νησιά ξεπλύνουν ένα υπόδικο κόμμα με εγκληματική δράση. Ο συναγελασμός μαζί τους σε ένα τόσο τόσο εύκολης όσο και πατριδοκαπηλής λογικής εντάσσεται στον τρόπο παραγωγής της πολιτικής που κυριαρχεί στην ακροδεξιά ατζέντα (...) Ακόμη, οι ψευτολεονταρισμοί και οι παράτες δε μπορούν να αποτελούν τον ενδοεδιγγόμενο τρόπο άσκησης εξωτερικής πολιτικής και άμυνας (...) Ας είναι κατανοητό πως το αντίβαρο στην ακροδεξιά ατζέντα είναι η εφαρμογή πολιτικών που θα αποκαθιστούν και θα διευρύνουν την κοινωνική δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη και τον ανθρωπισμό. Σε κάθε περίπτωση, η στήριξη αυτής της ατζέντας, όχι απλώς δε μας αφορά, αλλά και μας ντροπιάζει».

Τα παραπάνω είναι αποσπάσματα από σχόλιο που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα commonality.gr, **άτυπο** όργανο της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχουν υπογραφή ούτε καν της φράξιας. Πόσο μάλλον κάποιου ή κάποιων εκ των υπουργών της φράξιας ή εκ των βουλευτών της φράξιας.

Είναι προφανές πως πρόκειται για κείμενο προοριζόμενο για εσωτερική κατανάλωση, μετά το θόρυβο που ξέσπασε από το «παρεάκι» συριζαίων, ανελιτών και χρυσαυγιτών που πήγε να κάνει εθνικιστική φιέστα στο Καστελλόριζο. Αυτοί που μιλούν για «πατριδοκαπηλεία», «ακροδεξιά ατζέντα», «ψευτολεονταρισμούς» και «παράτες» δεν ενοχλήθηκαν όταν το ίδιο έκανε το δίδυμο Τσίπρα-Παππά. Προφανώς γιατί τότε η φιέστα οργανώθηκε με στίλ και κυρίως χωρίς τους χρυσαυγίτες.

ΥΓ1. Το ότι θα πραγματοποιούνταν η φιέστα Καμμένου στο Καστελλόριζο ήταν γνωστό. Ουδείς την απέτρεψε. Πέρα από τις γνωστές τηλεπερσόνες βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν μαζί και ο αναπληρωτής υπουργός Άμυνας Δ. Βίτσας, πρώην γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ και των εμπίστων του Μαξίμου. Γνώριζε σίγουρα εκ των προτέρων ποιοι βουλευτές θα πήγαιναν και δεν έκανε τίποτα για ν' αποτρέψει την παρουσία των νεοναζί. Ήταν απόλυτα συντονισμένος με τον Καμμένο.

ΥΓ2. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος, που εκπροσωπεί τον πρωθυπουργό, όταν ρωτήθηκε σχετικά στο briefing της περασμένης Τρίτης, απάντησε: «**Δεν θα σπουδαιολογήσω μία επίσκεψη βουλευτών της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων σ' ένα ακριτικό νησί!**

Θύματα της λιτότητας ακόμα και τα μαιευτήρια στη Γερμανία

Ποιος θα φανταζόταν ότι στη Γερμανία -χώρα που για χρόνια καμάρωνε για το «κράτος πρόνοιας» και πολλοί στη χώρα μας το θαυμάζουν ακόμα- από το 1991 έχει βάλει λουκέτο το 40% των μαιευτηρίων, παρά το γεγονός ότι οι τοκετοί μειώθηκαν μόνο κατά 12%! «Σε πολλές επαρχιακές περιοχές δεν υπάρχουν μαιευτήρια, όπως για παράδειγμα σε ακτίνα 2.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων στην περιοχή Ντίπχολτς στη Κάτω Σαξονία. «Οι γυναίκες διακατέχονται από φόβο μήπως δεν προλάβουν να πάνε στην κλινική σε μια απόσταση 50 χιλιομέτρων» αναφέρει η μαία Γιούτα Μάιερ Κίτσια». Η αναφορά γίνεται σε πρόσφατο δημοσίευμα της Deutsche Welle (25.11.16) με τίτλο: «Κλείνουν μαιευτήρια λόγω λιτότητας».

Το δημοσίευμα συμπληρώνει ότι έχουν απομείνει μόνο 700 μαιευτικές κλινικές, οι οποίες δε διαθέτουν επαρκές προσωπικό, με αποτέλεσμα κάθε μαία να παρακολουθεί παράλληλα τρεις με πέντε γέννες. Έτσι, η πίεση δουλειάς και χρόνου είναι αφόρητη και πολλές μαίες έχουν ζητήσει να αποσπαστούν από τις αθήουσες τοκετού. Καθώς σε πολλά νοσοκομεία τα μαιευτικά τμήματα έκλεισαν προσωρινά, υπάρχουν ετοιμόγεννες που στέκονται με πόνους τοκετού έξω από τα νοσοκομεία στο Μόναχο, στη Στουτγάρδη ή στο Φράϊμπουργκ, χωρίς το προσωπικό να μπορεί να ανταποκριθεί! Σε ορισμένες περιπτώσεις οι γυναίκες αναγκάζονται να πάνε στο νοσοκομείο δυο βδομάδες πριν από την αναμενόμενη ημερομηνία τοκετού, εφόσον όμως αυτό το κρίνει απαραίτητο ο γυναικολόγος τους.

Όταν η υγεία μετατρέπεται σε εμπόρευμα, φυσικό είναι να κλείνουν νοσοκομεία. Αφού οι τοκετοί μειώθηκαν, μειώθηκαν και τα κέρδη και οι καπιταλιστές της Υγείας έσπευσαν να επενδύσουν αλλού, όπου τα κέρδη ήταν μεγαλύτερα. Έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός, ακόμα και στις πιο ανεπτυγμένες ευρωπαϊκές «δημοκρατίες»...

Σταθερά αντιμεταναστευτικά η Μέρκελ και το κόμμα της

Αμέσως μετά από την επανεκλογή της στην ηγεσία του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος (CDU) με ποσοστό 89,5%, η Μέρκελ αποφάσισε να δείξει τα δόντια της στους μετανάστες. Αφού διαβεβαίωσε ότι το καλοκαίρι του 2015 δεν πρόκειται να επαναληφθεί (με τη μαζική ροή προσφύγων και μεταναστών στα γερμανικά σύνορα, που υποτίθεται ότι ήταν... καλοδεχούμενοι), η Μέρκελ θυμήθηκε ότι η μαντήλα είναι ξένη προς το γερμανικό πολιτισμό και πρέπει να απαγορευτεί. Φυσικά, δεν ήταν ο «πόνο» για την καταπίεση των γυναικών που οδήγησε τη Μέρκελ σ' αυτή τη δήλωση. Η καταπίεση δεν αίρεται με τέτοιου είδους απαγορεύσεις. Αν έδιναν στους μετανάστες τη δυνατότητα να ζουν ανθρώπινα και να καλύπτουν τις ανάγκες τους (κι όχι μόνο μία άθλια επιβίωση), βοηθώντας τους να μορφωθούν και να αναπτύξουν όλες τους τις ικανότητες, η μαντήλα θα έφευγε με τον καιρό, όπως έγινε στις καθυστερημένες οικονομικά και κοινωνικά κοινωνίες της ρωσικής αυτοκρατορίας, μετά από τη νίκη της σοσιαλιστικής επανάστασης πριν από έναν αιώνα.

Δεν είναι όμως αυτός ο στόχος τους. Οι μετανάστες τους χρειάζονται μόνο ως φτηνό εργατικό δυναμικό κι όταν αυτό περσιεύει πρέπει να πάρουν πόδι. Επομένως, αυτό που ενδιέφερε τη Μέρκελ ήταν να προσεγγίσει τους ακροδεξιούς και ξενοφοβικούς ψηφοφόρους και να στείλει μήνυμα στους ίδιους τους μετανάστες ότι από δω και μπρος ο κλοιός θα στενέψει γύρω τους, σε όλα τα επίπεδα. Όμως, ακόμα κι αν αυτή η απαγόρευση γίνει πράξη (θα απαιτηθεί χρόνος για να αρθούν νομικά κωλύματα), τι θα γίνει αν κάποιες γυναίκες συνεχίσουν να φορούν μαντήλα; Θα τις φυλακίζουν ή θα τις απελαύνουν; Ή μήπως θα τις κλείσουν στα σπίτια τους μία και καλή; Σίγουρα, έτσι δε θα σταματήσουν τη γυναίκα καταπίεση η οποία υπάρχει με άλλη μορφή (πιο... πολιτισμένη) και στην ίδια την Γερμανία.

Μια μέρα μετά, το μπαλάκι πέρασε στους συνέδρους του CDU, οι οποίοι ψήφισαν με μικρή πλειοψηφία (319 υπέρ έναντι 300 κατά) την κατάργηση της διπλής υπηκοότητας που μετά το 2014 δίνεται σε μετανάστες. Για την ακρίβεια, δίνεται η δυνατότητα σε παιδιά μεταναστών να κρατήσουν και τις δύο υπηκοότητες, της πατρίδας τους και τη γερμανική. Αν καταργηθεί η δυνατότητα διπλής υπηκοότητας, θα ισχύσει το σύστημα που υπήρχε πριν από το 2014: τα παιδιά, μόλις φτάσουν στην ηλικία των 21 ετών, πρέπει να αποφασίσουν ποια υπηκοότητα θα κρατήσουν.

Η επικείμενη κατάργηση της διπλής υπηκοότητας θα προκαλέσει τριγμούς στον κυβερνητικό συνασπισμό, καθώς οι σοσιαλδημοκράτες δε θέλουν να καταργηθεί. Ανεξάρτητα όμως από το αποτέλεσμα του μεταξύ τους παζαριού (αν θα καταργηθεί ή όχι), τα πρώτα αντιμεταναστευτικά -σε ακροδεξιά γραμμή- βήματα έχουν ήδη γίνει. Μέχρι του χρόνου το φθινόπωρο, θα δούμε πολλά ακόμα, προκειμένου η παραδοσιακή δεξιά των Μέρκελ και σίας να κερδίσει τους ακροδεξιούς και ρατσιστές ψηφοφόρους.

Με ρωσικές πλάτες

Το Χαλέπι πέφτει στον Ασαντ

Για τρίτη βδομάδα συνεχίζεται η μάχη του Χαλεπίου, με τον κυβερνητικό στρατό να έχει καταλάβει πάνω από το 60% της περιοχής που έλεγχαν οι περίπου 8.000 αντάρτες (σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΟΗΕ) στο ανατολικό Χαλέπι. Η Ρωσία και η Κίνα έθεσαν τη Δευτέρα βέτο σε σχέδιο ψηφίσματος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για προσωρινή εκκενρωτική, με το επιχείρημα ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα δοθεί στους αντικαθεστωτικούς αντάρτες η ευκαιρία να ανασυγκροτηθούν και ότι υποσκάπτονται οι ρωσικο-αμερικάνικες προσπάθειες! Ήταν η έκτη φορά από το 2011 που η Ρωσία έθεσε βέτο και η πέμπτη για την Κίνα.

Έτσι, οι μάχες συνεχίζονται και το Χαλέπι αναμένεται να πέσει στα χέρια του Ασαντ. Θα είναι όμως μία πόλη εντελώς διαφορετική από αυτή που ήταν πριν τον πόλεμο, αφού εκατοντάδες χιλιάδες κάτοι-

κοί της την έχουν εγκαταλείψει καθώς η πόλη έχει υποστεί τεράστιες καταστροφές.

Στις 19 Νοέμβρη, βομβαρδίστηκε και το τελευταίο νοσοκομείο του ανατολικού τομέα της πόλης, αφήνοντας

275.000 ανθρώπους χωρίς νοσοκομειακή περίθαλψη. Οι τριάντα γιατροί που παραμένουν στην πόλη δουλεύουν σε υπόγειες εγκαταστάσεις, με τεράστιες ελλείψεις σε βασικά είδη, όπως αντιβιοτικά και φιάλες αίματος. Το ματοβαμμένο καθεστώς Ασαντ, με πλήρη ρωσική και κινεζική υποστήριξη στον ΟΗΕ, παίρνει την ρεβάνς από την εξέγερση που ξεκίνησε πριν από πέντε χρόνια και κατέληξε σε έναν άδικο και από τις δυο πλευρές πόλεμο. Θα είναι όμως μία πύρρειος νίκη, που θα καταλογιστεί στα μεγαλύτερα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών στην περιοχή, αφού αυτοί είναι που κινούν τα νήματα και στηρίζουν ουσιαστικά το καθεστώς Ασαντ.

Λιβύη

Ισχυρό χτύπημα στο Ισλαμικό Κράτος

Την Τρίτη 6 Γενάρη, ύστερα από επτά μήνες συγκρούσεων, οι πολιτοφυλακές της Μισράτα κατέλαβαν τη Σύρτη, την τελευταία πόλη που κατείχε το Ισλαμικό Κράτος στη Λιβύη. Η απώλεια της πόλης, γενέτειρας του Καντάφι, από το ΙΚ μπορεί να αποτελεί ένα ισχυρό χτύπημα, αλλά δεν σημαίνει και το τέλος της παρουσίας του στην περιοχή.

Σύμφωνα με αξιωματούχους της κυβέρνησης της Τρίπολης, απροσδιόριστος αριθμός μαχητών του ΙΚ πρόλαβε και διέφυγε από τη Σύρτη, πριν η πόλη περικυκλωθεί ολοκληρωτικά από τις πολιτοφυλακές, ενώ υπάρχει έντονη ανησυχία ότι θα προσπαθήσουν να την καταλάβουν ξανά στο μέλλον. Ήδη, μαχητές του ΙΚ έχουν κάνει επιθέσεις εναντίον των πολιτοφυλακών σε περιοχές γύρω από τη Σύρτη.

Η επιχείρηση ανακατάληψης της πόλης ξεκίνησε τον περασμένο Μάη. Οι πολιτοφυλακές που κατέλαβαν την πόλη έχουν ταχθεί στο πλευρό της κυβέρνησης της Τρίπολης, που στηρίζεται από τον ΟΗΕ. Στην αρχή οι μαχητές τους προέλασαν γρήγορα προς το κέντρο της πόλης, σύντομα όμως καθλώθηκαν από τις επιθέσεις των βομβιστών αυτοκτονίας, τους ελεύθερους σκοπευτές και τις νάρκες που ακόμα και σήμερα βρίσκονται διάσπαρτες σε όλη την πόλη. Την επίθεση των πολιτοφυλακών κάλυπταν αμερικάνικα βομβαρδιστικά που έκαναν 495 αεροπορικά χτυπήματα εναντίον θέσεων του ΙΚ μέσα στην πόλη!

Το ΙΚ, εκμεταλλεόμενο τη

σύγκρουση μεταξύ των διάφορων πόλων εξουσίας για τον έλεγχο της Λιβύης, κατέλαβε τη Σύρτη στις αρχές του 2015, μετατρέποντάς την στην πιο σημαντική και ισχυρότερη βάση του εκτός Μέσης Ανατολής, συγκεντρώνοντας μεγάλο αριθμό μαχητών του στην περιοχή. Εκτός από την πόλη, υπό τον έλεγχό του είχε και περίπου 250 χιλιόμετρα ακτογραμμής μεταξύ της Μισράτα στη Δύση και της Βεγγάζης στην Ανατολή, σε κοντινή απόσταση από σημαντικές εγκαταστάσεις άντλησης πετρελαίου και τερματικούς σταθμούς μεταφόρτωσης, που καθιστούν τη Σύρτη περιοχή στρατηγικής σημασίας.

Η κατάληψη της Σύρτης και η ισχυροποίηση του ΙΚ σήμανε το καμπανάκι του κινδύνου για τις διάφορες κυβερνήσεις της Λιβύης και τους ιμπεριαλιστές πάτρωνες, που τις υποχρέωσαν να κάνουν προσωρινή παύση στη μεταξύ τους σύγκρουση. Αυτό βέβαια δεν εμπόδισε κάποιες πολιτοφυλακές να εκμεταλλευτούν την αποδυναμωση ή την απουσία άλλων για να καταλάβουν εδάφη και να ενισχύσουν το ρόλο τους στη νομή της εξουσίας.

Η μόνη εκλεγμένη κυβέρνηση της χώρας είναι αυτή που βρίσκεται εξόριστη στο Τομπρούκ και έχει χάσει πλήρως τη στήριξη του ΟΗΕ και των ιμπεριαλιστών, αφού αποδείχτηκε ανίκανη να διασφαλίσει μια κάποια σταθερότητα στη Λιβύη και να παραδώσει τον τεράστιο ορυκτό της πλούτο για εκμετάλλευση στα δυτικά ενεργειακά μονοπώλια. Την κυβέρνηση του Τομπρούκ στηρίζει ο Στρατηγός Χαλίφα

Χαφτάρ, με τα απομεινάρια του στρατού του Καντάφι που τον ακολουθούν και κάποιες πολιτοφυλακές. Τους τελευταίους μήνες, ο Χαφτάρ έχει ανακαταλάβει τα μεγαλύτερα λιμάνια μεταφόρτωσης πετρελαίου στη χώρα, από δυνάμεις που πρόσκεινται στην κυβέρνηση της Τρίπολης, που έχει τη στήριξη των ΗΠΑ και του ΟΗΕ. Διάφοροι δυτικοί στρατιωτικοί αναλυτές καλούν τους Αμερικάνους και τον ΟΗΕ να αρχίσουν να στηρίζουν την κυβέρνηση του Τομπρούκ, όπως έκαναν στο παρελθόν, γιατί η ισορροπία δυνάμεων έχει αλλάξει και η κυβέρνηση της Τρίπολης μπορεί να έχει στο πλευρό της τις ισχυρές πολιτοφυλακές της Μισράτα, η δύναμή της όμως έχει αρχίσει να φθίνει ακόμα και μέσα στην Τρίπολη, αφού μια τρίτη κυβέρνηση, που στηρίζεται από ισλαμιστικές πολιτοφυλακές, επιχειρεί να κερδίσει έδαφος και να εγκατασταθεί στην Τρίπολη.

Την Τετάρτη, μια μέρα μετά την ανακατάληψη της Σύρτης, οι στρατιώτες του Χαφτάρ απέκρουσαν με τη βοήθεια αεροπορικών χτυπημάτων, επίθεση από αντίπαλη πολιτοφυλακή σε ένα από τα κύρια λιμάνια που κατέχουν. Τον περασμένο Σεπτέμβρη, οι δυνάμεις του Χαφτάρ κατέλαβαν τα τέσσερα λιμάνια μεταφόρτωσης πετρελαίου της λεγόμενης Ημισελήνου του Πετρελαίου, της παράκτιας ζώνης μεταξύ της Σύρτης και της Βεγγάζης, όπου συγκεντρώνονται οι μεγαλύτερες πετρελαιοπηγές. Υπό τον έλεγχο του Χαφτάρ διπλασιάστηκε η παραγωγή πετρελαίου, φτάνοντας τα

600.000 βαρέλια τη μέρα.

Μετά την ανακατάληψη της Σύρτης, πληθαίνουν οι εκτιμήσεις ότι ετοιμάζεται επιχείρηση ανακατάληψης των τεσσάρων λιμανιών, στην οποία θα συμμετέχουν ισλαμιστές μαχητές, πολιτοφυλακές της Μισράτα και ένοπλες ομάδες που πρόσκεινται στον υπουργό Αμυνας της κυβέρνησης της Τρίπολης. Τις εκτιμήσεις αυτές έρχεται να ενισχύσει και ανακοίνωση του υπουργείου Αμυνας ότι έχουν ήδη συγκροτηθεί στρατιωτικές μονάδες με στόχο να θέσουν υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης όλες τις πετρελαιοπηγές και τα λιμάνια που ελέγχονται από μισθοφόρους, χωρίς περιορισμούς και χωρίς όρους από τη μεριά τους. Λίγες ώρες μετά, εκπρόσωπος της κυβέρνησης διέψευσε ότι έχουν συγκροτηθεί τέτοιες μονάδες, αδειάζοντας τον υπουργό Αμυνας.

Είναι προφανές ότι ακόμα και μέσα στον ίδιο πόλο εξουσίας δεν υπάρχει ομοφωνία και το κάθε στέλεχος (για φυλάρχους πρόκειται) προσπαθεί να ενισχυθεί ατομικά, αναβαθμίζοντας το ρόλο του στο παιχνίδι εξουσίας που παίζεται στη χώρα. Ταυτόχρονα, οι ευρωπαίοι και αμερικάνοι ιμπεριαλιστές έχουν βάλει στην άκρη τις φιλοδημοκρατικές κορόνες του παρελθόντος, που αποτέλεσαν το προπαγανδιστικό περιβλήμα της ιμπεριαλιστικής επέμβασης στη Λιβύη και της ανατροπής του Καντάφι, και είναι έτοιμοι να παράσχουν τη στήριξή τους σε όποιον τους δώσει ασφαλή δίοδο προς την εκμετάλλευση των πετρελαϊκών αποθεμάτων της χώρας.

Ταξικότητα κρίσης και ανάκαμψης

«**Α**πό το 2010, έτος που το ΑΕΠ και η απασχόληση επέστρεψαν στην ανάπτυξη στις χώρες του ΟΟΣΑ, η οικονομική ανάκαμψη έχει οδηγήσει σταδιακά σε βελτιώσεις στην αγορά εργασίας και τα εισοδήματα των νοικοκυριών. Ωστόσο, η ανάκαμψη δεν έχει ακόμα οδηγήσει σε ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και δεν αντέστρεψε την τάση προς την αύξηση των εισοδηματικών ανισοτήτων, που παρατηρήθηκε κατά τις περασμένες δεκαετίες». Την... περισπούδαστη διαπίστωση (την οποία πολλοί εργαζόμενοι βιώνουν με την ίδια τους την πείρα, καθώς βλέπουν τα εισοδήματά τους να καταρρέουν, όταν δίπλα τους περνούν τα κάθε είδους πολυτελή αυτοκίνητα) κάνει ο ΟΟΣΑ στην τελευταία του έκθεση, με τίτλο «Η εισοδηματική ανισότητα παραμένει

υψηλή μπροστά σε μία αδύναμη ανάκαμψη».

Οι... βελτιώσεις στην αγορά εργασίας, που ανακαλύπτει ο ΟΟΣΑ, κρύβονται πίσω από τη δεύτερη διαπίστωση της έκθεσης: «τα τελευταία επτά χρόνια, τα επίπεδα εισοδηματικής ανισότητας παραμένουν

σε ιστορικά υψηλά επίπεδα». Όπως αναφέρει, ο συντελεστής Gini (που ισούται με 0 όταν δεν υπάρχει εισοδηματική ανισότητα και με 1 όταν ένα άτομο κατέχει όλο τον πλούτο) είναι μεγαλύτερος (έστω και οριακά) από το 2007 στις χώρες του ΟΟΣΑ και σε επί-

πεδα ρεκόρ από τα μέσα της δεκαετίας του '80. Η έκθεση του ΟΟΣΑ αναφέρει ότι το εισόδημα της «μεσαίας τάξης» έπεσε κατά 2.1% μεταξύ 2007 και 2010.

Αυτή η εικόνα όμως αποκρύπτει την αλήθεια, αφού η μείωση ήταν της τάξης του 5.3% (υπερδιπλάσια δηλαδή) για το φτωχότερο 10%. Σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, εισοδηματικές απώλειες είχε και το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού (της τάξης του 3.6%), η ανάκαμψη όμως βελτίωσε πολύ περισσότερο (δύο φορές περισσότερο για την ακρίβεια) τα υψηλά εισοδήματα παρά τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Η ταξικότητα της κρίσης και της ανάκαμψης δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε από τα επίσημα κείμενα των απολογητών της διεθνούς κεφαλαιοκρατίας!

Το ιταλικό παράδειγμα

Οι καντρίλιες της αστικής πολιτικής δε θέτουν σε κίνδυνο το σύστημα

Αν δεν ήταν ο νέος, ωραίος και φέρελπις Ματέο Ρέντσι, που παραπέμπει στον Αλέξη Τσίπρα, δεν νομίζουμε ότι τα ελληνικά ΜΜΕ θα ασχολούνταν τόσο πολύ με τις καντρίλιες των αστών πολιτικών της Ιταλίας. Ειδικά της Ιταλίας, που έχει μια παράδοση πολλών δεκαετιών κυβερνητικών κρίσεων. Της Ιταλίας που στη διάρκεια κάθε βουλευτικής περιόδου μπορεί να προκύψουν τρεις και τέσσερις κυβερνήσεις, με διάφορους κομματικούς συνδυασμούς.

Ο Ρέντσι έπαιξε και έχασε. Απέδειξε ότι ο συνδυασμός καβαλημένου καλαμιού και Μουσολίνι δεν αποτελεί ασφαλές όχημα. Η ιστορία επαναλήφθηκε για μια ακόμα φορά ως φάρσα. Εχοντας απέναντί του όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης (εκτός από τη Φόρτσα Ιτάλια του Μπερλουσκόνι) και μεγάλο τμήμα του ίδιου του κόμματός του (στελέχη όπως ο Μπερσάνι και ο Ντ' Αλέμα δεν του συγχώρεσαν τα διαρκή πολιτικά πραξικοπήματα με τα οποία τους εκτόπισε), νόμισε ότι μπορεί να τους νικήσει. Έκανε ένα συνταγματικό δημοψήφισμα με αντικείμενο την ενίσχυση της κυβερνητικής εξουσίας έναντι της Γερουσίας και των Περιφερειών. Δεν περιορίστηκε όμως σ' αυτό, αλλά συνδέσε την επικράτηση του Ναι με τη δική του παραμονή στην εξουσία, επιχειρώντας έναν ακόμα εκβιασμό. Μόνο που αυτή τη φορά τον εκβιασμό δεν τον έκανε ενάντια στον Μπερσάνι (τον οποίο εκτόπισε από την ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος) ή

τον Λέτα (τον οποίο υποχρέωσε να παραιτηθεί από την πρωθυπουργία για να πάρει τη θέση του). Τον έκανε στο σύνολο των πολιτικών δυνάμεων και στη μάζα των ψηφοφόρων. Όταν είδε και το ισχυρότερο συνδικάτο της Ιταλίας (τη CGIL, με τους παραδοσιακούς δεσμούς με το ευρωαναθεωρητικό ρεύμα) να τάσσεται με το Όχι, μάλλον θα συνειδητοποίησε την επερχόμενη ήττα. Εκτιμούμε, όμως, ότι η αλαζονεία του δεν του επέτρεψε να δει ότι αυτό που επέρχεται δεν είναι μια οριακή ήττα (που θα μπορούσε σχετικά εύκολα να τη διαχειριστεί), αλλά συντριβή.

Με ήττα 60-40 ο Ρέντσι δεν είχε άλλη επιλογή εκτός από την παραίτηση. Την επομένη, μετά από συνάντησή του με τον πρόεδρο Ματαρέλα, ανακοίνωσε πως δέχτηκε να παραμείνει στην πρωθυπουργία μέχρι να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός. Παρουσίασε αυτή την επιλογή ως απόφαση υπευθυνότητας, όλοι όμως αντιλήφθηκαν πως εκείνο που επεδίωκε ήταν να κερδίσει καναδυό εβδομάδες, μέχρι να καταλαγιάσει ο θόρυβος, να γίνουν οι σχετικές επαφές και να βρεθεί κάποια λύση σε κλίμα ηρεμίας. Η παρουσία του δεν ήταν απαραίτητη για να

ψηφιστεί ο προϋπολογισμός. Θα μπορούσε να διοριστεί πρωθυπουργός ο έμπειρος Πιερ-Κάρλο Παντοάν, νυν υπουργός Οικονομικών, και να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες χωρίς πρόβλημα.

Δύο μέρες μετά την προσωρινή απόσυρση της παραίτησης, ο Ρέντσι απέσυρε την... απόσυρση και παραιτήθηκε οριστικά. Μέτρησης τις αρνητικές αντιδράσεις από την παραμονή του ή άλλαξε πολιτική στρατηγική; Μάλλον το δεύτερο. Το πιθανότερο είναι να πιέσει για τη διεξαγωγή πρόωγων εκλογών το Φλεβάρη, εκβιάζοντας το ίδιο του το κόμμα ή και δημιουργώντας νέο κόμμα (λέγεται ότι έχει 100 πιστούς βουλευτές). Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ο Ρέντσι είναι «σώγαμπος» στο Δημοκρατικό Κόμμα (πρώην Δημοκρατικό Κόμμα της Αριστεράς, πρώην «Κομμουνιστικό» Κόμμα Ιταλίας). Γραμματέας της νεολαίας του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος ήταν και από εκεί μεταπήδησε στο ΔΚ. Αυτού του τύπου οι χαμαιλεοντισμοί είναι κανόνας στην ιταλική αστική πολιτική σκηνή τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ένας άλλος χαμαιλέοντας, ο σικελός υπουργός Εσωτερικών Αντζελίνο Αλφάνο (από τη Χριστιανοδημοκρατία

βρέθηκε στα δύο κόμματα που έφτιαξε ο Μπερλουσκόνι - Φόρτσα Ιτάλια και Λαός της Ελευθερίας - για να φτιάξει μετά τη Νέα Κεντροδεξιά) ήταν ο πρώτος που μίλησε για πρόωρες εκλογές το Φλεβάρη.

Δεν έχει κανένα νόημα ν' αρχίσουμε τις εικασίες, τα σενάρια και τις προβλέψεις για το τι μέλλει γενέσθαι στην Ιταλία. Οι «αγορές» δεν ανησυχούν, όπως έδειξε η ψύχραιμη αντίδραση των ευρωπαϊκών χρηματιστηρίων. Ο Σόμπλε (που όπως και η Μέρκελ στήριξε και στηρίζει τον... αντιγερμανό Ρέντσι) δηλώνει συγκρατημένα ανήσυχος για ενδεχόμενη πολιτική αστάθεια. Η ιταλική κεφαλαιοκρατία θέλει κρατική διάσωση της «Μπάνκα Μόντε ντέι Πάσκι» και όχι bail in, όπως εφαρμόστηκε στις κυπριακές τράπεζες (και μάλλον θα πετύχει το στόχο της, με το Βερολίνο και τη Φρανκφούρτη να κάνουν τα παπιά). Η ιμπεριαλιστική Ιταλία θα κυβερνηθεί. Αλλωστε, ο κρατικός της μηχανισμός έχει συνηθίσει να λειτουργεί ακόμα και όταν υπάρχει παρατεταμένη κυβερνητική κρίση. Το έχει αποδείξει πολλές φορές ως τώρα.

Αλίμονο στην εργατική τάξη που παρακολουθεί παθητικά τις καντρίλιες της αστικής πολιτικής και νομίζει ότι θα καθορίσει το μέλλον της παίρνοντας θέση υπέρ της μιας ή της άλλης αστικής πολιτικής παράταξης. Το σύστημα δεν τίθεται σε διακίνδυνος απ' αυτές τις καντρίλιες. Όταν υπάρχει κενό εργατικής πολιτικής, αυτές οι καντρίλιες γίνονται δύναμη του συστήματος.

Σε πανικό οι γάλλοι σοσιαλδημοκράτες

Οπως αναμενόταν, ο Μανουέλ Βαλς ανακοίνωσε την υποψηφιότητά του για το χρίσμα του Σοσιαλιστικού Κόμματος Γαλλίας για τις προεδρικές εκλογές της προσεχούς άνοιξης. Κι επειδή η παράδοση λέει ότι οι ψηφοφόροι δεν συμπαθούν τους υποψήφιους που παραμένουν πρωθυπουργοί, έκανε την καρδιά του πέτρα και παραιτήθηκε (ο Ολάντ διόρισε τον Μπερνάρ Καζνέβ, που θα κατακτήσει το ρεκόρ του πιο βραχύβιου πρωθυπουργού στη μεταπολεμική Ιστορία της Γαλλίας, αφού θα μείνει στο μέγαρο Ματινιόν μόλις 159 μέρες).

Ο Βαλς θα βρει απέναντί του στην primaire των σοσιαλδημοκρατών (πρώτος γύρος στις 22 και δεύτερος στις 29 Γενάρη) τους προερχόμενους από την αριστερή πτέρυγα του κόμματος Αρνό Μοντιμπούρ (παραιτηθέντα πριν από δυο χρόνια υπουργό Οικονομίας), Μπενουά Αμόν (παραιτηθέντα το 2014 από τη θέση του υπουργού Παιδείας, με κατηγορίες προς τον Ολάντ για «δεξιά πολιτική») και Μαρί Νοέλ (ευρωβουλευτή που έχει επανειλημμένα ζητήσει από τον Ολάντ ν' αυξήσει τους μισθούς και τις κοινωνικές δαπάνες).

Το γεγονός ότι απέναντί του θα βρίσκεται το βαρύ πυροβολικό της σοσιαλδημοκρατικής δημαγωγίας, αναγκάζει τον Βαλς να φτιάξει μια «κεντρώα» εικόνα, την οποία έβγαλε στις πρώτες δηλώσεις του. Εχοντας στο πλευρό του τη γυναίκα και τα παιδιά του, μίλησε περισσότερο για τη Γαλλία που «θέλει» («ανεξάρτητη, σταθερή στις αρχές της, απέναντι στην Κίνα του Σι Τζιπίνγκ, τη Ρωσία του Βλαντιμίρ Πούτιν, την Αμερική του Ντόναλντ Τραμπ, την Τουρκία του Ερντογάν») και για την «ενότητα του κόμματος», την οποία αυτός υποστηρίζει («η υποψηφιότητά μου είναι αυτή της συμφιλίωσης και της επανασυμφιλίωσης»), σημειώνοντας με νόημα ότι αυτός «ποτέ δεν υπέκυψε στον πειρασμό του ατομικισμού», όπως ο Μακρόν, αλλά πάντοτε έτρεφε βαθύ σεβασμό για τον πρόεδρο Ολάντ.

Η «ρελάνς» ήρθε αμέσως και από διάφορες πηγές. Δεν πρόλαβε να ανακοινώσει την υποψηφιότητά του ο Βαλς και αμέσως άνησαν οι «θεωρίες συνωμοσίας». Στελέχη του Σοσιαλιστικού Κόμματος χαρακτήρισαν «προδότη» τον Βαλς, κατηγορώντας τον ότι άσκησε τεράστια πίεση στον Ολάντ να μην είναι υποψήφιος. Τα στελέχη αυτά μίλησαν ανώνυμα, όμως ο Εμανουέλ Μακρόν μίλησε επώνυμα. Λίγο πριν αναχωρήσει για ταξίδι στις ΗΠΑ, έδωσε μια συνέντευξη στη Journal du Dimanche, στην οποία υποστήριξε ότι ο Φρανσουά Ολάντ έπεσε σε «παγίδα που κατασκευάστηκε από τον μηχανισμό, μέχρι και στους κόλπους της κυβέρνησης». Μ' άλλα λόγια, φωτογράφησε τον Βαλς. Με θράσος χιλίων πιθήκων ο άλλοτε «προτεζέ» του Ολάντ δήλωσε ότι «προσωπικά δεν έπαψε ποτέ να σέβεται τον πρόεδρο» (ο οποίος τον πήρε από δευτεροκλασάτο τραπεζίτη και τον έκανε πρώτα οικονομικό σύμβουλό του και μετά υπουργό, για να τον δει να τον καρφώνει πισώπλατα, δημιουργώντας «κίνημα» με την ονομασία «Εμπρός!»), ενόσω ακόμα παρέμενε υπουργός). «Είχα στρατηγικές διαφωνίες και πάντοτε τις δήλωνα δημόσια», είπε ο Μακρόν. «Μου αρέσουν οι μάχες με ακάλυπτο πρόσωπο, το αντίθετο απ' αυτό που αρέσει στους σκοπευτές σε πρηνή θέση», συμπλήρωσε, φωτογραφίζοντας και πάλι τον Βαλς ως ύπουλο, ως φίδι στον κόρφο του Ολάντ! Η πολιτική σπέκουλα στην πιο φινετσάτη -και ταυτόχρονα άγρια- εκδοχή της.

Στην primaire του 2011 ο Βαλς είχε έρθει πέμπτος και καταϊδρωμένος, παίρνοντας μόλις 5,6%. Τα πράγματα δεν είναι εύκολα γι' αυτόν, καθώς έχει το στίγμα του πρωθυπουργού που υπερασπίστηκε την κατάργηση του 35ωρου, που πέρασε τον αντεργατικό νόμο Ελ Κομρί, παρακάμπτοντας τη Βουλή, που υπερασπίστηκε τους δεξιούς δημάρχους που ήθελαν να απαγορεύσουν τον περιβόητο μπουρκίνι στις γαλλικές πλαζ. Αν στο μεταξύ τα πράγματα έχουν αλλάξει και βγει πρώτος, παίρνοντας το χρίσμα του κόμματος, θα έχουμε τέσσερις υποψήφιους προέδρους που θα διαγωνίζονται ποιος είναι πιο δεξιός: Λεπέν, Φιγιόν, Βαλς, Μακρόν. Αυτή η προοπτική τρομάζει τους βαρόνους της γαλλικής σοσιαλδημοκρατίας, που φοβούνται ότι ο Βαλς θα δώξει ψηφοφόρους προς τον Μακρόν (που εμφανίζεται δεξιός κυρίως στα οικονομικά ζητήματα) και προς τον Μελανσόν της «Αριστεράς», χωρίς να καταφέρει να τραβήξει δεξιούς ψηφοφόρους, που έχουν δύο επιλογές (Λεπέν και Φιγιόν). Σ' αυτή την περίπτωση, ο Βαλς θα έρθει τρίτος, μπορεί και τέταρτος, και στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών οι σοσιαλδημοκράτες θ' αναγκαστούν να καλέσουν σε στήριξη του Φιγιόν απέναντι στη Λεπέν, όπως είχαν κάνει με τον Σιράκ το 2002, όταν ο υποψήφιος της Δεξιάς βρέθηκε στο δεύτερο γύρο με αντίπαλο τον πατέρα Λεπέν.

Η προοπτική αυτή προκαλεί πανικό. Γι' αυτό και ο πρώτος γραμματέας του ΣΚ Ζαν Κριστόφ Καμπαντελίσ έκανε δημόσια μια έμμεση ομολογία ήττας. Μιλώντας σε συγκέντρωση του κόμματος, κάλεσε τον Ζαν Λικ Μελανσόν (που κατεβαίνει ως υποψήφιος πρόεδρος του Κόμματος της Αριστεράς) και τον Εμανουέλ Μακρόν (που έχει φτιάξει ήδη δικό του κόμμα, το «Εμπρός!») να συμμετάσχουν στις προκριματικές εκλογές των Σοσιαλιστών, διεκδικώντας το χρίσμα μαζί με τους άλλους υποψήφιους, ώστε να προκύψει ένα «μέτωπο της Αριστεράς» ενάντια στον Φιγιόν και τη Λεπέν. Ούτε ο Μελανσόν ούτε ο Μακρόν θα του κάνουν αυτή τη χάρη, οπότε εκείνο που θ' απομείνει είναι ο τρόμος των βαρόνων του PSF μπροστά σε μια διαγραφόμενη εκλογική συντριβή (όποιοι κι αν είναι ο υποψήφιος τους).

στο ψαχνό

Δεκαετίες σκλαβιάς

«Η κυβέρνηση κατά τη χθεσινή συνεδρίαση των Υπουργών Οικονομικών δεν αποδέχτηκε την πρόταση για πρωτογενή πλεονάσματα ύψους 3,5% για δέκα έτη». Τάδε έφη κυβερνητικός εκπρόσωπος (Τζανακόπουλος), στο briefing της περασμένης Τρίτης.

«Το Eurogroup επανέλαβε ότι ο στόχος για την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος 3,5% του ΑΕΠ το 2018 πρέπει να διατηρηθεί και μεσοπρόθεσμα». Αυτό αναφέρει η «Δήλωση του Eurogroup για την Ελλάδα», μετά τη συνεδρίασή του την περασμένη Δευτέρα. Απόφαση που προσυπέγραψε και ο Τσακαλώτος, ο οποίος στη μακροσκελή δήλωση που έκανε μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης του Eurogroup (στ' αγγλικά, που είναι η μητρική του γλώσσα) δεν είπε λέξη για μη αποδοχή από την ελληνική κυβέρνηση του στόχου για πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% του ΑΕΠ και μετά το 2018 (ή για κατάθεση επιφύλαξης).

Όταν δημοσιογράφοι επισήμαναν στον Τζανακόπουλο ότι άλλα δηλώνει ο ίδιος και άλλα αναφέρει η απόφαση του Eurogroup, ο εκπρόσωπος του Τσίπρα επιδόθηκε σε μια γελοία προσπάθεια διαστροφής της πραγματικότητας: «Δεν αποδεχόμαστε τίποτα και κανείς δεν αποδέχεται τίποτα μέχρι να τα αποδεχθούν όλοι όλα» - «Οι ανακοινώσεις του Eurogroup αποτελούν συμβιβασμούς, οι οποίοι γίνονται, έτσι ώστε να μπορέσει να συνεχιστεί η συζήτηση» κτλ.

Λέει και κάτι άλλο, πιο σημαντικό, η απόφαση του Eurogroup: «Επίσης, επαναλάβουμε τη σημασία μιας δημοσιονομικής πορείας που θα είναι συνεπής προς τις δημοσιονομικές υποχρεώσεις στο πλαίσιο της ΕΕ. Προκειμένου να εξασφαλιστεί συμμόρφωση με τους δημοσιονομικούς στόχους σε βιώσιμη βάση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, οι ελληνικές αρχές ΔΕΣΜΕΥΟΝΤΑΙ να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και δομικά μέτρα που θα το εξασφαλίσουν».

Τι σημαίνει αυτό; Οτι η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να συμφωνήσει σε ένα μηχανισμό επιτήρησης και σε μέτρα δημοσιονομικής συμμόρφωσης και για την περίοδο μετά το 2018 που λήγει το τρίτο Μνημόνιο. Δεν πρόκειται απλά για χρονική επέκταση του περιβόητου «κόφτη», αλλά για συμπλήρωμά του με συγκεκριμένα μέτρα ή κατευθύνσεις μέτρων.

Είναι ηλίου φαεινότερον ότι η διαπραγμάτευση που κάνουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε διαφέρει απ' αυτή που έκαναν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Είναι μια διαπραγμάτευση που αφορά το ρυθμό του κατακυλισματος και όχι την ουσία. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θέλουν τη συνέχιση της αποικιοκρατικού τύπου επιτροπείας. Και έχουν τη δυνατότητα να την επιβάλουν, γιατί καμιά αστική κυβέρνηση δεν μπορεί να την αποτρέψει, εφόσον όλες σέβονται τις υποχρεώσεις έναντι των δανειστών. Η ελληνική αστική τάξη, από την άλλη, θέλει την κατοχύρωση και το βάθεμα της κινεζοποίησης, με την ίδια δίψα που τη θέλουν και οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Καμιά αστική κυβέρνηση δε θα μπορούσε να πάει κόντρα στη θέληση της αστικής τάξης. Οι σπονδές στους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους είναι σκέτη δημαγωγία, με τη φιλοδοξία αυτή να μεταφραστεί σε ψήφους.

Το 2015 υπογράφηκε το τρίτο Μνημόνιο. Τώρα, ετοιμάζουν το καθεστώς μετά τη λήξη του. Τώρα σφυρηλατούν τις αλυσίδες με τις οποίες θέλουν ν' αλυσοδέσουν τον ελληνικό λαό για πολλές δεκαετίες ακόμα. Και δε θα σταματήσουν, παρά μόνο όταν ένα ογκώδες και μαχητικό κίνημα βάλει ως στόχο να σπάσει αυτές τις αλυσίδες.

Στον τόπο που γέννησε την «Κομέντια ντελ Αρτε» ένας δευτεροκλασάτος κωμικός, ουδεμία σχέση έχων με μεγάλες μορφές του είδους, όπως ο Ντάριο Φο και ο Τζιόρτζιο Στρέλερ, χρησιμοποιεί ως πολιτική πρόζα μια κακέκτυπη εκδοχή της σπουδαίας τέχνης των μπουφόνων και έχει μετατραπεί σε νούμερο ένα πονοκέφαλο της παραδοσιακής πολιτικής κάστας της Ιταλίας. Ούτε παλαβός, ούτε γραφικός είναι ο Μπέπε Γκριλο. Πολύ περισσότερο δεν είναι αντισυστημικός. Όσο για τον αυτοσχεδιασμό του, εκτυλίσσεται πάνω σ' έναν προσεκτικά μελετημένο πολιτικό καμβά (ο «γκουρού» της διαδίκτυακής διαφήμισης Τζιανρομπέρτο Καζαλέτζιο, που πέθανε τον περασμένο Απρίλη, ήταν συνιδρυτής του «Κινήματος Πέντε Αστέρων»). Κύκλοι της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας ποντάρουν ήδη πάνω στον Γκριλο. Κι αυτός δε θα τους απογοητεύσει, όπως θα απογοητεύσει εκατομμύρια ιταλών εργατών και μικροαστών.

KONTRES

Εθνικιστική υστερία

«Το ΝΑΤΟ δημιουργήθηκε για να ενώσει τις δημοκρατικές χώρες του βόρειου ημισφαιρίου απέναντι σε οποιαδήποτε απειλή. Όμως σήμερα δυσκολεύομαι να καταλάβω γιατί ο οποιοσδήποτε πολιτικός στα Βαλκάνια φορά στρατιωτική στολή και προσπαθεί να ξυπνήσει τα φαντάσματα του παρελθόντος. Έχουν παρέλθει οι εποχές των υπολογισμών. Δώστε στην ειρήνη μία ευκαιρία», έγραψε στο Facebook η Μίμι Κοντέλι, υπουργός Αμυνας της Αλβανίας.

Ο ομόλογός της που φωτογράφησε με τη δήλωση είναι, φυσικά, ο Πάνος Καμμένος, που του αρέσει να φιγουράρει ως ΟΥ-Κάς (και όχι μόνο). Και δεν είναι τυχαίο ότι η δήλωση της αλβανίδας υπουργού έγινε δυο μέρες μετά την επίσκεψη του Καμμένου -πάντοτε με στολή παραλλαγής- στην ελληνοαλβανική μεθόριο, όπου μάλιστα διανυκτέρευσε σε συνοριακό φυλάκιο, για να δείξει πόσο «μάχημος» είναι.

Όμως, στην εθνικιστική υστερία δεν πρωταγωνιστεί μόνος του ο Καμμένος. Προηγείται ο ίδιος ο πρωθυπουργός της, Εντι Ράμα, που παίζει τα δικά του πολιτικά παιχνίδια στο εσωτερικό της Αλβανίας. Πάντοτε ο εθνικισμός ήταν ένα καλό ναρκωτικό για τους λαούς.

Όλοι στο χακί

Ο Καμμένος, πάντως, είναι αποφασισμένος να τους ντύσει όλους στο χακί. Με τον Τσίπρα το έχει καταφέρει μερικές φορές (του έδωσε και φόρεσε τζάκετ στρατιωτικό, μια φορά παραλλαγής του στρατού ξηράς και άλλη μία το γκριζογάλαζο της αεροπορίας), όμως όταν είναι παρών ο Τσίπρας ο ίδιος περιορίζεται αναγκαστικά σε δεύτερο ρόλο. Ετσι, μηχανεύτηκε ένα «εθνικό σόου» στο Καστελόριζο, όπου θα συνεδρίαζε η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Αμυνας της Βουλής, ενώ ο ίδιος θα αποτελούσε τον υπεράνω κομμάτων εθνικό φρουρό. Όπως διαβάσαμε, ο Κ. Δουζίνας που προεδρεύει της Επιτροπής, συμφώνησε, αλλά τους έβαλε πάγο ο πο-

νηρός Βούτσης, που «ανθίστηκε» πού θα πήγαινε η δουλειά.

Και δεν είχε άδικο ο Βούτσης, καθώς ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Περισσός και Ποτάμι αρνήθηκαν να πάνε στη φιάστα Καμμένου, που από συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας στο Καστελόριζο μετατράπηκε σε «ενημέρωση μελών της Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας για τοπικά θέματα στο Καστελόριζο» (έτσι χαρακτηρίζεται στην ιστοσελίδα του ΥΠΕΘΑ). Ποιοι πήγαν στη φιάστα με δυο ελικόπτερα «Σινούκ»; Ο Καμμένος, ο Βίτσας, οι συριζαίοι Αυλωνίτου, Δέδες, Κασσιμάτη, Ντζιμάνης και Ρίζος, ο Κασιόκης από τους ΑΝΕΛ (γνωστός για το ακροδεξιό σόου «Ο γκέι μπέιμπι σίτερ», που έδωσε την προηγούμενη εβδομάδα στη Βουλή), ο Σαρίδης από το κόμμα Λεβέντη (αυτός που ετοιμάζεται να την κάνει) και οι χρυσαυγίτες Κασιδιάρης, Παππάς και Αϊβατιδής!

Νομιμοποίηση

Ετσι, οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αγκαλιάστηκαν στα ακριτικά νησιά με τους νεοναζί, οι οποίοι είδαν σαν «μάννα εξ ουρανού» την πολιτική νομιμοποίησή τους ως «εθνικής πολιτικής δύναμης». «Η Εθνική Αμυνα, οι Ενοπλες Δυνάμεις και τα στελέχη τους δεν αποτελούν πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης», απάντησε ο Καμμένος (το ΥΕΘΑ) στο Ποτάμι, που δεν άφησε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Κι επειδή στο Διαδίκτυο γινόνταν μεγάλος σάλος, στο επίσημο Δελτίο Τύπου του ΥΕΘΑ δεν αναφέρονται τα ονόματα των βουλευτών (αγένεια!!!), ενώ στις 15 φωτογραφίες που δημοσιεύονται δε φαίνονται πουθενά οι Κασιδιάρης, Παππάς και Αϊβατιδής.

Οι Χρυσαιγίτες, φυσικά, οργάνωσαν δικό τους σόου με φωτογραφίες και βίντεο, ενώ ο Κασιδιάρης έγραψε άρθρο στο οποίο εξήγησε ότι πήγαν στην αποστολή «όχι για λόγους εθιμοτυπίας και δεοντολογίας, αλλά γιατί αυτό επιβάλλει η Εθνικιστική μας Ιδεολογία, καθώς και οι πολιτικές θέσεις του Λα-

ϊκού Συνδέσμου» και ότι κράτησαν «τις πράπουσες αποστάσεις από τα υπόλοιπα μέλη της επιτροπής, όπως ακριβώς κάνει η Χρυσή Αυγή από την πρώτη μέρα που μπήκε στη βουλή». Και βέβαια, έδωσαν στη δημο-

Διδακτικό μάθημα

Σχετικά με το Κυπριακό, που βρίσκεται και πάλι στην επικαιρότητα για τους ίδιους λόγους που έχει ξαναβρεθεί στο παρελθόν (μια ακόμα απόπειρα να νομιμοποιηθούν τα τετελεσμένα της κατοχής μέσω μιας συμφωνίας), θα πρέπει να θυμόμαστε πάντα τι έλεγαν όλοι αυτοί που σήμερα παριστάνουν τους φορείς του «ρεαλισμού». Προκειμένου να ωραιοποιήσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση στα μάτια του ελληνικού και του κυπριακού λαού, είχαν οργανώσει μια εκκωφαντική προπαγάνδα, που έλεγε πως η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ θα φέρει το τέλος της κατοχής και την επανένωση του νησιού. Γιατί το κυπριακό έδαφος θα καταστεί αμέσως ευρωπαϊκό έδαφος και δεν νοείται ευρωπαϊκό έδαφος να βρίσκεται υπό κατοχή ξένων στρατευμάτων. Ακόμα και ο Περισσός, που σήμερα διαφοροποιείται από παλαιότερες δικές του θέσεις και από τη γραμμή του ΑΚΕΛ (που είναι ίδια με τη γραμμή Αναστασιάδη), δικαιολογούσε τη θέση του ΑΚΕΛ υπέρ της ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ με το επιχείρημα ότι αυτή υπαγορεύεται από εθνικούς λόγους.

Ξέρουμε τι συνέβη, παρά την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ. Οχι μόνο δεν αντιμετώπισε κανένα πρόβλημα η κατοχή, αλλά αντίθετα αυξήθηκαν οι πιέσεις πάνω στο κυπριακό καθεστώς για να αποδεχτεί μια λύση που θα νομιμοποιεί την κατοχή. ΟΛ' αυτά συνιστούν ένα ακόμα διδακτικό μάθημα ως προς το χαρακτήρα της αστικής πολιτικής και τους τρόπους που αυτή δομεί την προπαγάνδα της.

σιότητα δικό τους φωτογραφικό και οπτικοακουστικό υλικό από την περιοδεία που έκαναν.

ΥΓ1. Για την Αυλώνιτου, που έκανε πολλές αναρτήσεις για την επίσκεψή της στην... Τω δε θα πούμε τίποτα (οι παλαιοί κολυμβητές έχουν ένα προβληματάκι στην ακοή, οπότε δικαιολογείται ν' ακούσει το «Ρω» ως «Τω» - για μόρφωση δεν το συζητάμε). Απορούμε, όμως, με τις αντοχές της (πρώην πασόκας) Νίνας Κασιμάτη: από την Αβάνα, όπου πήγε με τον Τσίπρα και τον Συρμαλένιο για την κηδεία του Κάστρο, στο σύμπλεγμα του Καστελλόριζου με τον Καμμένο και τους χρυσαυγίτες! Χαλκέντερη...

ΥΓ2. Την ώρα που οι βουλευτές του έκαναν «εθνική τσάρκα» με τους νεοναζί στο Καστελλόριζο, ο ΣΥΡΙΖΑ με ανακοινώσεις και δηλώσεις στελεχών του έκρουε τον κίνδυνο ανόδου της ακροδεξιάς στην Ευρώπη!

Για γέλια ή για μπάτσες;

Ο βουλευτής Κυκλάδων του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Συρμαλένιος μπορεί να μην έγινε υπουργός, όπως διακαώς επιθυμούσε και έλπιζε, πήγε όμως στην Κούβα. Ως πρόεδρος κάποιας ελληνο-κουβανικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, συνόδευσε τον Τσίπρα, κάνοντας ένα υπερατλαντικό ταξίδι με το υπερπολυτελές κρατικό Gulfstream, που δεν πρέπει να το είχε φανταστεί ούτε στα πιο τρελά εφηβικά του όνειρα. Και βέβαια, ένας γίγαντας του πνεύματος όπως ο Συρμαλένιος δε θα μπορούσε, επιστρέφοντας από την Κούβα, να μην αρθρογραφήσει. Κι επειδή η ταπεινή κομματική εφημερίδα δε θα μπορούσε να διατηρήσει για την αρχισυνταξία της το δικαίωμα της τιτλοδότησης, όταν πρόκειται για έναν Συρμαλένιο, παραβιάσε έναν δημοσιογραφικό κανόνα και διατήρησε το δραματικό τίτλο-ερώτημα που έθεσε ο Συρμαλένιος: «Είναι ένας άλλος κόσμος εφικτός;».

Με έκδηλη αγωνία για το μέλλον του κόσμου, τμήμα του οποίου κρατάει και στις δικές του στιβαρές πλάτες, γράφει ο Συρμαλένιος: «Διερωτώμαι λοιπόν. Είναι δυνατόν στην εποχή του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, όπου ο νεοφιλελευθερισμός επικρατεί σε μεγάλη κλίμακα, να υπάρξει μια άλλη προοπτική της παγκοσμιοποίησης; Μπορούν να συντονιστούν μια σειρά χώρες που συμμετείχαν στον αποχαιρετισμό του Φιντέλ σε αντινεοφιλελεύθερες πολιτικές για να αλλάξουν τις τύχες της ανθρωπότητας;». Αφού, λοιπόν, σημειώσει με νόημα ότι δυστυχώς είναι η κρατική πολιτική που εμποδίζει όλους αυτούς τους ηγέτες να συντονιστούν και ν' αλλάξουν τις τύχες της ανθρωπότητας, ο Συρμαλένιος καταλήγει σ' ένα μεγαλοφυές συμπέρασμα: «Κατά συνέπεια επιβεβαιώνεται η διαπίστωση ότι η Ιστορία δεν γράφεται μονομερώς, δεν διαμορφώνεται ευθύγραμμα, αλλά μέσα από τη συνεκτίμηση πολλών παραμέτρων, πολλές φορές και αντιθετικών μεταξύ τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι αγώνες των λαών είναι ατελέσφοροι είτε καταδικασμένοι να μένουν στο περιθώριο. Αντίθετα οι λαοί είναι αυτοί που σε τελευταία ανάλυση καθορίζουν τις εξελίξεις και γράφουν την Ιστορία. Αυτοί διαμορφώνουν τους συσχετισμούς και αυτοί διαλέγουν τους ηγέτες που θέλουν να τους εκπροσωπήσουν».

Ρε συ, Συρμαλένιε, γιατί τόσες λέξεις και τόσος κόπος; Γιατί δεν μας το λες κατευθείαν; «Μνημόνιο και Τσίπρας είναι ο συνδυασμός που οδηγεί στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό»...

Αλτουσεριανές... κουτοπονηριές

«Πόσο επιτυχημένη είναι μια απόφαση του eurogroup που προβλέπει μέτρα για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% το 2018;» τιτίβισε ο Γιάννης Μηλιός την περασμένη Τρίτη. Αντιλαμβάνομαστε την ανάγκη του να δείξει ότι ο διορισμός του στην προεδρία του Φεστιβάλ Αθηνών δε σημαίνει και επαναπροσχώρησή του στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως δεν είμαστε διατεθειμένοι να δεχτούμε κουτοπονηριές... αλτουσεριανό τύπου, που μας αντιμετωπίζουν σαν χαμηλής νοημοσύνης. Το «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% το 2018 προβλέπεται από το Μνημόνιο, κυρ-Μηλιέ. Δε χρειαζόταν ν' αποφασίσει κάτι επ' αυτού το Eurogroup. Και η κυβέρνηση δε διαφωνούσε μ' αυτό το στόχο. Η «διαπραγμάτευση» γινόταν για τα επόμενα χρόνια. Κι εκείνο που αποφάσισε το Eurogroup ήταν να φιάρει ότι και τα επόμενα χρόνια διατηρείται ο στόχος του 3,5%, που επίσης προβλέπεται από το Μνημόνιο. Γιατί δε λες κουβέντα γι' αυτό, κυρ-Μηλιέ;

Πάντα «μέσα»

«Η εκτίμησή μου είναι πως το να πέσουν τα πλεονάσματα από το 2018 και μετά είναι κάτι απολύτως εφικτό, ρεαλιστικό και αναγκαίο. Και είναι κάτι που πιστεύουμε ότι είναι ένας στόχος μαχητός, τον οποίο θα διεκδικήσουμε και θα τον καταφέρουμε».

«Κάποιοι τώρα θεωρούν ότι το ΣτΕ, το οποίο στην προσωρινή του απόφαση έχει μιλήσει για δημόσιο συμφέρον. Και τώρα που το δημόσιο συμφέρον έχει αποτυπωθεί και σε νόμιμα, θα βγει και θα πει ότι είναι άκυρος ο διαγωνισμός γιατί είναι πολλά τα χρήματα που θα πάρει το ελληνικό δημόσιο. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Εν πάση περιπτώσει, η τυπική και ουσιαστική απάντηση στο ερώτημά σας είναι ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη να πάρει τις αποφάσεις και η κυβέρνηση θα την σεβαστεί απολύτως. Αλλά δεν γίνονται αυτά τα πράγματα. Δεν δίνω ούτε μια πιθανότητα».

Δύο από τις προβλέψεις που έκανε ο Τσίπρας στη ΔΕΘ. Πάντα «μέσα» πέφτει.

Μπήκαν μπροστά τα «μεγάλα μέσα»

Η φυλλάδα είναι του Καλογρίτσα, ο δημοσιογράφος ο Βαξεβάνης και τα «στοιχεία» τέτοια που να μην αφήνουν αμφιβολία ότι η «κιτρινιά» βγήκε από τα έγκατα του ΣΥΡΙΖΑ (ο Νίκος Παππάς ειδικεύεται σ' αυτά). Σύμφωνα με το δημοσίευμα, «τρία πολιτικά ονόματα έχουν εντοπίσει οι εισαγγελικές αρχές που ερευνούν τη λίστα Μπόργιανς, η οποία παραδόθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2016 από το υπουργείο Οικονομικών του γερμανικού κρατιδίου της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας ως λίστα πιθανών φοροφυγάδων».

Με τη γνωστή κουτοπονηριά των «κιτρινιστών», σημειώνουν ότι «το μεγάλο ερώτημα είναι αν αυτά τα ονόματα, τα οποία ταυτίζονται με ονόματα πολιτικών προσώπων, αφορούν τις οικογένειές τους ή πρόκειται για συνωνυμία», για να περάσουν μετά στο... παρασύνθημα. Υπάρχουν τα ονόματα «Parandreu» (Παπανδρέου), «Pagalou» (Πάγκαλου) και «Genimatas» (Γεννηματάς), από τα οποία μόνο το Παγκάλου μπορείς να πεις ότι ανήκει σε γυναίκα. Τα άλλα δύο μπορεί να ανήκουν σε άνδρα ή γυναίκα. Οι διευθύνσεις ταιριάζουν με τη διεύθυνση της πρώην συζύγου του Γιωργάκη και μ'

Εμπόρευμα στο ελληνοτουρκικό παζάρι οι τούρκοι φυγάδες αξιωματικοί

Τη μια μέρα, το Συμβούλιο Εφετών αποφασίζει τη μη έκδοση στην Τουρκία τριών από τους οχτώ τούρκους αξιωματικούς που διέφυγαν στην Ελλάδα και ζήτησαν πολιτικό άσυλο. Την επομένη, το ίδιο Συμβούλιο, με διαφορετική σύνθεση, αποφασίζει την έκδοση άλλων τριών από τους οχτώ. Ταυτόχρονα, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών ασκεί έφεση κατά της απορριπτικής απόφασης του πρώτου Συμβουλίου. Ετσι, η υπόθεση οδηγείται συνολικά στον Αρειο Πάγο, στην πρώτη περίπτωση με την έφεση του εισαγγελέα και στη δεύτερη με την έφεση των φυγάδων.

«Η Ελλάδα είναι σύμμαχος με την Τουρκία και το ΝΑΤΟ. Αναμέναμε από την ελληνική κυβέρνηση να κάνει ό,τι είναι αναγκαίο για να εκδώσει τα μέλη του κινήματος του Γκιουλέν και να επιστρέψουν στην Τουρκία», δήλωσε με ιταμό ύφος ο τούρκος υπουργός Αμυνας Φικρί Ισίκ.

Η ελληνική κυβέρνηση «έχει πει επανειλημμένως ότι **δεν δίνει άσυλο** σε οποιονδήποτε θεωρεί ότι εμπλέκεται στο πραξικόπημα του καλοκαιριού στην Τουρκία, ωστόσο η ελληνική Δικαιοσύνη, από εκεί και πέρα, αποφασίζει, έχει την εξουσία να αποφασίζει σε ένα κράτος δικαίου, για την έκδοση ή τη μη έκδοση του οποιουδήποτε πολίτη σε μια ξένη χώρα», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος, δίνοντας «γραμμή» στη δικαστική εξουσία. Γιατί όταν η κυβέρνηση αποφαίνεται ότι αυτοί δε δικαιούνται άσυλο (παρεμβαίνοντας ωμά στη δικαιοδοσία της -υποτίθεται ανεξάρτητης- Υπηρεσίας Ασύλου) και ταυτόχρονα αποφαίνεται ότι εμπλέκονται στο πραξικόπημα, είναι σαν να ζητά από τα δικαστήρια να υπηρετήσουν την «εθνική εξωτερική πολιτική» αποφασίζοντας την έκδοση.

Μόνο που η μεθόδευση απαιτεί λίγο χρόνο ακόμα, ώστε το «εμπόρευμα» να μπει στη ζυγαριά της επικείμενης συνάντησης Τσίπρα-Ερντογάν.

ένα ακίνητο που έχει ο Πάγκαλος στην περιοχή της Βικτώριας, όμως το όνομα Γεννηματάς συνοδεύεται από διεύθυνση τράπεζας. Η κατάληξη είναι... αριστοτεχνικά «κίτρινη»: «Η έλλειψη άλλων στοιχείων δεν επιτρέπει να υπάρξει ταυτοποίηση, συνεπώς το πολιτικό όνομα δεν οδηγεί απαραίτητα και σε πολιτικό πρόσωπο, αν και η Φώφη Γεννηματά υπήρξε τραπεζική υπάλληλος».

Η αντίδραση της Φώφης υπήρξε, όπως αναμενόταν, σφοδρή: «Δυνάμωσανμε χυδαίο λαϊκισμό, κυβέρνησαν με ψέματα, τελειώνουν με αθλιότητες και φασιστικές μεθόδους». Τα υπόλοιπα ήταν ψιλοφαιδρά («μας φοβούνται γιατί δυναμώνουμε κάθε μέρα» κτλ.). Εξίσου φαιδρή και η κατάληξη: «Θέλουν πόλεμο και θα τον έχουν».

Μολονότι η Γεννηματά δεν ανέφερε πουθενά τον Τσίπρα, της απάντησε το Γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού, συστήνοντάς της «ψυχραιμία, υπευθυνότητα και περισσότερη αυτοσυγκράτηση», γιατί «όσοι εκτίθενται στη δημόσια σφαίρα υπόκεινται σε αυστηρή κριτική και έλεγχο». Αυτό το τελευταίο ακούγεται περισσότερο ως απειλή, παρά ως ένα... ψύχραιμο συμπέρασμα. Επίσης, το γεγονός ότι από την πρωθυπουργική ανακοίνωση απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά στο δημοσίευμα, ακόμα και υπαινιγμός, δεν είναι επίσης τυχαίο. Γιατί το δημοσίευμα είναι απ' αυτά που λέμε ότι «ρίχνουν λάσπη στον ανεμιστήρα». 'Η έχεις στοιχεία και τα βγάζεις ή συνεχίζεις την έρευνά σου μέχρι να τη «δέσεις», και τότε μιλάς δημόσια.

Εκείνο που δεν ξέρουμε είναι τι έχει μεσολαβήσει στο παρασκήνιο και από

την περίοδο του «ειδυλλίου», όταν ο Παππάς ξεφτιλιζόταν και ο Βούτσος είχε σύμμαχο το ΠΑΣΟΚ στην ψήφιση της νέας ρύθμισης για τα κανάλια και στην εκλογή του νέου ΕΣΡ, φτάσαμε σε μια τέτοια σύγκρουση, η οποία δε γίνεται επί πολιτικού εδάφους, αλλά επί εδάφους σκανδαλογολίας (υπαρκτής ή ανυπαρκτής αδιαφορο). Αλλάζαν, άραγε, οι ισορροπίες στο ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να αποφύγει τη διάπαση με τον Βενιζέλο, κι αυτό αναγκάζει τον ΣΥΡΙΖΑ να απαντήσει σαν απατημένη ερωμένη;

Το βέβαιο είναι πως ο Βενιζέλος έχει πολλά αλισβερίσια με τη Διαμαντοπούλου και στα «κεντρικά» του ΠΑΣΟΚ φοβούνται ότι θα στήσουν κάνα «εκσυγχρονιστικό» σχήμα, που αν κατέβει μόνο του στις εκλογές θα τους κόψει ψήφους. Μέχρι τώρα φαινόταν να πλειοψηφεί η άποψη «να ξεφορτωθούμε τον Βενιζέλο, να ησυχάσουμε», ενδεχομένως όμως να πρυτάνευσαν «ενωτικές» σκέψεις. Το βέβαιο είναι ότι τελευταία το ΠΑΣΟΚ ανέβασε τους αντιπολιτευτικούς τόνους απέναντι στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, εστιάζοντας κυρίως στα θέματα της δεύτερης αξιολόγησης και δείχνοντας ότι θα «γκαζώσει» πιο πολύ όταν υπογραφεί η συμφωνία. Ενδεχομένως, λοιπόν, αυτό το δημοσίευμα να ήταν προειδοποιητική βολή προκειμένου να ενεργοποιηθεί το παρασκήνιο.

Η αστική πολιτική είναι μια ατελείωτη σειρά από ίντριγκες, μαχαιρώματα, εκβιασμούς, παζαρέματα, κρυφές συμφωνίες, που θυμίζουν τον πόλεμο των συμμοριών της μαφίας. Μόνο αίμα δεν τρέχει σ' αυτόν τον πόλεμο. Περιμένουμε, λοιπόν, τη συνέχεια.

Προσπαθούν να μας ξεφτιλίσουν ως λαό!

Οπως άλλοτε οι φιλάνθρωπες κυρίες των αποικιοκρατών της Δύσης οργάνωναν γκαλά και τσάι πάρτι για να μαζέψουν ψίχουλα για τα πεινασμένα παιδιά της Αφρικής, έτσι κάνουν τώρα με τους άστεγους και τους πεινασμένους που η πολιτική τους δημιούργησε στην Ελλάδα. Περισσότερα ξοδεύουν για τις φιέστες που έχουν στόχο την προβολή τους, μέσω του φιλανθρωπικού τους έργου, παρά για τα αντικείμενα της φιλανθρωπίας τους. Διαβάστε και φριξτε: φιέστα στα γραφεία της αντιπροσωπείας της Κομισιόν στην Αθήνα για να δοθεί το εξευτελιστικό ποσό των 35.000 ευρώ!

«ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ - "12 ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ": ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ - Ο Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα κ. Πάνος Καρβούνης σας προσκαλεί σε Συνέντευξη Τύπου του κ. Jimmy Jamar, Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της ΕΕ στο Βέλγιο, την Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου και ώρα 13.00 στα γραφεία της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια της Συνέντευξης Τύπου, ο κ. Jamar, θα επιδώσει προς την Πρόεδρο του Ιδρύματος International Foundation for Greece, κυρία Ασπασία Λεβέντη, **τραπεζική επιταγή άνω των 35.000 ευρώ** με τα έσοδα από τις φιλανθρωπικές εκδηλώσεις του Συλλόγου "12 Ωρες για την Ελλάδα", που πραγματοποιήθηκαν στις Βρυξέλλες εντός του 2016, ως μια πράξη στήριξης στο έργο που επιτελεί ο συγκεκριμένος φορέας.

Εμπνευστής του Συλλόγου "12 Ωρες για την Ελλάδα" είναι ο Jimmy Jamar, Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις Βρυξέλλες, Βέλγος στην υπηκοότητα και ομάδας πολιτών διαφόρων εθνικοτήτων, εγκατεστημένων στις Βρυξέλλες, με στόχο να σταλεί στον ελληνικό λαό ένα έμπρακτο μήνυμα αλληλεγγύης και φιλίας σε καιρούς κρίσης. Βασικός στόχος του Συλλόγου είναι η ευαισθητοποίηση των ευρωπαίων πολιτών και η ενίσχυση του θετικού κλίματος υπέρ της χώρας μας στην Ευρώπη, δίνοντας ταυτόχρονα την ευκαιρία στη διεθνή κοινότητα στις Βρυξέλλες να ανακαλύψει την Ελλάδα μέσα από τον πολιτισμό της, το φαγητό της και την κουλτούρα της. Για πέμπτη συνεχή χρονιά, ο Σύλλογος "12 ώρες για την Ελλάδα" που εδρεύει στις Βρυξέλλες κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες για να συγκεντρώσει κεφάλαια, μέσω της διοργάνωσης πολιτιστικών εκδηλώσεων, για την υποστήριξη οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγειονομικής περίθαλψης και της καταπολέμησης της φτώχειας. Το 2016 οργανώθηκε μεταξύ άλλων συναυλία στις Βρυξέλλες με τους: Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, Γιάννη Κότσιρα, Αφροδίτη Μάνου, Βασίλη Λέκκα, Αλεξάνδρα Γκράβας και Πέτρο Μπούρα, οι οποίοι και θα παρευρίσκονται στη συνέντευξη Τύπου. Εδώ και τρία χρόνια ο Σύλλογος "12 ώρες για την Ελλάδα" συνεργάζεται στην Ελλάδα με το Ιδρυμα International Foundation for Greece με σκοπό τη στήριξη ενός από τους στόχους του Ιδρύματος και συγκεκριμένα το πρόγραμμα "Πετρέλαιο θέρμανσης για σχολεία". Στόχος του προγράμματος είναι η διάθεση των χρημάτων που συγκεντρώνονται για την αγορά πετρελαίου θέρμανσης σε σχολεία στην Βόρειο Ελλάδα κυρίως. Με το ποσό που συγκεντρώθηκε φέτος εκτιμάται ότι θα χρηματοδοτηθεί η θέρμανση 40 τουλάχιστον σχολείων, δηλαδή πάνω από 7.000 παιδιών».

Κυνικοί και προκλητικοί ιμπεριαλιστές - Νενέκοι έτοιμοι για όλα...

Πρώτα η ειρωνεία, για να φανεί καθαρά ποιος είναι το αφεντικό και ποιο το τσιράκι που τρώει τις σφαλιάρες. Μιλώντας στους γερμανούς δημοσιογράφους, μετά τη συνεδρίαση του ECOFIN, ο Σόιμπλε διέπραξε μια απρέπεια κατά του Τσακαλώτου: «Ο Τσακαλώτος μου είπε πως αισθάνεται ότι έχει κολλήσει μεταξύ δύο ελεφάντων. Μάλλον βλέπει το ΔΝΤ σαν ελέφαντα, δεν ξέρω ποιος θα μπορούσε να είναι ο δεύτερος». Ο Τσακαλώτος δεν τόλμησε να τον διαψεύσει. Αλλωστε, δεν είχαν περάσει πολλές μέρες από τότε που δήλωνε δημόσια, μιλώντας σε συνέδριο στην Αθήνα: «Αυτό όμως που δεν μπορεί να δεχτεί η ελληνική κυβέρνηση, εάν δεν μειωθούν τα πρωτογενή πλεονάσματα, είναι ότι η διαφορά μεταξύ του ΔΝΤ και κάποιων χωρών της ΕΕ, αυτός ο συμβιβασμός να γίνει στην πλάτη μας».

Μετά, αφήνοντας στην άκρη το γνωστό αποκρουστικό χαμόγελό του, ο γερμανός αποικιοκράτης τράβηξε από το τσεπάκι του τον εκβιασμό: «Οι έλληνες ηγέτες καλό είναι να σταματήσουν να λένε στους έλληνες πολίτες ότι κάποιοι ξένοι φταίνε για τα ελληνικά προβλήματα. Η λήψη σκληρών μέτρων αποτελεί μονόδρομο, από τη στιγμή που η Ελλάδα αποφάσισε να παραμείνει στην Ευρωζώνη. Η αποστολή να φέρουμε την Ελλάδα σε μια βιώσιμη, ανταγωνιστική πορεία, υπό τον όρο της συμμετοχής στη νομισματική ένωση -το παραδέχομαι- είναι μακράς διάρκειας και πολιτικά φιλόδοξη. Όσο όμως οι υπεύθυνοι στην Ελλάδα το επιθυμούν, γιατί συζητήσαμε και εναλλακτικές προτάσεις, τρίτος δρόμος δεν υπάρχει».

Ο κυνισμός και η προκλητικότητα του Σόιμπλε, όμως, δημιουργούν ταυτόχρονα και ένα άλλο τιμήσιμο για την άσκηση εκβιασμού πάνω στον ελληνικό λαό. Το μήνυμα πέρασε αμέσως στην Αθήνα και ο αστικός Τύπος το μετέτρεψε σε συνθήματα: «Το Grexit επισείει και πάλι ο Σόιμπλε» - «Σόιμπλε: ή παίρνετε μέτρα άνω των 4,2 δισ. ευρώ ή επανέρχεται η έξοδος της χώρας από το ευρώ».

Η κυβέρνηση επίσημα δεν σχολίασε τις δηλώσεις Σόιμπλε. Ούτε επικαλέστηκε την απειλή Grexit. Αφρησε τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου να το κάνουν. Τα οποία παπαγαλάκια άρχισαν να εξηγούν ότι ο Σόιμπλε τα έχει κάνει πλακάκια με το ΔΝΤ και έχει βάλει τη θηλιά στο λαιμό της κυβέρνησης, ζητώντας μέτρα που καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί να σηκώσει, με μη ομολογούμενο σκοπό να πετύχει την υλοποίηση ενός παλιού του σχεδίου: της αποπομπής της Ελλάδας από τη ζώνη του ευρώ.

Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του: δε θα του κάνουμε τη χάρη του Σόιμπλε. Ο πρωθυπουργός θα κάνει πολιτική διαπραγμάτευση. Θα μιλήσει με τους ομολόγους του στο περιθώριο της επικείμενης συνόδου κορυφής της ΕΕ. Θα έχει επαφές και με θεσμικούς παράγοντες της ΕΕ (αυτοί είναι ο Γιούνκερ, ο Μοσκοβισί, ο Σουλτς, άντε και ο Ντράγκι, τους έχουμε μάθει όλους). Και μετά; Μετά... θα υπογράψουν με πόνο ψυχής (και με τον Σπίρτζη να οργανώνει μαραθώνιο κλάματος στην πλατεία Συντάγματος). Γιατί δεν πρέπει να του περάσει του Σόιμπλε και να μας βγάλει από το ευρώ, που αποτελεί τη σύγχρονη «μεγάλη ιδέα του έθνους». Αλλωστε, αν φύγει ο ΣΥΡΙΖΑ από την εξουσία, θα έρθει ο Κούλης και θα υπογράψει χειρότερα πράγματα!

Πριν από ενάμιση-δυο χρόνια σε κάποιους φαινόταν αληθινό το παραμύθι της πολιτικής διαπραγμάτευσης που δήθεν έκανε ο Τσίπρας. Δήθεν έπιασε τον Ολάντ, έπιασε τον Ρέντσι, είχε τη βοήθεια του Ομπάμα, βοηθούσε όσο μπορούσε και ο Γιούνκερ, βοηθούσε ακόμα και η Μέρκελ (που δε συμφωνούσε με τη στρατηγική του Σόιμπλε για Grexit). Θυμόμαστε τις σπαρταριστές λεπτομέρειες των παραμυθιαστικών δηλώσεων (λέγε με Παππά και Μιχόπουλο), με τον Τσίπρα που σηκώθηκε για να πάει να κατοικήσει και τον Ολάντ που τον κυνηγούσε στο διάδρομο γιατί νόμιζε ότι πάει να φύγει! Τα αποτελέσματα αυτής της παραμυθιαστικής «πολιτικής διαπραγμάτευσης» τα ξέρουμε πια. Πρέπει να είσαι ντιπ μακάκας για να τα χάψεις σήμερα. Με ποιον θα κάνει την «πολιτική διαπραγμάτευση» ο Τσίπρας; Ο Ρέντσι παραιτήθηκε. Ο Ολάντ είναι πια υπηρεσιακός πρόεδρος στη Γαλλία, μετρώντας μία προς μία τις τελευταίες 150 μέρες μέχρι την πολιτική συνταξιοδότησή του. Ο Ομπάμα το ίδιο. Η Μέρκελ έχει εκλογές και δε θα ήθελε να προσφέρει στην ακροδεξιά αντιπολίτευση επιχειρήματα ότι βοηθάει «τους τεμπέληδες Έλληνες που τρώνε στα μπουζούκια τα λεφτά των γερμανών φορολογούμενων».

Αυτό που λέμε είναι πως πλέον δεν υπάρχουν ούτε τα κατάλληλα πρόσωπα για να στήσει ο Τσίπρας το σκηνικό της δήθεν πολιτικής διαπραγμάτευσης. Εχοντας και την πείρα του πρώτου εξαμήνου του 2015, ξέρουμε ότι η «πολιτική διαπραγμάτευση» είναι ένα απαραίτητο στάδιο για την προπαγανδιστική διαχείριση και το σερβίρισμα της νέας συμφωνίας στο εσωτερικό. Ο Τσίπρας πρέπει να φανεί ότι σαν Διγενής πάλεψε με το Χάρο στα μαρμαρένια αλώνια των Βρυξελλών και έπεσε ηρωικά μαχόμενος.

Κυπριακό

Ψάχνουν τρόπο να υπογράψουν

Ο Μάθιου Μπράιζα, υφυπουργός του Στέιτ Ντιπάρτμεντ με αρμοδιότητα την ενεργειακή διπλωματία, έχει εγκατασταθεί στη Λευκωσία και είναι αυτός που κινεί τα νήματα για την επίτευξη συμφωνίας στο Κυπριακό, ενώ η Βικτόρια Νούλαντ, η άλλη υφυπουργός, έχει αποτραβηχτεί (προφανώς επειδή ο Μπράιζα έχει καλύτερες προσβάσεις στην Τουρκία). Ο ειδικός απεσταλμένος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, Εσπεν Μπαρθ Αϊντα είναι μόνο για να σερβίρει τον καφέ στη διάρκεια των συνομιλιών (απαιτείται να υπάρχει ένας ουδέτερος οικοδεσπότης, για να υπογραμμίζεται η «πολιτική ισότητα» των Αναστασιάδη-Ακιντζι ή των εκπροσώπων τους).

Δε χρειάζεται να πούμε για ποιο λόγο η αμερικανική διπλωματία θέλει να κλείσει το Κυπριακό τώρα και να μην το αφήσει κληρονομιά στη διοίκηση Τραμπ, που θα χρειαστεί ασφαλώς ένα χρόνο για να το ξαναπιάσει. Εχοντας αποκαταστήσει τη συμμαχία Ισραήλ-Τουρκίας (επιτυχία που πιστώνεται στον Μπράιζα), η αμερικανική πολιτική θέλει να βγάλει το αγκάθι του Κυπριακού από την ανατολικομεσογειακή πτέρυγα της, ώστε να εγκαθιδρύσει την πλήρη και αδιαμφισβήτητη κυριαρχία της στα θαλάσσια κοιτάσματα υδρογονανθράκων στη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου. Μετά τη διαγραφόμενη νίκη του καθεστώτος Ασσαντ (δηλαδή του ρωσικού ιμπεριαλισμού) στη Συρία, η απόλυτη κυριαρχία στο τετράγωνο Αγκυρα - Τελ Αβίβ - Λευκωσία - Αθήνα γίνεται πιο επιτακτική για τους Αμερικανούς.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που ελάχιστες μέρες μετά το ναυάγιο του Μον Πελεράν, ανακοινώθηκε η επανέναρξη των συνομιλιών ανάμεσα στα δύο «συνιστώντα κράτη», με τοποθέτηση της τελικής φάσης (μεταξύ Αναστασιάδη και Ακιντζι) το πρώτο δεκάημερο του Γενάρη στη Γενεύη και στο καπάκι πραγματοποίηση της περιβόητης πολυμερούς διάσκεψης (χωρίς να διευκρινίζεται αν σ' αυτή θα πάρουν μέρος μόνο οι εγγυήτριες δυνάμεις -Βρετανία, Ελλάδα, Τουρκία- ή θα είναι διευρυμένη, με τη συμμετοχή και μερικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, όπως οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Γαλλία και η Γερμανία).

Ξέρουμε ότι τις διαπραγματεύσεις στο Μον Πελεράν τις διέκοψε ο Ακιντζι, με εντολή Ερντογάν. Όπως διέρρευσε η ελληνοκυπριακή πλευρά, η διαφωνία που έφερε τη διακοπή αφορούσε το εδαφικό και την ακτογραμμή. Μπορούμε, λοιπόν, να υποθέσουμε βάσιμα ότι η επανέναρξη των διαπραγματεύσεων σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα έγινε γιατί το μέρος που τις διέκοψε πήρε κάποια απ' αυτά που ζητούσε. Ή, τουλάχιστον, το άλλο μέρος έσβησε την «κόκκινη γραμμή» που είχε τραβήξει και δέχεται να συζητήσει αυτά που πριν δε συζητούσε. Οι διαφορές από ελληνοκυπριακής πλευράς επιβεβαιώνουν αυτή την υπόθεση, αφού μιλούν για αποδοχή ενός καινούργιου καθεστώτος για τη Μόρφου (αυτή η υπό τουρκική κατοχή κομόπολη, με την πλούσια σε πηγές νερών περιφέρειά της, υποδείχτηκε ως «πέτρα του σκανδάλου» που οδήγησε στο ναυάγιο του Μον Πελεράν), με επιστροφή όσων Ελληνοκύπριων επιθυμούν να γυρίσουν, αλλά και παραμονή των εποίκων, ανταλλαγή περιουσιών κτλ.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι αξιώσεις της Τουρκίας θα σταματήσουν μόνο στη Μόρφου. Το αντίθετο, αναμένεται να επεκταθούν σε όλα τα επίπεδα: εδαφικό, δομή του νέου κράτους, εγγυήσεις και ασφάλεια. Εχοντας κατοχυρώσει ντε φάκτο την κατοχή, η τουρκική πλευρά ακολουθεί την τακτική «έδαφος αντί εξουσίας». Για κάθε τετραγωνικό μέτρο κατεχόμενων εδαφών που θα επιστραφεί στην ελληνοκυπριακή πλευρά θα απαιτηθούν τουρκοκυπριακά προνόμια στην άσκηση της οποιας κεντρικής εξουσίας του συνομοσπονδιακού κράτους, αλλά και παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στο νησί. Το επιχείρημα για το τελευταίο έχει ήδη διατυπωθεί: η Τουρκία, ως εγγυήτρια δύναμη, πρέπει να διατηρήσει στρατεύματα στην Κύπρο για ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα, έως ότου φανεί ότι πράγματι είναι βιώσιμο το νέο κρατικό μόρφωμα, που θα προκύψει όχι ως συνέχεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ως προϊόν ισότιμης συμμετοχής δύο «συνιστώντων κρατών»

(ή «συνιστωσών πολιτειών», όπως προτιμά να λέει ο Αναστασιάδης, για να υποβαθμίσει τον συνομοσπονδιακό χαρακτήρα του νέου κρατικού μορφώματος). Μπορεί να συζητήσει τον αριθμό των στρατευμάτων και το χρονικό διάστημα παραμονής τους, όμως δεν πρόκειται να δεχτεί πλήρη αποχώρηση. Αν η ελληνοκυπριακή πλευρά θέλει οπωσδήποτε συμφωνία, θα πρέπει να πει το πικρό ποτήρι μέχρι το τέλος: και συνομοσπονδιακή λύση και παραμονή κατοχικών στρατευμάτων για να «εγγυώνται την ασφάλεια των Τουρκοκυπρίων».

Ετσι είναι αυτά τα πράγματα. Η λύση που μαγειρεύεται είναι μια καλυμμένη διχοτομική λύση. Είναι η ντε γιούρε κατοχύρωση της εισβολής και κατοχής του 1974, που έχει ήδη κατοχυρωθεί ντε φάκτο και την έχουν αποδεχτεί όλες οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που έχουν λόγο στην περιοχή. Τα υπόλοιπα είναι απλώς για εσωτερική κατανάλωση. Όπως για εσωτερική κατανάλωση είναι οι εκβιαστικές απειλές από πλευράς Τουρκίας για προσαρτησιακά μέτρα (π.χ. μαζική πολιτογράφηση εποίκων), που τις μεγεθύνει η προπαγάνδα των Νενέκων της Λευκωσίας. Στην ίδια εκβιαστική τακτική εντάσσεται και το ανέβασμα των τόνων και της εθνικιστικής ρητορικής στην Τουρκία για τα «τουρκικά νησιά του Αιγαίου που βρίσκονται υπό ελληνική κατοχή». Όταν η Τουρκία πάρει αυτά που θέλει στο Κυπριακό, Ερντογάν και Τσίπρας θα εμφανιστούν στεφανωμένοι με κοτίνους και θα παριστάνουν τους αποστόλους της ειρήνης. Γι' αυτό και ο Τσίπρας ζητά διμερή συνάντηση πριν την πολυμερή. Θέλει κι αυτός «κάτι» για να το κουνάει σαν γέρας μπροστά στον ελληνικό λαό. Αν το πάρει, τότε και ο «ακραίος» Κοτζιάς θα κάνει κωλοτούμπες.

Ο Τσίπρας «θυμήθηκε» τις γερμανικές επανορθώσεις

Για εσωτερική κατανάλωση

Ποιος θυμάται ότι ο Τσίπρας έθεσε στον γερμανό υπουργό Εξωτερικών (και αυριανό πρόεδρο της Γερμανίας) Φρανκ Βάλτερ Στάινμαγερ ζήτημα γερμανικών επανορθώσεων; Ελάχιστοι. Κι ως μην έχει περάσει ούτε μια βδομάδα. Ετσι είναι αυτά τα πράγματα: σχεδιασμένα για εντυπώσεις που κρατούν μερικές ώρες. Μετά ξεχνιούνται, γιατί η επίσημη πολιτική δεν έχει καμιά διάθεση να τα συντηρήσει στην επικαιρότητα.

Στη δήλωση που έκανε on camera ο Τσίπρας, υποδεχόμενος τον γερμανό ΥΠΕΞ, δεν είχε λέξη για γερμανικές επανορθώσεις. Κάτι τέτοιο δεν τα σηκώνει η ιμπεριαλιστική γερμανική διπλωματία. Αν έλεγε κάτι ο Τσίπρας, θα έπρεπε να απαντήσει ο Στάινμαγερ (είναι γνωστό ότι οι δηλώσεις που θα γίνουν σε τέτοιες συναντήσεις συμφωνούνται προηγουμένως σε διπλωματικό επίπεδο). Απλά, στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε το πρωθυπουργικό

γραφείο, υπάρχει μια σύντομη τελευταία παράγραφος που αναφέρει: «Τέλος, ο Πρωθυπουργός έθεσε για μια ακόμη φορά το ζήτημα των επανορθώσεων και του αναγκαστικού κατοχικού δανείου».

Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι ο Τσίπρας έθεσε τέτοιο ζήτημα στον γερμανό ΥΠΕΞ. Κι αν του το έθεσε, είναι βέβαιο ότι

ο Στάινμαγερ τον άκουσε με το γνωστό συγκαταβατικό του χαμόγελο. Εφτά χρόνια στο τιμόνι της γερμανικής διπλωματίας έχει μάθει ν' ακούει πολλά και διάφορα από τους «φυλάρχους» των αποικιών που επισκέπτεται. Είναι μέρος της δουλειάς του να τους επιτρέπει να τον χρησιμοποιούν για τις ανάγκες της δικής τους προπαγάνδας, μέσα σε κάποια όρια, φυσικά.

Για τον Στάινμαγερ ουσιαστικό δεν είναι τι έγραψαν οι Τσιπραίοι σ' ένα δελτίο Τύπου, αλλά αυτό που με σοσιαλδημοκρατική μαεστρία είπε on camera για τον Τσίπρα: «Είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων που βρίσκομαι κοντά σε έναν Έλληνα, για τον οποίο γνωρίζω ότι έχει τις ίδιες αντιλήψεις όπως και εμείς». Δεν το λες και τόσο κολακευτικό για τον Τσίπρα αυτό. Όλα, όμως, είναι περασμένα ξεχασμένα. Η επίσκεψη ήταν από κάθε άποψη εθιμοτυπική. Το παιχνίδι το κάνει ο Σόιμπλε, ως γνωστόν.

Απόφαση του Eurogroup στις 5 Δεκέμβρη

Λιτότητα και κινεζοποίηση «εις το διηνεκές»

«Εθνική επιτυχία» χαρακτήρισε η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με ανακοίνωση του πρωθυπουργικού γραφείου, την απόφαση που πήρε το Eurogroup την περασμένη Δευτέρα. Πρόκειται για μια ακόμα πλήρη διαστροφή της αλήθειας, σπορ στο οποίο ειδικεύονται οι Τσιπραίοι. Αυτό που αποφασίστηκε στο κογκλάβιο της ιμπεριαλιστικής Ευρωζώνης, υπό την καθοδήγηση της Γερμανίας, είναι να σφυρηλατηθούν από τώρα οι αλυσίδες που θα δέσουν το λαό της αποικίας «Ελλάς» στο ζυγό της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και της κινεζοποίησης για πολλά χρόνια ακόμα.

Για να δικαιολογήσει τον όρο «εθνική επιτυχία» η προπαγάνδα των Τσιπραίων από τη μια έδωσε εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα στα λεγόμενα βραχυχρόνια μέτρα για το χρέος και από την άλλη έκρυψε την ουσία των εντολών που δόθηκαν στην τρόικα και στο EuroWorkingGroup σε σχέση με τα επόμενα βήματα για το κλείσιμο της περιβόητης δεύτερης αξιολόγησης.

Πριν αναφερθούμε όσο πιο αναλυτικά γίνεται και στα δύο αυτά σκέλη, παρακαλούμε να διαβάσετε ολόκληρη τη δήλωση του Eurogroup. Για να ξέρουμε για τι πράγμα μιλάμε.

Νέα μέτρα για το 2018

Παρά τους ισχυρισμούς του Τσακαλώτου ότι το 2018 έχει σχεδόν κλείσει, η απόφαση του Eurogroup αναφέρει ρητά ότι η συμφωνία με την τρόικα (staff-level agreement) «πρέπει να περιλαμβάνει **μέτρα για την επίτευξη του συμφωνημένου δημοσιονομικού στόχου του 2018** (πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ), καθώς και μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την ανάπτυξη και την **ανταγωνιστικότητα κόστους**, περιλαμβανομένων **περαιτέρω ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας**, το άνοιγμα κλειστών επαγγελματών και την άρση των εμποδίων για επενδύσεις».

Αρα, πάνω στο τραπέζι παραμένουν και δημοσιονομικά μέτρα (ώστε να πιστεί το «πρωτογενές πλεόνασμα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ, σύμφωνα με το υπολογιστικό μοντέλο του ΔΝΤ) και, βεβαίως, το πακέτο των εργασιακών. Μπορεί να γίνει κάποιο παζάρι στα τελευταία; Ναι, μπορεί να γίνει. Μπορεί ν' αφήσουν μερικά πράγματα σ' αυτή τη φάση. Το έχουν κάνει και άλλες φορές, για να δίνουν τη δυνατότητα στις μνημονιακές κυβερνήσεις να λένε «σώσαμε» το ένα ή το άλλο. Σ' αυτά που θα μείνουν εκτός συμφωνίας θα επανέλθουν σε επόμενη φάση.

Το μόνο βέβαιο είναι πως δεν πρόκειται να επανέλθει το καθεστώς των συλλογικών συμβάσεων εκεί που ήταν πριν τα Μνημόνια. Το τρίτο Μνημόνιο αναφέρει ρητά ότι απαγορεύεται επιστροφή στο παρελθόν.

Με τηλεγραφικό τρόπο το Eurogroup αποφάσισε ότι πριν από το τέλος Γενάρη πρέπει να έχει διοριστεί το ΔΣ του νέου Ταμείου Ξεπουλήματος και αυτό να λειτουργεί πλήρως. Σύμφωνα με την προπαγάνδα των Τσιπροκαμμένων, αυτό δεν είναι Ταμείο ιδιωτικοποιήσεων, αλλά Ταμείο αξιοποίησης και ανάπτυξης της δημόσιας υπηρεσίας. Αλήθεια, τέτοια... κωλοκαούρα έχει πιάσει τους ιμπεριαλιστές δανειστές για την... αξιοποίηση της ελληνικής κρατικής περιουσίας, ώστε να δίνουν τηλεσίγραφο για το διορισμό του ΔΣ του Ταμείου; Έχοντας τον απόλυτο

έλεγχο στη λειτουργία αυτού του Ταμείου, θέλουν να διορίσουν ένα πιστό σ' αυτούς ΔΣ (δεν έχει σημασία η εθνικότητα των μελών), ώστε να σχεδιάσουν τα ξεπουλήματα χωρίς κανέναν να μπορέσει να τους σταματήσει.

«Εις το διηνεκές»

Δε συμφωνήσαμε να διατηρηθούν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» στο 3,5% του ΑΕΠ μετά το 2018, δήλωσε την Τρίτη ο θρασύτατος Τζανακόπουλος. Τι αναφέρει η απόφαση του Eurogroup; «Το Eurogroup επανέλαβε ότι **ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ που θα επιτευχθεί έως το 2018 θα πρέπει να διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα**». Τι μένει να ρυθμιστεί; **Πόσα χρόνια** θα είναι αυτό το «μεσοπρόθεσμα». Όπως οι ίδιοι λένε, ο Σόιμπλε είπε στο Eurogroup πως μεσοπρόθεσμα σημαίνει δέκα χρόνια. Το ίδιο είχε δηλώσει προ καιρού και ο Ντέι-σελμπλουμ. Και η ίδια η λέξη «μεσοπρόθεσμα» σε τέτοια διάρκεια παραπέμπει.

Ο Σόιμπλε δε θα έχει καμιά αντίρρηση να συμφωνήσει ότι το «μεσοπρόθεσμα» σημαίνει πέντε χρόνια. Είναι σύννητες στη γερμανική πολιτική να βάζει τον πήχη πολύ ψηλά, για να λείι μετά ότι έκανε υποχώρηση. Όμως, το ζήτημα δε βρίσκεται στη διάρκεια, αλλά στη φιλοσοφία, στην κατεύθυνση που δίνεται. Όπως πολλές

φορές έχουμε εξηγήσει, το «πρωτογενές πλεόνασμα» είναι ένα αυθαίρετο λογιστικό μέγεθος, που το καθορίζουν οι δανειστές για να ρυθμίζουν τις τοκοχρεολυτικές δόσεις της υπερδανεισμένης αποικίας. Κάθε χρόνο λήγουν κάποια ομόλογα, που συνήθως ανανεώνονται με νέο δανεισμό, ενώ πληρώνονται και κάποιοι τόκοι. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές κόβουν και ένα «κοστούμι» που το βάφτισαν «πρωτογενές πλεόνασμα», τα λεφτά του οποίου πηγαίνουν κατευθείαν στο χρέος. Το χρέος, βέβαια, παραμένει σταθερά στα ίδια επίπεδα.

Αν η υπερχρεωμένη αποικία (πάντα για την Ελλάδα μιλάμε) αντιμετωπίζει δυσκολίες και δεν μπορεί να δανειστεί με «λογικά» επιτόκια, μπορεί για κάποιες χρονιές να μειώσουν το «πρωτογενές πλεόνασμα». Θα το μειώσουν για να μπορέσει να τους πληρώσει τις τοκοχρεολυτικές δόσεις, όχι για να μπορεί η αποικία να αυξήσει μισθούς-συντάξεις, να μειώσει φόρους, να κάνει κοινωνική πολιτική ή να αυξήσει το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων. Αυτό είναι κομβικό ζήτημα. Αν το κατανοήσουμε, τότε θα καταλάβουμε την ουσία.

Με το τρίτο Μνημόνιο μείωσαν το ύψος των «πρωτογενών πλεονασμάτων» που προέβλεπε το δεύτερο Μνημόνιο. Το έκαναν γιατί δεν μπορούσε να ανταποκρι-

θεί το ελληνικό κράτος, αφού η οικονομία βρισκόταν ακόμα σε ύφεση. Οι απατεώνες συριζαίοι πανηγύριζαν. «Μειώσαμε τα πρωτογενή πλεονάσματα που είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση Σαμαρά και κερδίσαμε δημοσιονομικό χώρο 20 δισ.» έλεγε ο Τσίπρας από τα προεκλογικά μπαλκόνια των δεύτερων εκλογών του 2015. Και τι έγινε αυτός ο «δημοσιονομικός χώρος» που υποτίθεται ότι κέρδισαν; Είδε καμιά ανακούφιση ο ελληνικός λαός; Οχι μόνο δεν είδε ανακούφιση, αλλά δέχεται το ένα αντιλαϊκό μέτρο μετά το άλλο: νέοι φόροι, χαράτσια, μείωση συντάξεων, μείωση του αφορολόγητου, μείωση των κοινωνικών δαπανών κτλ. κτλ. Και μην ξεχνάμε ότι πολλά από τα νέα μέτρα δεν τα είδαμε ακόμα. Θα τα «αισθανθούμε» από την 1η του Γενάρη. Και βέβαια, περιτεύει να θυμίσουμε πως ούτε ένα από τα μέτρα των προηγούμενων Μνημονίων δεν καταργήθηκε ή έγινε πιο ελαφρύ. Στα μέτρα των δύο προηγούμενων Μνημονίων προστίθενται αυτά του τρίτου.

Επομένως, η μείωση των στόχων του δεύτερου Μνημονίου για το «πρωτογενές πλεόνασμα» των ετών 2015-2017 έγινε για λόγους «βιωσιμότητας του χρέους», **υπό τον όρο ότι η σκληρή δημοσιονομική λιτότητα και η κινεζοποίηση θα συνεχιστούν και θα βαθύνουν**. Αυτό κάνουν και τώρα: καθορίζουν ότι το «πρωτογενές

πλεόνασμα» (που το αρπάζουν ολόκληρο οι δανειστές) θα παραμείνει στο 3,5% του ΑΕΠ και «μεσοπρόθεσμα» μετά το 2018. Αρα, **εξασφαλίζουν ότι η σκληρή λιτότητα και η κινεζοποίηση θα συνεχιστούν και μετά το 2018**. Αν χρειαστεί να μειώσουν το στόχο, θα το κάνουν τότε, ώστε να έχουν τον απόλυτο έλεγχο της αποικίας. Δε θα το κάνουν από τώρα.

Όμως, οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν αρκέστηκαν μόνο στην επαναβεβαίωση της ρήτρας του τρίτου Μνημονίου για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% «το 2018 και μεσοπρόθεσμα». Η απόφαση του Eurogroup αναφέρει: **«Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους δημοσιονομικούς στόχους σε μια βιώσιμη βάση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και διαρθρωτικά μέτρα που θα διασφαλίσουν αυτόν τον στόχο»**.

Τι θα είναι αυτός ο «μηχανισμός» που θα ισχύει μετά το 2018, δηλαδή μετά το τέλος του τρίτου Μνημονίου; Θα είναι απλώς επέκταση του γνωστού «κόφτη», που θα αναφέρει και τους τομείς από τους οποίους θα εξασφαλίζονται πρόσθετα έσοδα ή μείωση δαπανών, ή θα είναι κάτι ακόμα σκληρότερο; Αυτό θα το ξέρουμε όταν κλείσει η τρίτη αξιολόγηση. **Το βέβαιο είναι πως η αποικιοκρατικού τύπου επιτροπεία των ιμπεριαλιστών δανειστών θα συνεχιστεί και μετά τη λήξη του τρίτου Μνημονίου. Θα συνεχιστεί επ' αόριστον, για να είμαστε συγκεκριμένοι**.

Ρύθμιση δοσολογίας

Στα λεγόμενα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος θα χρειαστεί να επανέλθουμε, γιατί παραπάλαι το παραμύθι των Τσιπραίων. Ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM, μιλώντας μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup, υπήρξε σαφέστατος: Δεν πρόκειται για μέτρα μείωσης του χρέους, αλλά για μέτρα ενίσχυσης της βιωσιμότητάς του (βιωσιμότητα σημαίνει να μπορεί το χρεωμένο κράτος να εξοφλεί τις ετήσιες τοκοχρεολυτικές δόσεις του). Δε θα υπάρξει καμιά επιβάρυνση στον ESM ή στα κράτη μέλη. **Όλο το κόστος από την εφαρμογή των διάφορων σχημάτων που παρουσίασα θα αναληφθεί από την Ελλάδα**. Απαντώντας σε ερώτηση για το πόσο θα είναι το ελληνικό χρέος το 2060, είπε ότι **όλοι οι υπολογισμοί στηρίζονται σε σενάρια, υπάρχει υψηλή αβεβαιότητα και κανένας δεν μπορεί να πει ποιο είναι το σωστό και ποιο το λαθεμένο σενάριο**.

Σε ανακοίνωσή του ο ESM θέτει 16 ερωτήματα και δίνει ισάριθμες απαντήσεις σχετικά με τα μέτρα που αποφασίστηκαν. Αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το Eurogroup έχει αποκλείσει οποιοδήποτε ονομαστικό κούρεμα. Επιπλέον, έχει συμφωνήσει ότι τα μέτρα θα: α) διευκολύνουν την πρόσβαση στις αγορές για την Ελλάδα, ώστε να αντικαταστήσει το χρηματοδοτούμενο από το δημόσιο χρέος με χρέος του ιδιωτικού τομέα β) θα εξομαλύνουν το προφίλ αποπληρωμής γ) θα παράσχουν κίνητρα για την διαδικασία προσαρμογής της χώρας, ακόμα και μετά τη λήξη του προγράμματος του ESM».

Εκείνο που έκαναν είναι να ρυθμίσουν λίγο τη δοσολογία για την περίοδο 2030-40, επιμκύνοντας κάποιες λήξεις ομολόγων. Γι' αυτό και οι ίδιοι θεωρούν τα μέτρα ανεπαρκή. Τα υπόλοιπα θα αποφασιστούν και θα συνοδεύονται από νέο Μνημόνιο ή νέους μνημονιακού τύπου όρους.

Δήλωση του Eurogroup αναφορικά με την Ελλάδα

Το Eurogroup καλωσορίζει την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην επίτευξη πλήρους συμφωνίας σε τεχνικό επίπεδο (staff-level agreement) μεταξύ της Ελλάδας και των θεσμών στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης του προγράμματος του ESM.

Ειδικότερα, το Eurogroup καλωσορίζει τη συμφωνία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς για τον προϋπολογισμό του 2017, που επιβεβαιώνει τον συμφωνηθέντα στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα 1,75% του ΑΕΠ και επιτρέπει την επέκταση σε εθνικό επίπεδο του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος (ΕΕΕ), που θεσπίζει ένα πραγματικό δίκτυο κοινωνικής ασφάλειας.

Το Eurogroup υπογραμμίζει ότι το staff-level agreement πρέπει να περιλαμβάνει **μέτρα για την επίτευξη του συμφωνημένου δημοσιονομικού στόχου του 2018** (πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ), καθώς και μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την ανάπτυξη και την **ανταγωνιστικότητα κόστους**, περιλαμβανομένων **περαιτέρω ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας**, το άνοιγμα κλειστών επαγγελματών και την άρση των εμποδίων για επενδύσεις.

Ειδικότερα, το Eurogroup επαναλαμβάνει ότι ο διορισμός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρείας Συμμετοχών και Περιουσίας (Hellenic Corporation of Assets and Participations - HCAP) θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν από το τέλος Γενάρη του 2017 ώστε να γίνει το Ταμείο πλήρως λειτουργικό.

Το Eurogroup επανέλαβε ότι **ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ που θα επιτευχθεί έως το 2018 θα πρέπει να διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα**. Επαναλάβαμε επίσης τη σημασία μιας δημοσιονομικής πορείας που θα είναι ευθυγραμμισμένη με τις δημοσιονομικές δεσμεύσεις στο πλαίσιο της ΕΕ. **Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους δημοσιονομικούς στόχους σε μια βιώσιμη βάση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και διαρθρωτικά μέτρα που θα διασφαλίσουν αυτόν τον στόχο**.

Σήμερα το Eurogroup συζήτησε ξανά τη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους με στόχο την επανάκτηση της πρόσβασης στις αγορές. Σε αυτό το πλαίσιο το Eurogroup ενέκρινε σήμερα την πλήρη δέσμη των βραχυπρόθεσμων μέτρων βάσει των προτάσεων του ESM και της προπαρασκευαστικής εργασίας του EWG, τα οποία θα εφαρμοστούν από τον ESM μετά από αυτή τη σύνοδο. Τα μέτρα αυτά αφορούν:

- Την ομαλοποίηση του προφίλ αποπληρωμών του EFSF εντός της τρέχουσας σταθμισμένης μέσης ωρίμανσης έως τα 32,5 έτη.

- Την άρση για το 2017 της αύξησης του επιτοκιακού περιθωρίου κατά 200 μονάδες βάσης, που αφορά την εξαγορά χρέους του δεύτερου ελληνικού προγράμματος.

- Τη χρήση της χρηματοδοτικής στρατηγικής του ESM/EFSF ανάλογα με τος συνθήκες των αγορών, για τη μείωση του ρίσκου των επιτοκίων χωρίς επιπρόσθετο κόστος για τις χώρες που συμμετείχαν σε προγράμματα. Το μέτρο αυτό θα εφαρμοστεί μέσω: α) της ανταλλαγής τίτλων του ESM/EFSF που στηρίζουν τα δάνεια για ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών στην Ελλάδα β) το swap επιτοκίων του ESM για τον περιορισμό του ρίσκου από υψηλότερα επιτόκια στις αγορές γ) την εισαγωγή κατάλληλης χρηματοδότησης για μελλοντικές εκταμιεύσεις στην Ελλάδα υπό το τρέχον πρόγραμμα.

Τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος θα έχουν σημαντικό θετικό αντίκτυπο στη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Το Eurogroup καλεί τους θεσμούς και την Ελλάδα να επανεκκινήσουν τις διαπραγματεύσεις ώστε να έλθουν σε συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο (staff-level agreement) το συντομότερο δυνατό με βάση τους κοινά αποδεκτούς όρους που συμφωνήθηκαν τον Αύγουστο του 2015 και καλεί το EWG να το ελέγξει.

Το Eurogroup είναι έτοιμο, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική, να στηρίζει την ολοκλήρωση μελλοντικών αξιολογήσεων υπό τον όρο ότι το πακέτο του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένου του ενδεχόμενου δημοσιονομικού μηχανισμού, όπως συμφωνήθηκε στην πρώτη αναθεώρηση, εφαρμόζεται όπως έχει συμφωνηθεί.

Το Eurogroup επιβεβαιώνει ότι η εφαρμογή του προγράμματος, όπως επίσης οι όροι και οι στόχοι, θα αξιολογούνται κανονικά με βάση τα δεδομένα από τους θεσμούς.

Το προσωπικό του ΔΝΤ επιβεβαίωσε σήμερα την πρόθεσή του να προτείνει στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του Ταμείου μια νέα χρηματοοικονομική συμφωνία για την Ελλάδα το συντομότερο δυνατό από τη στιγμή που υπάρξει ένα Staff Level Agreement, σε συμφωνία με τις πολιτικές του Ταμείου.

Η πλήρης εφαρμογή όλων των προαπαιτούμενων ενεργειών που σχετίζονται με τη δεύτερη αξιολόγηση και η ολοκλήρωση των εθνικών διαδικασιών θα ανοίξουν το δρόμο για τα όργανα διοίκησης του ESM να εγκρίνουν το συμπληρωματικό Μνημόνιο Κατανόησης.

Υπουργείο Παιδείας

Θα συνεχιστεί αταλάντευτα η ίδια πολιτική με την έγκριση των «θεσμών»

Η εκπαιδευτική πολιτική της συγκυβέρνησης είναι ενιαία και έχει συνέχεια, ανεξάρτητα από τα πρόσωπα που κατέχουν τον υπουργικό θώκο στο Παιδείας. Πρέπει να έχει την απόλυτη έγκριση των «θεσμών», γι' αυτό και η ανακοίνωση του τριετούς σχεδίου του υπουργείου Παιδείας θα γίνει μετά το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης. Οι κατευθύνσεις και τα μέτρα που θα υιοθετηθούν θα πρέπει να βρίσκονται σε συμφωνία με όσα θα υποδείξει η νέα έκθεση του ΟΟΣΑ για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Αυτά ξεκαθάρισε ο υπουργός Παιδείας Γαβρόγλου στη συνάντηση που είχε με τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Σύμφωνα με τον υπουργό, όρος για να πάρει το υπουργείο Παιδείας κάποια επιπλέον ψίχουλα, που θα χρησιμοποιηθούν για διο-

σμούς εκπαιδευτικών, είναι η επαναφορά της αξιολόγησης.

Το χάπι και πάλι προσπάθησε να χρυσώσει ο Γαβρόγλου λέγοντας ότι η αξιολόγηση («σχεδιασμός και αποτίμηση» είναι κατά τον υπουργό ο σωστότερος όρος) θα έχει τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών δομών της πολιτείας, της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας και της αξιολόγησης των στελεχών της εκπαίδευσης.

Το παραμύθι αυτό το έχουμε ξανακούσει άπειρες φορές κάθε φορά που οι διάφοροι υπουργοί Παιδείας επιχειρούσαν να επαναφέρουν την αξιολόγηση. Οι εκπαιδευτικές δομές έχουν τα μαύρα χάλια λόγω της υποχρηματοδότησης και αυτό το αστικό κράτος το γνωρίζει πολύ καλά και φέρει γι' αυτό, το ίδιο, ακέραια την ευθύνη. Δεν χρειάζεται λοιπόν πολύ φιλοσοφία, ούτε καμιά

ιδιαίτερη αξιολόγηση για να διαπιστώσει κανείς ότι απαιτείται γενναία χρηματοδότηση ώστε να ικανοποιηθούν οι πραγματικές ανάγκες των σχολείων.

Η δε «αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας» είναι άμεσα συνδεδεμένη με το εκπαιδευτικό έργο που παράγεται σε αυτήν, άρα και με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Συνεπώς, όλα αυτά δεν είναι τίποτε άλλο από την προετοιμασία του «κλίματος», ώστε οι εκπαιδευτικοί να «αποκτήσουν» κουλτούρα αξιολόγησης. Είναι το πρώτο βήμα για την επιβολή της αξιολόγησης και των ιδίων. Δηλώνοντας ότι η αξιολόγηση είναι όρος για κάποιους διορισμούς, ο υπουργός Παιδείας στην ουσία παραδέχθηκε ότι η επανειλη-

μένη εξαγγελία των 20.000 διορισμών παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες.

Τα χαρτιά του προσπάθησε να κρύψει ο υπουργός και σχετικά με την περίφημη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας. «Διευκρίνισε» «ότι δεν αναφέρεται σε οικονομική αυτονομία ούτε σε αυτονομία επί της εκπαιδευτικής διαδικασίας - πολιτικής (π.χ. την επιλογή των βιβλίων που θα διδασθούν) αλλά σε μια διαδικασία διοικητικής αυτονομίας που θα περιορίσει τη γραφειοκρατία» (ανακοίνωση ΔΟΕ).

Στο πόρισμα, όμως, της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής (πρόεδρος Γαβρόγλου), που συντάχθηκε στο πλαίσιο του «διαλόγου» για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» αναφέρονται τα εξής: «Βασική

αρχή» της μεταρρύθμισης και «κεντρική πολιτική επιλογή» είναι η «αυτονομία της σχολικής μονάδας», η οποία διακρίνεται σε παιδαγωγική, διοικητική και οικονομική. Η παιδαγωγική αυτονομία εντάσσεται στις βραχυπρόθεσμες προτεραιότητες, ενώ η διοικητική στις μακροπρόθεσμες. (σ.σ. Για ευνόητους λόγους δεν αναφέρεται σε ποιο χρονοδιάγραμμα εντάσσεται η οικονομική αυτονομία).

Σύμφωνα με το πόρισμα «η παιδαγωγική αυτονομία αφορά τη μεγαλύτερη συμμετοχή των εκπαιδευτικών στα προγράμματα σπουδών, στις διδακτικές μεθόδους, στην επιλογή του εκπαιδευτικού υλικού, την επιλογή του τρόπου αξιολόγησης των μαθητών, κ.λπ. Η διοικητική αυτονομία, σχετίζεται με την έννοια της αποκέντρωσης, όπου οι διαφορετικές εκπαιδευτικές περιφέρειες έχουν την υποχρέωση να προσαρμόσουν, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ανάλογα με το επίπεδο αυτονομίας που τους προσφέρεται, τις βασικές εκπαιδευτικές πολιτικές οι οποίες εκπορεύονται από το Υπουργείο Παιδείας. Η οικονομική αυτονομία, αναφέρεται στη δυνατότητα που δίνεται στη σχολική μονάδα να διαχειριστεί τους πόρους της ή να αναζητήσει πρόσθετους».

Θα δοθεί, λοιπόν, για αρχή στην παρέμβαση των εκπαιδευτικών ένας περιορισμένος και διακοσμητικός ρόλος, που θα δημιουργεί μια ατμόσφαιρα δημοκρατίας, χωρίς σε καμιά περίπτωση να αμφισβητείται το περιεχόμενο και ο ρόλος του αστικού σχολείου και οι κατευθύνσεις που θα ορίζονται άνωθεν σε κεντρικό επίπεδο (εξ ου και το περιεχόμενο το βιβλίων θα καθορίζεται από το υπουργείο Παιδείας και οι εκπαιδευτικοί π.χ. θα έχουν το «προνόμιο» να επιλέγουν ανάμεσα στα εγκεκριμένα σχολικά εγχειρίδια).

Η διοικητική αυτονομία «σχετίζεται με την έννοια της αποκέντρωσης» και οδηγεί στην παρέμβαση των τοπικών παραγόντων και των επιχειρηματιών της κάθε περιοχής στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι με το αζημίωτο.

Όσο για την οικονομική αυτονομία ας μη γελιόμαστε. Αυτή είναι και η ουσία της όλης υπόθεσης. Η «αναζήτηση πρόσθετων πόρων» από τις σχολικές μονάδες αφενός θα απαλλάξει το κράτος από τις υποχρεώσεις του απέναντι στο δημόσιο σχολείο και αφετέρου θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Γιούλα Γκεσούλη

«Γκρίζα ζώνη» η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

«Γκρίζα ζώνη» είναι πλέον η Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση - όπως άλλωστε και όλη η εκπαίδευση -, έπειτα από 7 σκληρά μηνιαία χρόνια που ήρθαν μετά από μια σειρά ετών συνεχούς υποχρηματοδότησης και αντεργατικών μέτρων.

Τη δύσκολη κατάσταση περιγράφει η ανακοίνωση του Συντονιστικού Αναπληρωτών Αδιόριστων Εκπαιδευτικών. Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Η συστηματική προσπάθεια Υπουργείου και κυβέρνησης να διαλύσουν τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ώστε να διευκολυνθεί η αναδιάρθρωση που θέλει το 1/3 των μαθητών να περάσει στη μαθητεία, περνάει σαφώς μέσα από την υποστελέχωσή της και την απουσία οποιασδήποτε υποστηρικτικής δομής...

Τα αριθμητικά στοιχεία δεν μπορούν να απεικονίσουν τις ποιοτικές επιπτώσεις στη ζωή κάθε μαθητή κι εκπαιδευτικού, **παρ'όλα αυτά αποκαλυπτικά.** Την εξαετία 2010-2015 οι συνταξιοδοτήσεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έφτασαν τις 17.843, ενώ το εκπαιδευτικό προσωπικό μειώθηκε κατά 37.051 από το 2008. Από την άλλη πλευρά μόλις 6.487 αναπληρωτές προσλήφθηκαν την περσινή χρονιά, σηματοδοτώντας ότι **οι δημοσιονομικοί περιορισμοί δε σημαίνουν μόνο αδιόριστία, αλλά και ανεργία.** Εξίσου χαρακτηριστικό και το τρέχον έτος, αφού οι συνολικές προσλήψεις στη δευτεροβάθμια μέχρι στιγμής κινούνται στον μαγικό αριθμό των 5.642 (3.335 στη γενική, 2.307 στην ειδική). Οι δε **συμβάσεις μειωμένου ωραρίου** φτάνουν στις 710, **ήδη διπλάσιες συγκριτικά με πέρυσι,** δίχως να συνυπολογίζουμε τους ωρομίσθιους σε μουσικά και καλλιτεχνικά σχολεία, αφού παραμένουν αστελέχιστα...

Εφτασε Δεκέμβρης και συνάδελφοι, οι οποίοι χρόνια τώρα στελέχωναν τη δημόσια εκπαίδευση, παραμένουν απολυμένοι με βάση τις τροπολογίες Φίλη. Τη στιγμή που το υπουργείο παιδείας επιβάλλει για τον αριθμό και τον ρυθμό των προσλήψεων **η καθημερινή ζωή για σχολεία κι εκπαιδευτικούς ταυτίζεται με την ανέχεια και την υπολειμτικότητα.** Χιλιάδες καθηγητές περιμένουν εναγωνίως τα λίγα ψίχουλα που θα πετάξει το υπουργείο για την ενισχυτική διδασκαλία, εφόσον οι σχετικές συμβάσεις θα είναι μειωμένου ωραρίου. Περιμένουν τα ψίχουλα που ούτε και αυτά δεν ανοίγει ο κύριος υπουργός το συρτάρι του να δώσει, παρά το γεγονός ότι το πρόγραμμα έχει ήδη εγκριθεί και τα χρήματα υπάρχουν.

Ετσι φαίνεται πατάσσει το υπουργείο την παραπαιδεία, με ένα πρόγραμμα ενισχυτικής που διαφημίζεται, αλλά δεν υλοποιείται...».

Οι εργαζόμενοι στα ΑΕΙ δεν είναι σκλάβοι

Το καθεστώς σύγχρονης δουλείας, που εφαρμόζεται στη Σχολή Θετικών Επιστημών του μεγαλύτερου πανεπιστημίου της χώρας σε βάρος των εργαζομένων τεχνικής υποστήριξης, καταγγέλλει με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Στις συνθήκες της κρίσης, της υποχρηματοδότησης και της συνεχούς μείωσης του αριθμού των απασχολούμενων σε κάθε δομή και υπηρεσία του δημόσιου τομέα, κυβερνήσεις και διοικήσεις των ΑΕΙ έχουν βρει τη βολική λύση του ξεζουμίσματος του απομένοντος προσωπικού, στον «πατριωτισμό» του οποίου ανατρέχουν.

Όμως άλλο εργαζόμενος και άλλο σύγχρονος σκλάβος. Παραθέτουμε στη συνέχεια ολόκληρη την ανακοίνωση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ.

«Τα προβλήματα έλλειψης προσωπικού τεχνικής υποστήριξης, η αδυναμία κάλυψης των αναγκών της Σχολής Θετικών Επιστημών, η οποία λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση και με πρόσθετες λειτουργίες όπως το ΕΑΠ τα Σαββατοκύριακα, παραμένουν άλυτα και οξύνονται.

Σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε, πριν μερικές εβδομάδες, με πρωτοβουλία των εργαζομένων και του Συλλόγου, στην οποία συμμετείχαν ο Κοσμήτορας της ΣΘΕ και οι επόπτες, τέθηκαν τα ζητήματα και συγκροτήθηκε κοινή επιτροπή για την προώθηση λύσεων σταθερών και μακροπρόθεσμων.

Επανερχόμαστε για να θέσουμε δημόσια και

προς κάθε κατεύθυνση τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων τεχνικής υποστήριξης της λειτουργίας της ΣΘΕ:

1. Να καταβληθούν άμεσα τα οφειλόμενα από πρόσθετη εργασία που πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι Σαββατοκύριακα και αργίες την περίοδο 2013-2014.

2. Να κηρυχθεί η ΣΘΕ 24ωρης λειτουργίας. Να τεκμηριωθεί η αναγκαιότητα της 24ωρης λειτουργίας, οι προϋποθέσεις υποστήριξης από την επιτροπή και να σταλεί άμεσα η σχετική απόφαση από το ΕΚΠΑ στο Υπουργείο.

3. Θέλουμε να επισημάνουμε ότι δεν χωράει καμιά αναβλητικότητα ή καθυστέρηση στην αντιμετώπιση των θεμάτων. Όσο δεν αντιμετωπίζονται τα παραπάνω οι εργαζόμενοι αδυνατούν να προσφέρουν υπηρεσίες πέραν του θεσμοθετημένου ωραρίου τους. Επίσης έχουν επισημανθεί οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν για την ασφάλεια των ανθρώπων και των εγκαταστάσεων. Ας αναλάβουν τις ευθύνες τους οι υπεύθυνοι και η διοίκηση του Πανεπιστημίου.

Τέλος να τονίσουμε ότι πιέσεις, απειλές και εκβιαστικά διλλήματα προς τους εργαζόμενους απορρίπτονται κατηγορηματικά, θα αντιταχθούμε και θα τα αντιπαλέψουμε με αποφασιστικότητα. Οι αρμόδιοι της Σχολής Θετικών Επιστημών και η Διοίκηση του Πανεπιστημίου ας δώσουν λύσεις στα προβλήματα, ας ικανοποιήσουν τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων».

Ασφαλίτικο δούλεμα

Μπορεί σε ανθρώπους της μακρινής επαρχίας, που δεν έχουν κατέβει ποτέ στην Αθήνα να προκαλούν κάποια εντύπωση τα βίντεο που σερβίρουν καθημερινά οι ασφαλίτες στα κανάλια, για τα «ντιλαρίσματα» ναρκωτικών σε κεντρικά σημεία της πόλης, όμως για όσους έχουν κυκλοφορήσει έστω και λίγο στο κέντρο της Αθήνας αυτές είναι γνώριμες εικόνες, που τις βλέπουν καθημερινά εδώ και χρόνια. Μέρα μεσημέρι, σε κεντρικότερα σημεία, βαποράκια πλασάρουν τα ναρκωτικά στους χρήστες που περιμένουν.

Σε ποιον πουλάνε, λοιπόν, τα παραμύθια για τη δήθεν πολύμηνη κοπιαστική παρακολούθηση που περιλάμβανε και βιντεοσκόπηση; Τα ναρκωτικά πουλιούνται ελεύθερα όχι κάτω από τη μύτη της αστυνομίας, αλλά με την προστασία της αστυνομίας, η οποία δεν παρέχεται βέβαια με το αζημίωτο. Και θα συνεχίσουν να πουλιούνται, όσα βαποράκια κι αν στείλουν στη φυλακή, για να κερδίσουν κάποιο γαλόνια.

12 χρόνια για απάτη σε «καναλάρχη»

Εισέπραττε παράνομα μισθούς ως δημόσιος υπάλληλος!

Μετά από επτά χρόνια, ένα σκάνδαλο που είχε αποκαλύψει η «Κόντρα» το Γενάρη του 2010, οδηγήθηκε στη δικαστική του εκκαθάριση σε πρώτο βαθμό. Το Ε' Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών καταδίκασε τον Νικόλαο Φλαούντα σε κάθειρξη δώδεκα ετών, δίνοντας στην έφεσή του ανασταλτικό χαρακτήρα (του επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι: εγγυοδοσία 10.000 ευρώ, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, εμφάνιση μια φορά το μήνα στο Αστυνομικό Τμήμα).

Πριν θυμίσουμε την υπόθεση, πρέπει να σχολιάσουμε την ποινή. Ο Φλαούντας καταδικάστηκε ομόφωνα για απάτη σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου σε βαθμό που η ποινή που αντιμετώπιζε έφτανε μέχρι τα ισόβια, δεδομένου ότι του καταλογίστηκε ποσό 235.000 ευρώ. Επί σειρά ετών, από το 1989 μέχρι το 2009, εμφανιζόταν ως υπάλληλος του υπουργείου Γεωργίας, ενώ στην πραγματικότητα ήταν δημοσιογράφος της «Αυριανής» και μετέπειτα ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού στην Καλαμάτα! Κι όμως, του αναγνωρίστηκε ελαφρυντικό προτέρου εντίμου βίου, με μοναδικό στοιχείο το λευκό ποινικό μητρώο. Τέτοιο ελαφρυντικό δεν αναγνωρίζεται από τα δικαστήρια όχι μόνο στους κατηγορούμενους για ένοπλη αντικαταστατική δράση, αλλά ούτε σε καταδικαζόμενους για κοινά ποινικά αδικήματα. Το λευκό ποινικό μητρώο δε θεωρείται στοιχείο για να δοθεί αυτό το ελαφρυντικό. Όταν όμως έχεις έναν κατηγορούμενο «με λευκό κολάρο», που εξαπατά και απομυζά το δημόσιο για σειρά ετών, τα πράγματα διαφοροποιούνται και του δίνεις το ελαφρυντικό για να μειωθεί η ποινή του. Του δίνεις και ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση, για να μην πάει ούτε αυτή τη φορά στη φυλακή.

Ανεξάρτητα, όμως, από τον «εργενικό» χειρισμό, σημασία έχει πως ο Φλαούντας καταδικάστηκε ως απατεώνας και το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ της «Κόντρας» δικαιώθηκε. Ως μάρτυρας κατηγορίας κατέθεσε ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος, συντάκτης της «Κ» διαπιστευμένος στο υπουργείο Γεωργίας. Ως μάρτυρες υπεράσπισης κατέθεσαν ο συνταξιούχος δημοσιογράφος Μιχάλης Κουρμούσης (της πάλαι ποτέ «Ελευθεροτυπίας»), ο Ιωάννης Τριήρης (τότε της «Απογευματινής») και ο Γεώργιος Τσιρογιάννης (τότε

διευθυντής της «Αυριανής»). Τι ήρθαν να καταθέσουν; Ότι ο Φλαούντας υπηρετούσε στο γραφείο Τύπου του υπουργείου! Επικαλέστηκαν και βεβαιώσεις υπουργών (Τζουμάκας, Ανωμερίτης, Τσιτουρίδης και ενός τέταρτου που δεν ακούστηκε καλά το όνομα).

Το άκρως προκλητικό είναι πως μια ντουζίνα υπάλληλοι είναι ήδη κατηγορούμενοι για άμεση συνέργεια στην απάτη που διέπραξε ο Φλαούντας και για απιστία στην υπηρεσία (με τον Φλαούντα να κατηγορείται ως ηθικός αυτουργός στην απιστία), ενώ ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Καλαμάτας έχει διατάξει προκαταρκτική εξέταση για ψευδή βεβαίωση εκ μέρους των υπουργών! Δηλαδή, η υπεράσπιση Φλαούντα οργανώθηκε με βάση «στοιχεία» που δίνονται ως ψευδή, ως προϊόντα σειράς εγκλημάτων.

Ο Γερ. Λιόντος στην κατάθεσή του φρόντισε να κλείσει κάθε περιθώριο διαφυγής. Πέραν της ουσίας της υπόθεσης, διέλυσε και το βασικό υπερασπιστικό ισχυρισμό Φλαούντα (ότι δήθεν υπηρετούσε στα Γραφεία υπουργών). Οι μετακινήσεις υπαλλήλων ή ο διορισμός μετακλητών στα Γραφεία των υπουργών δε γίνονται «με το στόμα». Γίνονται με τη διαδικασία που προβλέπει το Προεδρικό Διάταγμα 63/2005 (Κυβέρνηση και κυβερνητικά όργανα). Εκδίδονται αποφάσεις των υπουργών, υφυπουργών, γενικών γραμματέων, οι οποίες δημοσιεύονται στο ΦΕΚ (τεύχος ΥΟΔΔ). Κι όταν φεύγει το πολιτικό πρόσωπο, οι μεν δημόσιοι υπάλληλοι επιστρέφουν στην υπηρεσία τους, οι δε πολίτες απολύονται αυτοδικαίως. Ετσι γίνονταν πάντοτε, έτσι γίνεται και σήμερα. Και θέλουν να μας πείσουν ότι ο Φλαούντας ήταν στο Γραφείο (και μάλιστα διαδοχικών υπουργών), χωρίς να υπάρχει απόφαση μετακίνησής του (διότι ήταν διορισμένος σαν

διοικητικός υπάλληλος!).

Θυμίζουμε επί τροχάδην το σκάνδαλο. Το Γενάρη του 2010, πληροφορηθήκαμε από έγγραφο που έπεσε στα χέρια μας, ότι ο δημοσιογράφος της «Αυριανής» Ν. Φλαούντας, που τον βλέπαμε χρόνια στο ρεπορτάζ και τον διαβάζαμε ως λιβανιστήρι των υπουργών του ΠΑΣΟΚ, ήταν από το 1989 μόνιμος υπάλληλος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (κατηγορία Διοικητικό ΔΕ) στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας. Στο μεταξύ, ο Φλαούντας είχε ήδη γίνει (από το 1998) ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού στην Καλαμάτα, αλλά συνέχισε να μισθοδοτείται κανονικά από το Δημόσιο! Μάλιστα, είχε κάνει αγωγή και είχε επιδικάσει αποζημίωση 33.520 ευρώ σε εκδότη καλαματιανής εφημερίδας, που τον είχε χαρακτηρίσει «αυριανιστή, τρώκτικό, αρπακτικό και κρατικοδίαιτο», εξαπατώντας το δικαστήριο!

Μετά τις αποκαλύψεις μας ξέσπασε σάλος και ο Φλαούντας εμφανίστηκε στο κανάλι του και δήλωσε «ουδέποτε ήμουν δημόσιος υπάλληλος» και δυο μέρες μετά... υπέβαλε παραίτηση από τη θέση του υπαλλήλου του υπουργείου Γεωργίας, με φαξ! Καταβλήθηκαν προσπάθειες να κουλωθεί η υπόθεση, όμως η δική μας επιμονή δεν τους άφησε περιθώρια. Ετσι, τον Απρίλη του 2010, το Ε' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με ομόφωνη απόφασή του και κάνοντας αναφορά στα δημοσιεύματα της «Κόντρας», επιβεβαίωσε ότι ο Φλαούντας διέπραττε απάτη, εισπράττοντας μισθό ως δημόσιος υπάλληλος, χωρίς να έχει παρουσιαστεί και να έχει αναλάβει υπηρεσία.

Αυτά συνέβησαν επί υπουργίας Κατερίνας Μπατζελή. Είχε προηγηθεί πλειάδα υπουργών, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, που έκαναν τα στραβά μάτια

στο σκάνδαλο: Στ. Τζουμάκας, Γ. Ανωμερίτης, Ευ. Μπασιάκος, Αλ. Κοντός, Σ. Τσιτουρίδης, Σ. Χατζηγάκης. Μετά την Μπατζελή ακολούθησαν άλλοι, που έβαζαν την εκκαθάριση του σκανδάλου στο ράφι, αρνούμενοι κι αυτοί να κάνουν δεκτή τη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ: Κ. Σκανδαλίδης και Ι. Τσαυτάρης. Η υπόθεση άρχισε να διερευνάται δικαστικά στην Καλαμάτα, χωρίς μέχρι τότε οι αρμόδιοι υπουργοί να έχουν κάνει αποδεκτή τη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ και να έχουν κινήσει τις διαδικασίες που αυτή υποδείκνυε (διοικητικά και ποινικά). Μόλις το 2014, ο τότε υπουργός Γ. Καρασμάνης έκανε δεκτή τη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ, που προέβλεπε καταλογισμό των χρημάτων που είχε «βουτήξει» ο Φλαούντας, διενέργεια ΕΔΕ (από αυτή προέκυψαν οι διώξεις κατά υπαλλήλων) και παραπομπή της υπόθεσης στον εισαγγελέα.

Χρειάστηκε έτσι να περάσουν επτά χρόνια για να καθήσει στο εδώλιο και να καταδικαστεί ο Φλαούντας. Παρά την «ευγενική» του μεταχείριση από το Τριμελές Κακουργημάτων, η καταδίκη του Φλαούντα αποτελεί ταυτόχρονα και αποκάλυψη ενός συστήματος διαφθοράς, που το στήριζαν διαδοχικές κυβερνήσεις. Γιατί όταν ένας δευτεροκλασάτος δημοσιογράφος της «Αυριανής» εισπράττει μισθό από το δημόσιο επί τόσων υπουργών, μπορούμε να φανταστούμε τι γίνεται με πιο «τρανταχτές» περιπτώσεις.

ΥΓ1. Η σύνθεση του δικαστηρίου ήταν: πρόεδρος η εφέτης Πανουτσακοπούλου Σοφία και μέλη οι εφέτες Πρωιμάκη-Ηλία Μαρία και Βαμβάκη Ελένη. Εισαγγελέας ήταν ο εισαγγελέας εφετών Χαράλαμπος Τζώνης, οι προτάσεις του οποίου και για την αναγνώριση ελαφρυντικού και για το ύψος της ποινής έγιναν δεκτές από το δικαστήριο.

ΥΓ2. Στον Φλαούντα καταλογίστηκε από τη Δημόσιο ποσό 235.000 ευρώ, για μισθούς που πήρε από τα μέσα του 1996 μέχρι το 2009. Στην πραγματικότητα, η απάτη ξεκινά από το 1989. Παρά τις πιέσεις μας σε όλα τα επίπεδα, η έρευνα δεν πήγε σε όλη την περίοδο.

ΥΓ3. Η έδρα κράτησε μέχρι το τέλος της συνεδρίασης το δημοσιογραφικό κασετόφωνο του συντάκτη της «Κόντρας», παραβιάζοντας ωμά έναν κανόνα που όλα τα δικαστήρια (ακόμα και τα τρομοδικεία του Κορυδαλλού) σέβονται! Γιατί τέτοιος φόβος, κυρίες εφέτες;

«Αξιολόγηση» αλά ΣΥΡΙΖΑ

Δε θα μπορούσε να λείπει η «αξιολόγηση» και από τη Βουλή. Δεν πρόκειται, φυσικά, για την «αξιολόγηση» των βουλευτών (εδώ ακόμα και οι χρυσαυγίτες αφήνονται ανενόχλητοι να ασχημονούν), αλλά γι' αυτή των υπαλλήλων. Σύμφωνα με απόφαση του Βούτση, η «αξιολόγηση» των υπαλλήλων και των προϊσταμένων οργανικών μονάδων θα γίνεται από τους ιεραρχικά προϊσταμένους τους, των δε γενικών διευθυντών θα γίνεται από τον πρόεδρο και τον γενικό ή τον ειδικό γραμματέα της Βουλής.

Από τη διαδικασία της «αξιολόγησης» δεν λείπει ούτε η προσωπική συνέντευξη του υπαλλήλου. Οπως προβλέπει η απόφαση Βούτση, «πριν από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, **ο άμεσα ιεραρχικά προϊστάμενος**, ως πρώτος αξιολογητής, καλεί τον αξιολογούμενο υπάλληλο για να συζητήσει μαζί του τρόπους **βελτίωσης της απόδοσής του** και καλύτερης αξιοποίησης και ανάπτυξης των ικανοτήτων του, προς όφελος τόσο του ιδίου όσο και της αποδοτικής λειτουργίας της οργανικής μονάδας που υπηρετεί».

Οπως αντιλαμβάνεστε, χτίζεται ένα σύστημα χαφιεδισμού και ελέγχου των υπαλλήλων, ώστε να υπάρχουν μόνο yesmen. Για όσους «δε συμμορφώνονται προς τας υποδείξεις» υπάρχει η βαθμολογία από 0 μέχρι 24 στην εκατοντάβαθμη κλίμακα της «αξιολόγησης», που οδηγεί στο χαρακτηρισμό «ακατάλληλο για τη θέση» και η βαθμολογία από 25 μέχρι 39, που οδηγεί στο χαρακτηρισμό «ανεπαρκείς». Η απόφαση δεν αναφέρεται σε μέτρα, όμως εύκολα μπορεί ν' αντιληφθεί κανείς πως τουλάχιστον οι «ακατάλληλοι» δε θα μπορούν να παραμείνουν στη θέση.

ΥΓ. Για να διατηρηθεί η συριζαϊκή-σοσιαλδημοκρατική παράδοση, η απόφαση Βούτση εισάγει και τη διαδικασία «Λογοδοσίας και Κοινωνικού Ελέγχου». Κάθε δύο μήνες, η «Επιτροπή Ακρόασης» που συγκροτείται από προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων και Τμημάτων, θα κάνει δημόσια συνεδρίαση και θα εξετάζει τα αιτήματα πολιτών, πραγματοποιώντας ακροάσεις φορέων και πολιτών. Περιττεύει να ασχοληθούμε ιδιαίτερα μ' αυτή την παπάρα. Αλλωστε, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Η ίδια η νομοθετική διαδικασία της Βουλής προβλέπει ακρόαση φορέων από την αρμόδια Επιτροπή, κάθε φορά που προωθείται για ψήφιση ένα νομοσχέδιο. Είναι μια τυπική διαδικασία που την ξεπετάνε κάθε φορά μέσα σε μερικές ώρες.

Μπουμπούκι «κοινωνικού αυτοματισμού»

Επαρκέστατο είναι το νοσηλευτικό προσωπικό στο ΕΣΥ. Και τι φταίει για το χάος; Φταίει που το νοσηλευτικό προσωπικό είναι κατανεμημένο με... πελατειακά κριτήρια. Δεν το λέμε εμείς, ο περιβόητος Πολάκης το είπε: «Υπάρχουν και κέντρα υγείας ανά την Ελλάδα, εκεί όπου η κεντρική κατανομή είναι 6-8 νοσηλεύτριες, έχουμε 15, 18, 23 ή 25 και πάνε με το πλεχτό».

Όταν ένας «αριστερός» υπουργός κάνει μια τέτοια τοποθέτηση, αποδεικνύει ότι ακολουθεί τα χνάρια των προκατόχων του. Δείχνει ένα κομμάτι εργαζόμενων στο Δημόσιο ως υπεύθυνο για την ταλαιπωρία που υφίσταται ο κόσμος, σε μια προσπάθεια να πάρει τις ευθύνες από την κυβέρνηση και να τις απιθώσει στις πλάτες των εργαζόμενων. Δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να καλλιεργεί τον «κοινωνικό αυτοματισμό», ποντάροντας στα πιο χαμερπή κοινωνικά ένστικτα που βγαίνουν στον αφρό, ιδιαίτερα σε στιγμές έντασης. Δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι αυτές οι στιγμές είναι ο κανόνας στο δημόσιο σύστημα Υγείας.

Δεν υπάρχουν εργαζόμενοι με τέτοια συμπεριφορά; Φυσικά και υπάρχουν. Εδώ ο Καρανίκας έγινε σύμβουλος του πρωθυπουργού και ο Πολάκης υπουργός, δε θα υπάρξουν εργαζόμενοι της λούφας; Υπάρχουν, όμως, απείρως περισσότεροι που δουλεύουν σα σκυλιά για να εξυπηρετήσουν τον κόσμο. Και στις δομές του ΕΣΥ το βλέπουμε κατεξοχήν αυτό. Κι επίσης ξέρουμε ότι εδώ και χρόνια όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις υπόσχονται χιλιάδες διορισμούς που δε γίνονται.

Ο κάθε Πολάκης ξέρει πολύ καλά τι συμβαίνει. Οσο ήταν στην αντιπολίτευση, άλλωστε, δεν μιλούσε για εργαζόμενες που «πάνε με το πλεκτό», αλλά για το ρήγμα που το δημόσιο σύστημα Υγείας λόγω ραγδαίας μείωσης του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Απ' όταν έγινε υπουργός, αποφασισμένος να διαχειριστεί τη μνημονιακή αθλιότητα, «γύρισε την πλάκα». Θέλει να κάνει υποχρεωτικές μετατάξεις και γι' αυτό μιλά για υπεράριθμες νοσηλεύτριες με το πλεκτό, συκοφαντώντας έναν ολόκληρο κλάδο. Η λογική Πολάκη είναι η φασιστική λογική της συλλογικής ευθύνης που χρόνια τώρα ακολουθούν όλοι οι αστοί πολιτικοί και τα «κίτρινα» ΜΜΕ. Παίρνουν φαινόμενα περιθωριακά (άλλοτε υπαρκτά και άλλοτε κατασκευασμένα), τα διογκώνουν, τα γενικεύουν και παραδίδουν ολόκληρους κλάδους εργαζόμενων στη χλεύη, στην απαξίωση, στην οργή. Στόχος του κάθε Πολάκη είναι να στρέψει τα εργαζόμενα στρώματα (γιατί αυτά καταφεύγουν στο δημόσιο σύστημα Υγείας) ενάντια στους εργαζόμενους της Υγείας, ενοχοποιώντας αυτούς για το χάλι που είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής που συνεχίζει η κυβέρνηση του.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Απέχοντας από την ανάγνωση των (τριτο)κοσμικών στηλών της λματ, δεν ξέρουμε τι κάνει και πώς τα περνάει εσχάτως η... επαναστάτρια Γιάννα, αλλά τη Δευτέρα κλείνει τα 61 χρόνια της. Και ελπίζουμε πάντα σε μια ακόμη σεμνή βεγγέρα που, όμως, δεν θα κάψει άλλο δάσος... Δεν είναι πια στα πράγματα και ο... πληθωρικός φίλος της, ο αποκληθείς και «Βούδας της Ραφήνας» ντε, να υποσχεθεί και πάλι πως «όπου ήταν δάσος θα ξαναγίνει δάσος».

Φούσκωσαν για λίγο τα ξεφούσκωτα στήθη μας όταν είδαμε την αριστερο-φασιστική παρεούλα (και μάλιστα διευρυμένη ως το δεξί τέρμα!), προεξάρχοντος του μέγα καμένου στρατηλάτη, στις ανατολικές νησιώτικες εσχατιές της χώρας.

Σώπασε κυρα-Τσιπράινα και μην πολυδακρύζεις πάλι με χρόνια με καιρούς, πάλι θα πας στα ξένα να πάρεις τον αέρα σου, να δεις καινούργιους τόπους να κάνεις και τα ψώνια σου τ' αριστερά. Αγάντα.

Ούτε ένα κάλεσμα στην Ξάνθη, ούτε ένα δελτίο Τύπου έστω, για την όγδοη επέτειο της δολοφονίας Γρηγορόπουλου. Η μόνη ανακοίνωση κυκλοφόρησε στη μία το μεσημέρι της 6ης Δεκεμβρίου(!), όταν η τοπική νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε να κοινοποιήσει το δελτίο της κεντρικής (Αθήνα). Καλώντας μάλιστα «στις διαδηλώσεις και πορείες που γίνονται σε (σ.σ άλλες) πόλεις της χώρας!» Πορεία έγινε τελικά «στο φτερό» από την Αντιεξουσιαστική Κίνηση, για την τιμή των όπλων. Κα'να δυο (μ-λ, ΠΑΜε) ήταν απασχολημένοι με την κοινοποίηση κειμένων για την απεργία της Πέμπτης 8 Δεκεμβρίου. Και πέραν τούτων ουδέν.

Μετά τις λευκές νύχτες οι μαύρες Παρασκευές, μέσα στις μαύρες μέρες που μας έλαχε να ζούμε στον μαύρο ολοκληρωτισμό. Και Halloween. Και αγία κατανάλωση ακόμα και τις Κυριακές. Και απόλυτος εξαμερικανισμός, και στρωμένα κόκκινα χαλιά εκεί που θα έγραφε «έξω οι Αμερικάνοι». Και Νενέκοι και σκύβαλα και κύμβαλα αλαλάζοντα. Και παραιτημένα, ζαλισμένα πλήθη. Και ευτελισμός πια της μαύρης ζωής...

Μέσα στον ορυμαγδό, κυκλοφορεί κι ένα ξεχωριστό... ερωτικό μηνυματάκι στο διαδίκτυο: «6/12, Σύνταγμα: φορούσες μπλε στολή, κράνος, ψηλός, μελαχρινός, πέρασα από μπροστά σου, μου έδωσες κλοτσιά, με πέταξες κάτω, σε σκέφτομαι ακόμα...».

Στο στόχαστρο βρισκόμαστε πολλοί εξ ημών ως κομμουνιστές, εσχάτως δε και ως καπνιστές. Καπνίζοντας τρεμάμενοι στο κρύο, κοριτσάκια με τα σπέρτα και αγοράκια με τους αναπηήρες.

Στην ανήκεστο βλάβη που προκάλεσε ο Σύριζας στο κίνημα (τέτοια ζημιά δεν είχε επιφέρει ούτε ο μοναρχοφασισμός!) περιλαμβάνεται κι εκείνο το «one solution: revolution», το trendy και γουάου και γκαγκάν συνθηματάκι που φώναζαν μερικοί ορκισμένοι φονταμενταλιστές μαχητές-μέλη του, τον -πάλαι ποτέ- λαμπρό επαναστατικό καιρό των φ(λ)όρουμ, πριν από την έφοδο στον έβδομο ουρανό (ούρα νο) της εξουσίας. Βέβαια, όταν έπεφτε καμιά «ψιλή» στις πορείες, με απορίες τάχυναν τον βηματισμό μη γίνει καμιά στραβή και δακρύσουν τα ευαίσθητα ματάκια τους. Οχι τίποτε άλλο, αλλά υπήρχε ορατός κίνδυνος να ξεβάψει η μάσκα, το ρουζ και το λιπ κλωσσ(α).

Ο Αλέξης παίζει τον ζουρνά κι οι αγορές χορεύουν τρία πουλάκια κάθονται στον φράχτη κι αγναντεύουν...

Πολλά τα δείγματα γραφής που δίνει μέσα από τις επιλογές των προσώπων που θα απαρτίσουν την κυβέρνησή του ο Ντόναλντ (ποιος Ντακ ρε;), αλλά μάλλον το κορυφαίο είναι εκείνο που ακούει στο παρατσούκλι «τρελό σκυλί». Πρόκειται για τον μελλοντικό υπουργό Αμυνας -τουτέστιν επίθεση- Τζέιμς Ματίς (καμίας χέσει με τον γνωστό ζωγράφο). Ναι, ναι, εκείνον που ηγήθηκε της μάχης στη Φαλούτζα του Ιράκ το 2004 και υπηρετεί τις (γκοντ μπλες) Γιουνάιτεντ Στέιτς οφ Αμέρικα «ως πιστός και φιλότιμος στρατιώτης» για 44 συναπτά έτη! Εκείνον τον ανθρωπίδη (κατηγορία που περιλαμβάνει τα ανώτερα θηλαστικά άνθρωπος, γορίλας, χιμπατζής και ουρακοτάγκος) που πριν από έντεκα χρόνια έκανε την ιστορική δήλωση ότι «έχει πλάκα να πυροβολείς κάποιους ανθρώπους»...

Κοκκινισκουφίτσα

Παρακολουθούν τους πάντες

Το κεφάλι τους ήσυχο (πολιτικά) θέλουν να έχουν οι συριζαίοι, γι' αυτό και έσπευσαν να διατάξουν «έρευνα», μετά την καταγγελία του Περισοπού ότι στο τηλεφωνικό κέντρο της κεντρικής του επιτροπής διαπιστώθηκαν συνακροάσεις με τα τηλεφωνικά κέντρα άλλων αστικών κομμάτων. Η σχετική κυβερνητική ανακοίνωση είναι σκέτη υποκρισία. Και το λέμε μετά πλήρους γνώσεως, γιατί ειδικά οι συριζαίοι έχουν αδιαφορήσει για περιπτώσεις παρακολούθησης των ιδίων των βουλευτών τους, που συνέβη να αποκαλύψουμε εμείς.

Στις 9:15 το βράδυ του Σαββάτου 12 Ιούλη του 2014, ο συντάκτης της «Κόντρας» Γεράσιμος Λιόντος δέχτηκε κλήση στο κινητό του από το κινητό του τότε βουλευτή και μεγαλοστελέχους του ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρη Στρατούλη. Όταν απάντησε, δεν άκουσε τον Στρατούλη να του μιλά, αλλά άκουσε τον βουλευτή να συζητά φιλικά με κάποια παρέα. Φώναξε, ξαναφώναξε, πλην όμως ο Δ. Στρατούλης δεν απαντούσε, γιατί προφανώς δεν ήταν αυτός που κάλεσε τον Γ. Λιόντο.

Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε με την παρέα του και ο Γ. Λιόντος άκουγε πεντακάθαρα τη συνομιλία τους! Αφησε ανοιχτό το τηλέφωνό του για περίπου τριάντα λεπτά και μετά έκλεισε, καταλαβαίνοντας ότι «κάτι τρέχει».

Αμέσως επικοινωνήσε με

τον Δ. Στρατούλη, τον ενημέρωσε ότι δέχτηκε κλήση από το κινητό του και του ανέφερε τι συζητούσε με την παρέα του, για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι είχε ακούσει την παρείστικη κουβέντα. Ο Δ. Στρατούλης ήλεγξε το κινητό του και διαπίστωσε ότι δεν είχε γίνει κάποια κατά λάθος κλήση στο κινητό του Γ. Λιόντου. Δεν εμφανιζόταν εξερχόμενη κλήση προς το συγκεκριμένο κινητό!

Τα πράγματα ήταν προφανή. Οι «γνωστοί-άγνωστοι» παρακολουθούσαν και τα δύο κινητά. Για το σύντροφό μας δεν είχαμε καμιά αμφιβολία ότι παρακολουθείται. Είναι γνωστή η ιστορία του, έχει δημόσια δράση και ως δημοσιογράφος της «Κόντρας» και ως αγωνιστής του επαναστατικού κινήματος και δεν είμαστε αφελείς να πιστέψουμε ότι και αυτός και άλλοι σύντροφοί μας δεν παρακολουθούνται συστηματικά.

Αποκαλύφτηκε, όμως, ότι παρακολουθούσαν και τον βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν παρακολουθούσαν μόνο τις εξερχόμενες και εισερχόμενες κλήσεις του κινητού του, αλλά χρησιμοποιούσαν το κινητό του και ως μέσο αποκλοπής και καταγραφής των συνομιλιών του. Ως κοριό! Κατέγραφαν την πολιτική του δράση, αλλά και τις προσωπικές του στιγμές! Πώς έγινε το μπερδέμα και διοχέτευσαν μια τέτοια υποκλοπή στο κινητό του δημοσιογράφου της «Κόντρας»

δεν το γνωρίζουμε. Το βέβαιο είναι πως ο Γ. Λιόντος και ο Δ. Στρατούλης έχουν ο ένας τον αριθμό του άλλου και είχαν επικοινωνήσει αρκετές φορές, στο πλαίσιο της επικοινωνίας που έχει ένας δημοσιογράφος με πολιτικά πρόσωπα.

Περιμέναμε μερικές μέρες, αφήνοντας στον Δ. Στρατούλη και τον ΣΥΡΙΖΑ το χρόνο να διερευνήσουν την υπόθεση και να την καταγγείλουν. Επειδή δεν έκαναν τίποτα, μολονότι επιβεβαιώθηκαν τοτινές καταγγελίες τους ότι τους παρακολουθούν, κάναμε εμείς την αποκάλυψη. Και δεν ίδρωσε το αυτί κανενός, αφού ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έδωσε καμιά συνέχεια σ' ένα θέμα που τον αφορούσε άμεσα. Την ίδια στάση κράτησαν και ο Στρατούλης και οι σύντροφοί του της τότε Αριστερής Πλατφόρμας του ΣΥΡΙΖΑ και νυν ΛΑΕ.

Ανάλογο περιστατικό είχε συμβεί και παλιότερα, όταν ο σύντροφος Λιόντος τηλεφώνησε από το σπίτι του στην «Κόντρα» κι αντί να βγει κάποιος από την εφημερίδα, βρέθηκε να ακούει τηλεφωνική συνομιλία ανάμεσα στις τότε βουλευτίνες του ΣΥΝ Στέλλα Αλφιέρη και Νίτσα Λουέ. Και τότε, ενημερώσαμε τις δύο βουλευτίνες (για να μην έχουν καμιά αμφιβολία, τους είπαμε και τι ακριβώς συζητούσαν) και τον τότε κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του ΣΥΝ Φώτη Κουβέλη, που δεσμεύτηκε να ερευνήσει το θέμα. Δεν προ-

χώρησαν σε καμιά καταγγελία, αλλά έθαψαν το ζήτημα.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ποια θα είναι η συμπεριφορά μιας κυβέρνησης, τα στελέχη της οποίας έκαναν το παπί όταν τους δίνονταν στοιχεία ότι τους παρακολουθούσαν, όταν ήταν στην αντιπολίτευση. Από τότε ακόμα, ο ΣΥΡΙΖΑ έδειχνε πλήρη «κατανόηση» για το σύστημα των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων που έχουν στήσει ντόπιες και ξένες υπηρεσίες.

Για τους επαναστάτες το δίδαγμα είναι αυτονόητο: μην συζητάτε από το τηλέφωνο πράγματα που δε θέλετε να μαθευτούν. Αν θέλετε να κάνετε οποιαδήποτε συζήτηση και να μην σας ακούνε, απομακρύνετε κάθε κινητό από το χώρο της συζήτησης.

ΥΓ. «Δεν πρόεκυψε καμιά ένδειξη τεχνικού προβλήματος που να αφορά στο δίκτυο του ΟΤΕ» έσπευσε να ανακοινώσει η θυγατρική της Deutsche Telekom, που από την εποχή που ήταν καθαρά κρατική επιχείρηση έχει συμμετοχή σε όλα τα σκάνδαλα παρακολουθήσεων που έχουν δει το φως της δημοσιότητας (η περιβόητη Υπηρεσία Απορρήτου έχει γράψει λαμπρές σελίδες επί Τόμπρα, Γρυλάκη και σίας). Δεν περιμέναμε ότι θα ανακοίνωναν κάτι διαφορετικό, και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε το λόγο. Σε υποψιασμένους αν γνώστες απευθυνόμαστε.

Γιατί κωφεύουν οι αρμόδιοι στις καταγγελίες για λαμογιές στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ;

Σχεδόν έντεκα εκατομμύρια ευρώ συκέντρωσε η Ερασιτεχνική ΑΕΚ από το ποδοσφαιρικό της τμήμα, όταν η ομάδα (βάσει σχεδίου του Μελισσανίδη) υποβιβάστηκε και έπαιζε στην ερασιτεχνική κατηγορία. Και όμως, ένα ιστορικό σωματείο ξεφτιλίζεται και σέρνεται στα δικαστήρια, πότε γιατί δεν πληρώνει τα ενοίκια των γραφείων του και του κάνουν έξωση και πότε επειδή αφήνει απλήρωτους τους εργαζόμενούς του. Ταυτόχρονα, αθλητικά τμήματα του σωματείου βάζουν λουκέτο, γιατί δεν υπάρχουν λεφτά για να λειτουργήσουν στοιχειωδώς.

Η καταγγελία έρχεται από την Ανεξάρτητη Ένωση Φίλων ΑΕΚ και αποκαλύπτει ένα βρομερό παρασκήνιο, με συστηματική παραβίαση των νόμων, από ανθρώπους που έχουν ξεσαλώσει και δεν τους νοιάζει τίποτα, γιατί έχουν τις πλάτες του κράτους!

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρατίθενται στην καταγγελία, την περίοδο 2013-2014 (14 μήνες), πριν συσταθεί η νέα ΠΑΕ ΑΕΚ, το σωματείο συκέντρωσε από διάφορες πηγές (εισιτήρια διαρκείας και απλά, χορηγίες, διαφήμιση) ποσό 10.684.509 ευρώ, χωρίς σ' αυτό να συμπεριλαμβάνονται δωρεές και συνδρομές μελών. Κι όμως, εμφανίζεται ως χρεοκοπημένο. Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση, τα μέλη της Ανεξάρτητης Ένωσης Φίλων ΑΕΚ ζήτησαν εξηγήσεις από τους διοικούντες, με τους καταστατικούς τρόπους που προβλέπονται. Με διάφορες μεθοδεύσεις εξηγήσεις δεν τους δόθηκαν ποτέ. Αντ' αυτών, τους ζητήθηκε συνάντηση με μεσάζοντα πρώην πρόεδρο. Πήγαν στη συνάντηση κι εκεί τους προ-

τάθηκε «να μην επιμείνουν στο αίτημα παροχής εξηγήσεων στη ΓΣ για το πού πήγαν τα 10 εκ. ευρώ, για το συμφέρον δήθεν του Σωματείου!!!».

Αρνήθηκαν να συμπράξουν και «υπέβαλαν τρεις αναφορές - επώνυμες γραπτές καταγγελίες στους αρμόδιους, Υφυπουργό και Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, με τις οποίες ζητούν διαχειριστικό έλεγχο του Σωματείου, σύμφωνα με τον αθλητικό νόμο 2725/1999». Μολονότι πέρασε αρκετός καιρός από την τελευταία καταγγελία τους (υποβλήθηκε στις 21 Ιούλη του 2016) και πολύ περισσότερος από την πρώτη (υποβλήθηκε στις 7 Οκτώβρη του 2015), **δεν πήραν καμιά απάντηση** μέχρι την 1η Δεκέμβρη που έκαναν τη δημόσια καταγγελία τους.

Όλοι αντιλαμβάνομαστε τι έχει συμβεί και «πού πήγαν τα λεφτά» (για να θυμηθούμε το ερώτημα που έθετε στον Καραμανλή ο Γιωργάκης, στην προεκλογική περίοδο του 2009). Εχουμε μια ακόμα απόδειξη της βύθισης των Τσιπροκαμμένων στο βόρβορο της διαφθοράς και της διαπλοκής, προκειμένου να έχουν την εύνοια παραγόντων που κάνουν μπιζνες με τον αθλητισμό και συγκεντρώνουν κοινωνική και πολιτική δύναμη μέσω αυτού. Αναρωτιόμαστε, όμως, ρητορικά: οι... ανεξάρτητες εισαγγελικές αρχές τι κάνουν; Γιατί δεν παρεμβαίνουν διατάσσοντας τουλάχιστον έρευνα για τα καταγγελλόμενα επωνύμως;

Ολόκληρη η ανακοίνωση-καταγγελία της Ανεξάρτητης Ένωσης Φίλων ΑΕΚ δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr).

Προβοκάτορες

Κάθε προβοκάτσια επιστρατεύτηκε προκειμένου να πληγεί η απεργία των ναυτεργατών και να καλλιεργηθεί κλίμα «κοινωνικού αυτοματισμού». Μεταξύ άλλων, οι απεργοί ναυτεργάτες έπρεπε να υποδειχτούν και ως υπεύθυνοι για τη διακινδύνευση ασθενών!

Διαβάσαμε, λοιπόν, ότι το Λιμεναρχείο Κεφαλονιάς «αναγκάστηκε» να επιτάξει ένα αλιευτικό-τουριστικό σκάφος, προκειμένου να μεταφέρει στην Κυλλήνη ασθενείς που δεν μπορούσε να περιθάλψει το νοσοκομείο Αργοστολίου και έπρεπε να μεταφερθούν στην Πάτρα! Ήταν -έλεγε το «κίτρινο» ρεπορτάζ- «ο μόνος τρόπος για να φύγουν από το νησί, εξαιτίας της απεργίας που έχουν κηρύξει οι ναυτικοί!»

Τα «Σινούκ» φαίνεται πως υπάρχουν μόνο για να μεταφέρουν τον Καμμένο με τους χρυσαυγίτες στο Καστελλόριζο και τη Ρω και όχι για να μεταφέρουν ασθενείς. Και τα μεγάλα ταχύπλοα του Λιμενικού υπάρχουν μόνο για να βυθίζουν βάρκες με μετανάστες κι όχι για να μεταφέρουν ασθενείς σε μια κοντινή διαδρομή, που μπορούν να την κάνουν πολύ πιο γρήγορα από ένα αλιευτικό σκάφος.

Δίκοπο μαχαίρι τα δημοψηφίσματα

Τελειωμένοι πολιτικοί, αλώβητο σύστημα

Έχει ενδιαφέρον να δει κανείς την ιστορία των δημοψηφισμάτων στις αστικές δημοκρατίες. Αν είναι να βρει κανείς το κοινό τους στοιχείο, θα έλεγε πως πολλές φορές αποτελούν δίκοπο μαχαίρι για τους πολιτικούς ηγέτες που τα προκηρύσσουν. Στον Φρανσουά Μιτεράν αποδίδεται η φράση: Σε ένα δημοψήφισμα ο λαός δεν απαντά στο ερώτημα, αλλά σ' αυτόν που προκαλεί το δημοψήφισμα. Στον Ντε Γκολ αποδίδεται άλλη φράση: Σε ένα δημοψήφισμα κάθε πολίτης απαντάει στο ερώτημα που αυτός θέλει, όχι στο ερώτημα που τον ρωτούν.

Και ο Ντε Γκολ και ο Μιτεράν ήταν «παθόντες». Ο Ντε Γκολ το 1969 οργάνωσε δημοψήφισμα ζητώντας την αποδυνάμωση της Γερουσίας. Εχασε, παραιτήθηκε και αποσύρθηκε στα κτήματά του.

Ο Μιτεράν το 1992, όταν ακόμα ήταν παντοδύναμος στη γαλλική πολιτική σκηνή, προκήρυξε δημοψήφισμα για έγκριση της συνθήκης του Μάαστριχτ. Το Ναι κέρδισε οριακά, με ποσοστό 51%. Προηγούμενος, το σύνολο των ηγετών των αστικών κομμάτων καρδιοχτύπησε, γιατί δε θα ήθελαν ποτέ, η Γαλλία, ο ένας από τους θεμέλιους λίθους της ΕΟΚ (ο άλλος ήταν η Γερμανία), να αντιμετωπίσει πρόβλημα με μια στρατηγική επιλογή (τη διαδικασία μετάβασης από την ΕΟΚ στην ΕΕ), που είχε κάνει το πολιτικό της προσωπικό κατ' εντολή της γαλλικής μονοπωλιακής αστι-

κής τάξης. Με την καρδιά του να επιστρέφει στη θέση της, ο Μιτεράν δεν πραγματοποίησε ποτέ το δημοψήφισμα για συνταγματική μεταρρύθμιση, που είχε υποσχεθεί το 1991.

Αντίθετα με τον Μιτεράν, ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν πραγματοποίησε ποτέ το δημοψήφισμα για την παραμονή ή την αποχώρηση από την ΕΟΚ, για το οποίο «δεσμευόταν» μέχρι να πάρει την εξουσία για πρώτη φορά. Ήξερε ότι δύσκολα θα κέρδιζε η παραμονή, την οποία θα ήταν αναγκασμένος να υποστηρίξει, αφού η αντίθεσή του στην ΕΟΚ ήταν ένα δημαγωγικό πυροτέχνημα.

Στη Γαλλία, μετά τον Μιτεράν την πάτησε και ο Ζακ Σιράκ. Το δημοψήφισμα για την έγκριση του πρώτου ευρωσυντάγματος, που έγινε το Μάη του 2005, οδήγησε στην απόρριψη με ποσοστό που άγγιξε το 55%. Το γεγονός ότι ο πρώην πρόεδρος της Γαλλίας Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Εστέν ήταν επικεφαλής της επιτροπής που συνέταξε το ευρωσύνταγμα δεν έπαιξε κανένα ρόλο. Η πλάκα είναι πως ο Σιράκ δεν είχε υποχρέωση από το γαλλικό σύνταγμα να κάνει δημοψήφισμα. Το έκανε προσβλέποντας στην προσωπική του ισχυροποίηση. Εχασε στο δημοψήφισμα του 2005, ηττήθηκε στα προκριματικά για τις προεδρικές εκλογές του 2007, αποσύρθηκε από την πολιτική και στα τέλη του 2011 βρέθηκε κατηγορούμενος για ατιμωτικά αδικήματα (υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος κ.ά.) και

καταδικάστηκε.

Αντίθετα από άλλες χώρες, στην Ιρλανδία έχουν συνηθίσει να εγκρίνουν διάφορες ευρωπαϊκές συνθήκες με τη δεύτερη (κάτι σαν ποδοσφαιρική αναμέτρηση με δύο αγώνες). Στην Ιρλανδία καταψηφίστηκε το 2001 η συνθήκη της Νίκαιας και εγκρίθηκε με επαναληπτικό δημοψήφισμα το 2002. Απορρίφτηκε η συνθήκη της Λισαβόνας το 2008 και εγκρίθηκε με επαναληπτικό δημοψήφισμα 16 μήνες αργότερα.

Στην Ελλάδα, για να έχουν ήσυχο το κεφάλι τους, δεν μπήκαν σε διαδικασία δημοψηφίσματος για καμία από τις φάσεις της λεγόμενης ευρωπαϊκής ενοποίησης. Οι αποφάσεις περνούσαν από τη Βουλή, όπου υπήρχε πάντοτε μια συμπαγής ευρώδουλη πλειοψηφία. Δημοψήφισμα έκανε μόνο ο Τσίπρας το 2015. Ήταν το γνωστό κάλπικο δημοψήφισμα. Ο Τσίπρας μετέτρεψε το Όχι σε Ναι μέσα σε λίγες ώρες και όλα τελείωσαν. Όχι, όμως, για τον ίδιο και την κλίκα του. Μπορεί να κέρδισαν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, με τη λαϊκή διαμαρτυρία να εκφράζεται κυρίως μέσα από μια έκρηξη της αποχής, όμως η απάτη του δημοψηφίσματος αποτελεί ένα στίγμα από το οποίο ποτέ δε θα μπορέσουν να απαλλαγούν. Η νίκη τους ήταν πύρρειος.

Το 2016 έφερε τα δυο τελευταία δημοψηφίσματα Βατερλό. Ο Κάμερον, αφού προηγουμένως είχε διαπραγματευτεί με το γερμανογαλ-

λικό άξονα και είχε κερδίσει ευνοϊκούς όρους για την παραμονή της Βρετανίας στην ΕΕ, προκήρυξε το δημοψήφισμα που είχε προαναγγείλει προεκλογικά, έχασε (έστω και οριακά) και έβαλε πρόωρο τέλος σε μια πολλά υποσχόμενη πολιτική καριέρα. Ο Ρέντσι, εξουσιαστικά αχόρταγος και πολιτικά αλαζόνας, έκανε το ίδιο προσπαθώντας να φτιάξει ένα απόλυτα πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα διακυβέρνησης στην Ιταλία. Συνετρίβη και τώρα ψάχνει τρόπο για να μεθοδεύσει την επάνοδό του στην κεντρική πολιτική σκηνή, για να μη συνταξιοδοτηθεί στα 40 μόλις χρόνια του.

Τα δημοψηφίσματα, λοιπόν, έχουν «τελειώσει» αρκετούς αστούς πολιτικούς ηγέτες, που δε λογάριασαν σωστά τα πράγματα. Η αστική πολιτική είναι ανελέητη. Όταν παίζεις «χοντρό» παιχνίδι και χάνεις, πρέπει να πας στη μπάντα. Ουδείς αναντικατάστατος, άλλωστε. Σημασία έχει να βγει αλώβητο το σύστημα και η ήττα να προσωποποιηθεί. Κι όπως βλέπουμε, το σύστημα πάντοτε βγαίνει αλώβητο, με ή χωρίς ξαναμοίρασμα της ισχύος ανάμεσα στους διάφορους πόλους του. Το πιο κλασικό παράδειγμα είναι αυτό με την απόρριψη του ευρωσυντάγματος σε δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία. Η Συνθήκη της Λισαβόνας, που ακολούθησε, ξεβάφτισε τη Συνθήκη από σύνταγμα, και τα κράτη την ενέκριναν μέσω των κοινοβουλίων τους.

Αστική χλιδή

Μακριά από την ουσία διεξάγεται η αντιπαράθεση του προπαγανδιστικού μηχανισμού του Μαξίμου σχετικά με το κόστος του ταξιδιού του Τσίπρα με το πρωθυπουργικό Gulfstream στην Κούβα, προκειμένου να παραστεί στις εκδηλώσεις κήδευσης του Φιντέλ Κάστρο. Ο γνωστός Παπαχρήστος έγραψε στα «Νέα», ότι το ταξίδι κόστισε 300.000 δολάρια. Η λαθροχειρία στο δημοσίευσμά του ήταν προφανής, γιατί συνυπολόγισε δαπάνες που είναι πάγιες (δηλαδή, είτε πετάει το αεροπλάνο είτε παραμένει στη βάση του) και τις πληρώνει το ελληνικό κράτος, αφού έχει αγοράσει αυτό το αεροπλάνο.

Οι Τσιπραίοι απάντησαν με non paper ισχυριζόμενοι ότι το κόστος ήταν 22.900 ευρώ (16.700 ευρώ καύσιμα και 6.200 διαμονή για το σύνολο του πληρώματος), ενώ εκκρεμεί η πληρωμή της παραμονής του αεροπλάνου στο αεροδρόμιο της Αβάνας, που δεν εξοφλήθηκε ακόμα. Φυσικά, έκαναν κι αυτοί τις δικές τους λαθροχειρίες. Δεν υπολόγισαν το κόστος συντήρησης (που ξεπερνά τα 10.000 δολάρια για μια τέτοια πτήση), τα κόστη υπερπτήσεων και τα τέλη προσγείωσης και απογείωσης στην Αβάνα και στον ενδιαμέσο σταθμό ανεφοδιασμού, το κόστος γευμάτων και τροφοδοσίας, τα εκτός έδρας του πληρώματος). Αυτά τα υπολόγισε ο δήμαρχος Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης Γρ. Κωνσταντέλλος, πιλότος VIP αεροσκαφών, που μίλησε για κόστος 52.500 δολαρίων, που σίγουρα είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα.

Η ουσία, όμως, βρίσκεται αλλού. Τι χρειάζεται το χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος ένα τέτοιο υπερπολυτελές αεροπλάνο; Όταν εκλέχτηκαν οι Τσιπραίοι, έλεγαν πως θα πουλήσουν πολυτελή αυτοκίνητα από το στόλο που διαθέτει το κράτος, για να κατεβάσουν το κόστος. Γιατί δεν έβγαλαν για πούλημα τουλάχιστον αυτό το πρωθυπουργικό αεροπλάνο, περιοριζόμενοι στα δύο Embraer; Γιατί η ελληνική κυβέρνηση χρειάζεται και ένα πανάκριβο αεροπλάνο για υπερατλαντικά ταξίδια (δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν τα άλλα δύο); Και γιατί ο Τσίπρας με τη συνοδεία του έπρεπε να πάει με αυτό το αεροπλάνο στην Αβάνα, αντί να επιλέξει ένα συνδυασμό πτήσεων της γραμμής;

Τον πρώτο καιρό, στο πλαίσιο της δημαγωγίας τους, έλεγαν πως τα μέλη της κυβέρνησης θα ταξιδεύουν αποκλειστικά με αεροπλάνο της γραμμής και μάλιστα σε οικονομική θέση και όχι σε θέση VIP. Η εξουσία είναι γλυκιά, όμως, και η χλιδή της έλκει. Άλλο να παίρνεις μια πτήση με ενδιαμέσο σταθμό και να ανεβοκατεβαίνεις σε αεροπλάνα, παρέα με δεκάδες άλλους επιβάτες, κι άλλο να παίρνεις ένα αεροπλάνο αποκλειστικά για πάρτη σου, με το προσωπικό να σε σερβίρει και όλα τα υπόλοιπα «καλούδια».

ΥΓ. Το μόνο που δεν ακούσαμε ακόμα από τους Τσιπραίους είναι τη γνωστή φιλολογία περί «λαϊκισμού». Αγαπημένο καταφύγιο των αστών όταν γίνεται κουβέντα για τις προσωπικές τους περιουσίες ή τη σκανδαλώδη χλιδή που απολαμβάνουν όταν διαχειρίζονται το κράτος. Δεν νομίζουμε, πάντως ότι θ' αργήσουν να μιλήσουν για λαϊκισμό και σε περιπτώσεις τέτοιων αποκαλύψεων. Ήδη, χαρακτηρίζουν λαϊκιστές κάτι τύπους σαν τον Γκρίλο, υιοθετώντας έναν όρο που οι δικοί τους αντίπαλοι απέδιδαν και στους ίδιους.

Προβολές και συζητήσεις

ΛΑΝΤΛΟΥ: ΜΝΗΜΕΣ ΧΑΡΑΓΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΑΙΜΑ

09/12 **LUDLOW, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ**
2016, Λεωνίδας Βαρδάρης
Προβολή με την παρουσία του σκηνοθέτη

16/12 **ΠΑΛΙΚΑΡΙ: Ο ΛΟΥΗΣ ΤΙΚΑΣ ΚΑΙ Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΛΑΝΤΛΟΥ**
2014, Νίκος Βεντούρας

Προβολές ταινιών & συζητήσεις για Παρασκευή στις 8:30pm
Αγοραστήριος 65 & Αχαρνών, Αθήνα / Ιστοσελίδα: Δε. Οργανιστική
Εισόδος ελεύθερη / www.eksegersi.gr

~Παρασκευή 16/12/2016~
ΠΑΛΙΚΑΡΙ - Ο ΛΟΥΗΣ ΤΙΚΑΣ ΚΑΙ Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΛΑΝΤΛΟΥ
(Palikari - Louis Tikas and the Ludlow Massacre, Ελλάδα, 2014, 92')

Σκηνοθεσία, Μοντάζ: Νίκος Βεντούρας
Ερευνα, Παραγωγή: Λαμπρινή Θωμά
Μουσική: Μάνος Βεντούρας

Παραγωγή: Stemal Entertainment, 21uno Film, Cinecitta Luce
S.p.A., Rai Cinema, Les Films d'Ici, ARTE France Cinema

Ανατρέχοντας στα γεγονότα του Λάντλου, το ντοκιμαντέρ εστιάζει στην προσωπικότητα του Λούη Τίκα (Ηλίας Σπαντιδάκης), του Κρητικού εργάτη και συνδικαλιστή που υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες της απεργίας των ανθρακωρύχων του Κολοράντο. Ο Τίκας έπαιξε ιδιαίτερα ενεργό ρόλο στην οργάνωση του αγώνα. Δολοφονήθηκε στις 20 Απρίλη 1914 από πληρωμένους μπράβους των αφεντικών των ορυχείων. Η δολοφονία του Τίκα και 20 ακόμη ανθρώπων στον απεργιακό καταυλισμό του Λάντλου, γεγονός που έμειναν στην Ιστορία ως η Σφαγή του Λάντλου, οδήγησαν τους ανθρακωρύχους στην ένοπλη αντίθεση, τον Πόλεμο των Δέκα Ημερών, που κατέληξε σε κατάληψη του Νότιο Κολοράντο και παρέμβαση των ομοσπονδιακών δυνάμεων για την επίτευξη λύσης, με απώτερη κατάληξη τη βελτίωση της εργατικής νομοθεσίας τον επόμενο χρόνο. Οι δημιουργοί, επιχειρώντας να ενώσουν «τις ΗΠΑ του 1914 με τις εργατικές και μεταναστευτικές διεκδικήσεις της Ελλάδας του 2014», συνομιλούν με ιστορικούς, καλλιτέχνες και απογόνους των ανθρακωρύχων της περιοχής, ανθρώπους που κράτησαν την προφορική παράδοση της ιστορίας του Τίκα ζωντανή έναν αιώνα μετά.

Η είσοδος, όπως πάντοτε, είναι ελεύθερη.

ΥΒΡΙΔΙΣΜΟΙ
Εξελισσόμενο Μουσικό Σχέδιο
Στάση Α

αντικείωση band

Σάββατο 17 Δεκέμβρη 9:30μμ

Thelonious Monk **ΣΥΝ** Βασίλης Τσιτσάνης
ΕΠΙ Nino Rota **ΔΙΑ** Μάνος Χατζηδάκης
ΠΑΛΗ Led Zeppelin **ΣΥΝ** Μανώλης Χιώτης
ΔΙΑ Duke Ellington **ΕΠΙ** Μίκης Θεοδωράκης
ΠΑΛΗ Ella James **ΣΥΝ** Μιχάλης Πατρινός
ΠΑΛΗ Vaya Con Dios **ΔΙΑ** Απόστολος Χατζηχρήστος **ΔΙΑ** Leonard Cohen
ΕΠΙ Σταύρος Σαρχάκος **ΣΥΝ** Amy Winehouse
ΠΑΛΗ Αργύρης Κουνιάδης
ΔΙΑ Django Reinhardt

αντικείωση
www.eksegersi.gr

Στο κτίριο της
εφημερίδας ΚΟΝΤΑ

Αγοραστήριος 65
& Αχαρνών

Εισόδος
Ελεύθερη

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ «Όταν ακούω για τη δεκαετία του '90 την κόβω τη συζήτηση, γιατί σημαίνει ότι δε βλέπεις το μπάσκετ τώρα. Δε θέλω να κρεμάσουμε τη φανέλα μου. Θα τη φοράει ο παιχταράς των επόμενων γενεών. Δε θέλω να με ρωτούν για το παρελθόν. Θέλω να λέμε για τους παίκτες του παρόντος».

Διαβάζοντας αυτό το απόσπασμα από συνέντευξη του Μπάνε Πρέλιεβιτς σχετικά με την κατάσταση στον μπασκετικό ΠΑΟΚ, η σκέψη μου πήγε στον Νίκο Γκάλη και στα παράπονα που εξέφρασε σε πρόσφατη συνέντευξή του για όσους αντέδρασαν στην απόφαση Κοντονή για τη μετονομασία του ΟΑΚΑ σε «Νίκος Γκάλης». Αρκεί να διαβάσει κάποιος τις δυο συνεντεύξεις για να καταλάβει ότι, εκτός από αντίπαλοι στο παρκέ σαν παίκτες του ΠΑΟΚ και του Αρη, Μπάνε και Νικ έχουν εντελώς διαφορετική φιλοσοφία για το μπάσκετ, τον αθλητισμό και τον τρόπο με τον οποίο βιώνουν την ιδιότητα του παλαιάμαχου.

Ο Μπάνε εδώ και χρόνια δίνει όλο του τον εαυτό για να βοηθήσει την ομάδα του ΠΑΟΚ να βγει από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο που τον είχαν οδηγήσει οι διάφοροι πρόεδροι που πέρασαν από την ηγεσία της ομάδας. Προσπαθεί να κρατήσει ζωντανή την «ιδέα» του ΠΑΟΚ και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να γίνει ξανά πρωταγωνιστής στο ελληνικό μπάσκετ. Μπήκε μπροστά στα δύσκολα, όταν η ομάδα μπήκε στο άρθρο 99 του πτωχευτικού κώδικα, και κατάφερε, με προγραμματισμένες ενέργειες, εντιμότητα, διαφάνεια και αγάπη για το μπάσκετ, κόντρα σε κάθε λογική και χωρίς οικονομική βοήθεια από κάποιον «επενδυτή», να βγάλει την ομάδα αλώβητη από το τούνελ. Με τις πράξεις και με τη στάση του, ο Μπάνε δείχνει να θέλει να «επιστρέψει» στο μπάσκετ και στον ΠΑΟΚ ένα μέρος από τα φράγκα και τη δόξα που κέρδισε σαν αθλητής.

Στην αντίθετη κατεύθυνση ο Γκάλης, ασχολείται με το μπάσκετ μόνο όταν τον καλούν για να τον βραβεύσουν για την προσφορά του στο άθλημα, έχει επιλέξει να μη συμμετέχει ούτε σε αγώνες παλαιμάχων, με το αστείο επιχείρημα ότι δεν του αρέσει να βλέπει το μπάσκετ σαν αστείο και ότι δεν μπορεί να παίξει για πλάκα και να κοροϊδέψει, δεν συμμετείχε στην προσπάθεια ανασυγκρότησης του Αρη, και όπου βρεθεί κι όπου σταθεί προσπαθεί να πείσει ότι θα έπρεπε να τύχει καλύτερης συμπεριφοράς από αυτούς που καθορίζουν τις εξελίξεις στο ελληνικό μπάσκετ.

Από τη στήλη ένα μόνο σχόλιο. Τα πεπραγμένα του Μπάνε Πρέλιεβιτς και η καθημερινή του προσπάθεια να βοηθήσει την αγαπημένη του ομάδα και μέσα από αυτή το ελληνικό μπάσκετ επιβεβαιώνουν την «αιρετική» άποψη της στήλης για τον Γκάλη και την ανύπαρκτη προσφορά του στο άθλημα.

Χακ τρικ στη φοροαποφυγή

Την προηγούμενη βδομάδα είχαμε μια πρωτοφανή δημοσιοποίηση εγγράφων που αποκαλύπτουν ύποπτες συναλλαγές, διακίνηση εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ μεταξύ οφσώρ εταιριών και μεγάλης έκτασης φοροαποφυγής στο χώρο του ποδοσφαίρου. Η δημοσιοποίηση των παραπάνω εγγράφων έγινε ταυτόχρονα από εφημερίδες και περιοδικά σε όλη την Ευρώπη και τα μεγάλα ονόματα που εμπλέκονται στην υπόθεση είναι ο ποδοσφαιριστής της Ρεάλ Μαδρίτης και της Εθνικής Πορτογαλίας, Κριστιάνο Ρονάλντο, ο Ζοζέ Μουρίνιο, νυν προπονητής της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, και ο ποδοσφαιριστής της Αρσεναλ και της Εθνικής Γερμανίας, Μεσούτ Οζίλ.

Η διαλεύκανση της υπόθεσης ξεκίνησε πριν από επτά μήνες, όταν οι διαχειριστές της πλατφόρμας Football Leaks (το μόνο γνωστό για την ταυτότητά τους είναι ότι πρόκειται για ακτιβιστές από την Πορτογαλία, ενώ άγνωστος παραμένει και ο συνολικός αριθμός τους) έστειλαν στο περιοδικό Spiegel περίπου 19.000.000 έγγραφα, τα οποία επεξεργάστηκαν 60 δημοσιογράφοι από 12 χώρες, που ανήκουν στο ερευνητικό δίκτυο European Investigative Collaborations. Από τη δημοσιοποίηση των εγγράφων προκύπτουν σκανδαλώδεις φορολογικές πρακτικές, οι οποίες, αν κριθούν παράνομες από τα δικαστήρια, θα οδηγήσουν σε βαριές ποινές.

Ενα από τα κεντρικά πρόσωπα της υπόθεσης, ο Κριστιάνο Ρονάλντο, σύμφωνα με τα έγγραφα που βγήκαν στη δημοσιότητα, χρησιμοποίησε επί σειρά ετών μια εταιρία-γραμματοκιβώτιο στις βρετανικές Παρθένες Νήσους, μέσω της οποίας είχε διαφημιστικά έσοδα περίπου

75 εκατομμυρίων ευρώ, έχοντας πληρώσει μηδενικούς φόρους, ενώ συνδέεται και με ένα πλέγμα επιχειρήσεων οι οποίες δεν αναφέρονται στη φορολογική δήλωση που έκανε και κινδυνεύει με ποινή φυλάκισης 6 ετών. Σε δηλώσεις του ο δημοσιογράφος του Spiegel, Ράφαελ Μπούσμαν, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να επακολουθήσουν τις επόμενες βδομάδες και άλλα τρανταχτά ονόματα και η υπόθεση να πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

Από την πλευρά των πρωταγωνιστών της υπόθεσης υπάρχει μέχρι στιγμής μια ανακοίνωση της εταιρίας του μάνατζερ των Ρονάλντο και Μουρίνιο, Ζόρζε Μέντεζ (εμπλεκόμενος και αυτός στην υπόθεση), σύμφωνα με την οποία οι πελάτες της «σέβονται πλήρως» τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Από την πλευρά των διεθνών ομοσπονδιών δεν υπάρχει μέχρι στιγμής κάποια επίσημη αντίδραση. Από διαρροές αξιωματούχων, οι οποίοι δηλώνουν ότι θα υπάρξει πλήρης διαλεύκανση της υπόθεσης, φαίνεται ότι τηρούν μια στάση αναμονής περιμένοντας και νεότερες αποκαλύψεις.

Αυτό που φοβούνται ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ είναι ότι στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τους ευρωπαϊκούς λαούς, αποκαλύψεις για οικονομικά σκάνδαλα στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου μπορεί να προκαλέσουν αντιδράσεις από την πλευρά των φιλάθλων και ιδιαίτερα αυτών που είναι μέλη των μεγάλων ποδοσφαιρικών συλλόγων και ξοδεύουν σημαντικά ποσά για τις συνδρομές τους και τα εισιτήρια διαρκείας. Ενα σημείο που πρέπει να τονιστεί σχετικά με την υπόθεση είναι ότι μέχρι στιγμής η μεγαλύτερη αναπαραγωγή των ευρημάτων της υπόθε-

σης γίνεται από τα γερμανικά μέσα ενημέρωσης (Spiegel, ZDF, Deutsche Welle), παρά το γεγονός ότι εμπλέκεται ο γερμανός διεθνής ποδοσφαιριστής, Μεσούτ Οζίλ.

Μια πρώτη εκτίμηση είναι ότι στην κόντρα που υπάρχει ανάμεσα στις ποδοσφαιρικές Λίγκες των χωρών με δυνατό πρωταθλήματα για το μίσγισμα της διαφημιστικής πίτας και των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, οι συγκεκριμένες αποκαλύψεις για παίκτες που αγωνίζονται στο ισπανικό και το αγγλικό πρωτάθλημα δίνουν την ευκαιρία στους διοικούντες τη γερμανική Λίγκα να τονίζουν το θέμα για να ενισχύσουν τη θέση τους. Δεν είναι τυχαίο ότι τα συγκεκριμένα Μέσα προσπαθούν να συνδέσουν τις τωρινές αποκαλύψεις με την υπόθεση φοροαποφυγής του ποδοσφαιριστή της Μπαρτσελόνα, Λιονέλ Μέσι.

Εν αναμονή των νεότερων αποκαλύψεων και της αντίδρασης των διεθνών ομοσπονδιών, θα πρέπει για μια ακόμα φορά να τονίσουμε ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια τεράστια καπιταλιστική μπίζνα και τα πάντα κινούνται γύρω από την «ανάγκη» για μεγιστοποίηση του κέρδους. Αυτή η «ανάγκη» οδηγεί ποδοσφαιριστές και προπονητές που έχουν αποκομίσει τεράστια ποσά από το ποδόσφαιρο, τα οποία τους φτάνουν να ζήσουν και οι απόγονοι τους 10ης γενιάς, να επιλέγουν την φοροαποφυγή. Όταν μιλάμε για μπιζνες και κέρδη στον καπιταλισμό, όλα επιτρέπονται...

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ενα βήμα πριν από την πτώχευση βρίσκεται η Football League, δεύτερη τη τάξει ποδοσφαιρική επαγγελματική κατηγορία. Τα χρέη που έχουν συσσωρευτεί υπολογίζονται σε 1.000.000 ευρώ, οι υπάλληλοι είναι απλήρωτοι, οι περισσότερες ομάδες αδυνατούν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους και τα έσοδα από χορηγίες και τηλεοπτικά δικαιώματα είναι μηδενικά. Το μαγαζί θα είχε κλείσει εδώ και καιρό, υπάρχει όμως ο κίνδυνος του ποδοσφαιρικού Grexit, αφού ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ απαιτούν κάθε χώρα να έχει τουλάχιστον δυο επαγγελματικές κατηγορίες. Μια ακόμη πτυχή της απαξίωσης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, στην οποία θα αναφερθούμε εκτενώς στο άμεσο μέλλον.

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΙΓΙΟΣΙ ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ

Creepy

Ο γιαπωνέζος δημιουργός, μετά το ελεγειακό δράμα «Ταξίδι στην άλλη όχθη», επιστρέφει στο αγαπημένο του είδος, το θρίλερ («The Cure», «Pulse», «Serpent's Path»). Στη νέα του ταινία, κεντρικός ήρωας είναι ο Τακακούρα, πρώην ιδιωτικός ντετέκτιβ. Ο Τακακούρα δέχεται τηλεφώνημα από έναν πρώην συνάδελφό του και αναλαμβάνει την άλυτη υπόθεση μιας αγνοούμενης επί

έξι χρόνια οικογένειας. Ταυτόχρονα, έρχεται κοντά με τη γειτονική οικογένεια, μέχρι που η κόρη τού αποκαλύπτει ότι ο πατέρας της δεν είναι ο αληθινός της πατέρας, αλλά κάποιος άγνωστος.

Ο Κουροσάβα βασίστηκε στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Γιούτακα Μαεκάουα (2011), για το οποίο ο συγγραφέας κέρδισε το βραβείο Καλύτερου Μυθιστορήματος Μυστηρίου Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα. Ο σκηνοθέτης βάζει ένα μεγάλο στοίχημα. Προσπαθεί να χρησιμοποιήσει στοιχεία από διαφορετικά κινηματογραφικά ρεύματα, τα οποία ενίοτε συγκρούονται μεταξύ τους: ψυχολογικό θρίλερ, ταινία τρόμου, αστυνομική περιπέτεια, οικογενειακό δράμα. Η ταυτότητα της ταινίας κινείται κάπου εκεί ανάμεσα, καθιστώντας ακόμη πιο δύσκολη την επιθυμητή ισορροπία.

ΚΩΣΤΑ ΖΑΠΠΑ

Αγάπη, αγάπη, αγάπη

Ο «αιρετικός» έλληνας σκηνοθέτης («Uncut Family», «The Last Porn Movie», «Μικρές Ελευθερίες» «Ανταρσία της κόκκινης Μαρίας») ασχολείται συνήθως με τις κοινωνικές συμβάσεις, τις οικογενειακές σχέσεις, τη βία της εξουσίας, το όριο του ανθρώπινου πάθους. Σ' αυτή την ταινία του, μία σαραντάρα στριπτιζέζ και η ατίθαση κόρη της ερωτεύονται έναν γερασμένο «γυναϊκά» και το γιο του, αντίστοιχα, παγιδευμένες σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι με στοιχεία αρχαίας τραγωδίας.

Ο Ζάππας έχει διαμορφώσει μια δική του, εντελώς προσωπική αισθητική. Είναι αρκετά προκλητικός, πειραματίζεται αρκετά και το αποτέλεσμα ενίοτε είναι σπαρακτικό. Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο έργο του αποτελεί το γεγονός ότι το πλούσιο υλικό του αποκρυπτογραφείται δύσκολα από το θεατή, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επικοινωνηθεί, ζήτημα που είναι πυρηνικό σε κάθε έργο τέχνης. Και σε αυτές τις περιπτώσεις, οι ευθύνες βαρύνουν το δημιουργό.

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ και ξερό ψωμί

Ο σημαντικότερος και πιο ριζοσπαστικός δημιουργός του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου πρωταγωνιστεί σε ένα συγκλονιστικά επίκαιρο αφιέρωμα, με τις καλύτερες ταινίες του σε αποκατεστημένες κόπιες, τρεις πρεμιέρες (ταινίες που θα προβληθούν για πρώτη φορά στη χώρα μας) και με την παρουσία πλήθους ξένων και ελλήνων καλεσμένων. Από τις 8 μέχρι τις 21 Δεκέμβρη του 2016, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος και στην αίθουσα του Ινστιτούτου Γκαίτε στην Αθήνα, με συνδιοργάνωση

Πραγματικός λάτρης του αθλήματος ή «καμάκι» με εξελιγμένη μέθοδο προσέγγισης του άλλου φύλου; Οποια εκδοχή και αν διαλέξετε, είναι σίγουρο ότι το σύστημα με ρόμβο και ένα μόνο «κόφτη» είναι εξαιρετικά ριψοκίνδυνο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Το στίγμα

Και μέσ' στα χιόνια, θησαυρούς
 Το άρπαγο μάτι βλέπει;
 Ξανθέ φονιά, τι σ' έφερε
 Σ' αυτήν εδώ τη στέπη;
 Μέσα στη νύχτα, φονικό
 Ποιανού έστηνες καρτέρι;
 Ποιος σ' έβλαψε τόσο μακριά;
 Ποιον ξέρεις; Ποιος σε ξέρει,
 Εδώ που χρόνια εμόχθησε
 Το εργατικό το χέρι
 Να χτίσει την καλύβα του

Και μια ζωή να φτιάσει;
 Νυχτερινέ διαγουμιστή,
 Πώς θες να σε δικάσει,
 Το χέρι αυτό που του γκρεμνάς,
 Οτι από χρόνια χτίζει;
 Ποια καταδίκη στο φονιά
 Και στο φασίστα αξίζει;
 Τώρα φωλιάζουν στο άσαρκο
 Κρανίο σου σκοτάδια,
 Κι απ' της φυλής σου τα όνειρα
 Είναι τα στήθια σου άδεια.
 Κι ίσως, μια μάνα, ένα παιδί!

Κάπου να σε προσμένει,
 Μα εσύ θα μένεις πάντοτε
 Ξένος σε χώρα ξένη
 Κι η μνήμη σου που της ζωής
 Το νόημα θα λερώνει,
 Θάναι ένα στίγμα, ένας λεκές,
 Μέσ' στο κατάσπρο χιόνι...

(ποίημα του Φώτη Αγγουλέ «σ' έναν νεαρό φασίστα που βρέθηκε σκοτωμένος, πάνω σε μια ρούσικη χιονισμένη στέπη»)

► «Απόφαση Γιούρογκρουπ κόλαφος για το λαό...» και «...απάντηση η πανεργατική πανελλαδική απεργία». Ένας ογκόλιθος από τη μία και μια «ντουφεκιά» από την άλλη (ούτε καν για την τιμή των... όπλων). Εδώ και 6 χρόνια (τουλάχιστον) μόνιμο το μοτίβο. Και, βέβαια, θα γίνει λόγος και για... κλιμάκωση. Οι δύο πρώτες προτάσεις από τον Ριζοσπάστη, 7/12/2016.

► «Οι φορολογούμενοι πληρώνουν ακριβά το πλεόνασμα» διαπιστώνουν τα ΝΕΑ (online, 7/12/2016). Μόνο που ξεχνάνε ότι δεν συμβαίνει αυτό με την «πρώτη, δεύτερη, τρίτη κ.λπ. φορά αριστερά» μόνο. Και οι προ αυτής κυβερνώντες συνέβαλαν τα μάλα στην κινεζοποίηση.

► Το τεστ λέγεται PISA, τελεί υπό την αιγίδα του ΟΟΣΑ (εδώ είναι το ζουμί) και στο (ανά τριετία) «τεστ διεθνούς αξιολόγησης» βγάζει «κουμπούρες» το μαθητικό πληθυσμό της Ελλάδας. Αυτό δημοσιεύουν τα ΝΕΑ (www.tanea.gr/news/greece/article/5412585/koympoyres-apodeixthkan-oi-ellhnes-mathhtes-sto-test-diethnoys-aksiologhshs-pisa/). Όλος τυχαίως μία μόλις μέρα μετά την 6/12/2016...

► Κάτι σαν τα «δικαιώματα της σιωπηρής πλειοψηφίας» επιχειρεί να «υπερασπίσει» ο Καμίνης με την ανακοίνωσή του (σαν από καιρό ετοιμασμένη...) το βράδυ της 6/12/2016.

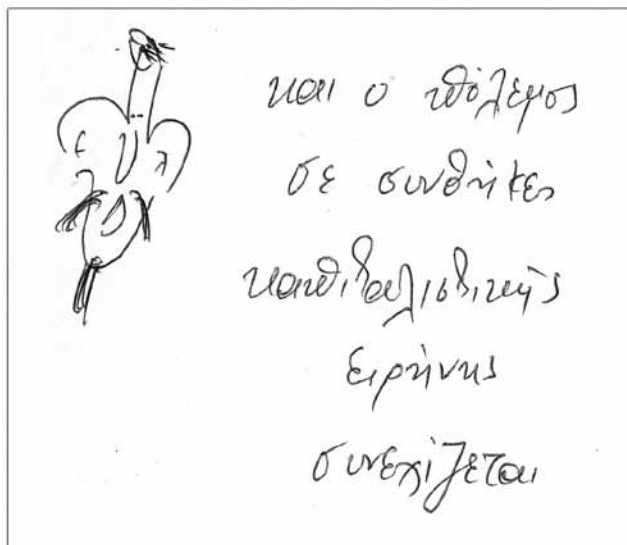
► Κυβέρνηση: Δεν θα δεχτούμε νέα μέτρα μετά τη λήξη του προγράμματος, κοινώς μη μας πιέζετε γιατί θα κλαίμε και θα υπογράφουμε. Κι είναι μεγάλη

από το Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας - Νύχτες Πρεμιέρας, ο «μεγάλος αναρχικός» του μοντέρνου σινεμά επιστρέφει.

«Κάθε σκηνοθέτης ασχολείται με ένα και μόνο θέμα και γυρίζει την ίδια ταινία ξανά και ξανά», είχε δηλώσει κάποτε σε συνέντευξή του ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ. «Το δικό μου είναι η εκμετάλλευση των συναισθημάτων, όποιος κι αν είναι ο δυνάστης. Δεν τελειώνει ποτέ η εκμετάλλευση. Είτε πρόκειται για το κράτος που επικαλείται τον πατριωτισμό, είτε πρόκειται για ένα ζευγάρι, ο ένας άνθρωπος μπορεί να καταστρέψει τον άλλο». Αυτά τα λόγια συμπυκνώνουν με κάποιο τρόπο την αξία της κληρονομιάς του Φασμπίντερ, σύμφωνα με τους εμπνευστές του αφιερώματος. Το έργο του Φασμπίντερ, όμως, είναι πολύ περισσότερα πράγματα απ' αυτά που περιγράφει το συγκεκριμένο απόσπασμα. Απλώς, αυτή η ατομοκεντρική άποψη ταιριάζει γάντι στους διοργανωτές και το αστικό κοινό τους.

Αναλυτικά το πρόγραμμα του αφιερώματος υπάρχει στις ιστοσελίδες <http://www.tainiothiki.gr/> και www.goethe.de.

Ελένη Π.

Ριζοσπάστης ο Τεροντόκερδος

υπόθεση το κλάμα...

► «Παραγωγική Ελλάδα» οι μικρομεσαίοι καπιταλιστές σύμφωνα με το κατά Κυριάκον (ή Κούλη) ευαγγέλιο. Και τι θα παράγουν, μπρε;

► Τις πουτινιές του (δάνειο 5-7 δισ. ευρώ στην Κύπρο από Πούτιν) αποκάλυψε - ανερυθρίαστα - ο πουτινιάρης Δ. Χριστόφιας. (Περισσότερο, τ' ακούεις).

► Φουκουσίμα: παροπλισμός γιοκ;

► Με τη δήλωση Χριστόφια δεν ασχολείται ο Ριζοσπάστης ούτε ο 902.gr (7/12/2016)...

► «Μέτωπο αγώνα για συλλογικές συμβάσεις» («Η ΑΥΓΗ», 7/12/2016). Πρώτα πρέπει νάχεις ΚΑΘΑΡΟ μέτωπο, ω συριζαίοι...

► Ιδού και το ΕΘΝΟΣ

(7/12/2016): «Ανοίξτε τα μαγαζιά όλες τις Κυριακές» - «νέα βόμβα από το ΔΝΤ για τη β' αξιολόγηση». Η βόμβα δεν φαίνεται να ανησυχεί τους παροικούντες το ΕΘΝΟΣ...

► «Όλο και πιο χαμηλές οι επιδόσεις των μαθητών» - «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 7/12/2016. Όλος ο «καλός κόσμος» σε κοινό μέτωπο με τους «ξένους»...

► «Πόλεμος» με ΔΝΤ, το πρωτοσέλιδο της ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ (7/12/2016). Σιγά τα αίματα...

► «Σε προσφυγικό προορισμό εκφυλίζονται τα νησιά μας» - καθόλου πρωτότυπος ο φασιστικός κρωγμός της ΕΣΤΙΑΣ (7/12/2016). Ποιος υπέρογκος ΦΠΑ και άλλες... λεπτομέρειες. Οι πρόσφυγες είναι το πρόβλημά τους...

► Πάει και ο φίλος (του σύριζα) ο - επί ματαίω - Ματέο Ρέντσι.

► Λύσσαξαν οι φυλλάδες με την 8η «επέτειο» της δολοφονίας του Αλ. Γρηγορόπουλου.

► Να μην ξεχνάμε τον ΣΚΑΙ, τον Παπαχελά και την αισχρή στάση που κράτησαν το ίδιο βράδυ της δολοφονίας Γρηγορόπουλου.

► Στο μέτωπο του «Ως εδώ» το Ποτάμι (σταθερά στην υπερασπίση της καταστολής και της μαπατοκρατίας).

► Ω μήνες των ανθήσεων μεταμορφώσεων μήνες Μάη που πήγες αίθριος Γιούνη από μαχαιριά Ποτέ τα ρόδα δεν ξεχνώ τις πασχαλιές εκείνες

Κι όσους για πάντα η άνοιξη στον κόρφο της κρατά.
 (Λουί Αραγκόν: «Οι πασχαλιές και τα ρόδα»)

► Ανοίξη
 Ανοίγει
 Ανεσπερη.

► Μας πληροφορεί το ΒΗΜΑ (www.tovima.gr/culture/article/?aid=849976) ότι πέθανε ο βρετανός ηθοποιός Πήτερ Βων, γεννημένος «στο Στρόφσαϊρ της Αγγλίας». Ελα όμως που «Στρόφσαϊρ» ΔΕΝ υπάρχει στη Βρετανία παρά μόνο «Shropshire» - πάντα τέτοια, παιδιά...

► Morgan Stanley: Φως στο τούνελ για την Ελλάδα - λίγο από Ανδρέα θυμίζει: την «στενωπό του 1983»...

► «Ένας στους τέσσερις κινδυνεύει να βρεθεί σε κατάσταση ένδειας» (ιταλικό ινστιτούτο Istat). Μα, στον καπιταλισμό; Τον κόσμο τον «ηθικό, τον αγγελικά πλασμένο»; Οίμοι, αλλά και αλλοίμονο...

► British American Tobacco Hellas: παρά το όνομά της, θα λειτουργήσει ως γραφείο «ένταξης στην αγορά ευπαθών κοινωνικών ομάδων στις αρχές του 2017» ή job center. (Οι καπιταλιστές στο «χτύπημα» της ανεργίας που οι ίδιοι προκαλούν...).

► There is no pain you are receiving - P. Floyd («Comfortably Numb»).

► «Μονόδρομος η λήψη σκληρών μέτρων για την Ελλάδα» - Β. Σόιμπλε. Ε, και, τι; Μήπως διαφωνεί η (συγ)κυβέρνηση;

► Χρυσή Αυγή: με σφραγίδα Σύριζα.

► «Μετέωρο» το Brexit.

► Καμμία έκπληξη για την επανεκλογή του Αμπάς στην αρχηγία της Φατάχ (η οποία έγινε με... ζητωκραυγές και όχι καταμέτρηση ψήφων αντιπροσώπων στη συνδιάσκεψη της οργάνωσης). Τι τον κρατάει τον Αμπάς σε αυτήν τη θέση; Μα η σταθερή στήριξη του από το Ισραήλ και η επιμονή του στη συνεργασία με τη σιωνιστική οντότητα.

► Κυκλοφορώ κι όπλο-φορώ.

► Λευκές νύχτες - μαύρες μέρες.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ακόμα και η μάχη των τοίχων ήταν χαμένη για τον Ρέντσι και το συνταγματικό του δημοψήφισμα. Το «Οχι» κυριαρχούσε, σε διάφορους συνδυασμούς. Αν εξαιρέσουμε κάποιες οργανώσεις που κινούνται στ' αριστερά του Δημοκρατικού Κόμματος του Ρέντσι, όπως ο αστερισμός που ονομάστηκε «Λίστα Τσίπρα» (ναι υπάρχει ακόμα, άσχετα αν δεν παίζει κανένα ρόλο), που έβγαλαν κάποιες αφίσες στις οποίες προσπαθούσαν να περάσουν κάποια επιχειρήματα υπέρ του «Οχι», το παιχνίδι στους τοίχους παίχτηκε με αφίσες που έγραφαν απλά «Ψήφισε Ναι» ή «Ψήφισε Οχι». Μάλιστα, η επιτροπή που οργάνωνε την καμπάνια του «Οχι» έριξε το μεγαλύτερο βάρος σε μια αφίσα με τη φάτσα του Ρέντσι, πάνω στο στόμα του οποίου ήταν γραμμένο το «Ψήφισε Οχι». Επιλογή σοφή από τακτική άποψη, όπως αποδείχτηκε. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Ρέντσι γνώριζαν καλά πως αυτός ο τύπος που μιμείται τον Μουσολίνι με τις πόζες που παίρνει και την εν γένει κίνηση του σώματος, ήταν τελικά το «αδύνατο χαρτί» του «Ναι». Εμείς, όντας μακριά και μη γνωρίζοντας τις διεργασίες στην ιταλική κοινωνία, δεν μπορούσαμε να το δούμε αυτό. Οι προπαγανδιστές του Γκρίλο, της Λέγκας του Βορρά, των μικρών σχημάτων της αστικής ψευτοαριστεράς, της εργατικής συννομοσπονδίας που στο παρελθόν έλεγχαν οι ευρωαναθεωρητές, αυτού του ευρέως συνονθυλεύματος που στάθηκε απέναντι στον Ρέντσι, αντιλήφθηκαν ότι αυτός ήταν το μεγάλο όπλο τους. Η εικόνα του είχε ήδη καταστεί αποκρουστική στο λαό.

«Δεν ήξερα ότι με μισούν τόσο πολύ οι σύντροφοί μου» είπε ο Ρέντσι στους στενούς συνεργάτες του, που φρόντισαν να το διαρρεύσουν. Το ότι τον μισούν οι σύντροφοί του το ήξερε πολύ καλά, γιατί τους είχε εκποτίσει τον ένα μετά τον άλλο, με μια σειρά πραξικοπήματα που τον έφεραν πρώτα στην αρχηγία του κόμματος και μετά στην πρωθυπουργία. Εκείνο που μάλλον δεν είχε αντιληφθεί είναι πόσο πολύ τον μισεί ο ιταλικός λαός. Αν το είχε αντιληφθεί, δε θα έκανε το δημοψήφισμα, που το έχασε με είκοσι μονάδες διαφορά. Το αντιλήφθηκαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι, γι' αυτό και η προπαγάνδα τους έγινε μ' ένα σκέτο «Οχι» πάνω στη φάτσα του Ρέντσι. Επесе θύμα της ανόητης αλαζονείας του, όπως είπε ο Μάσιμο Κάτσαρι, παλιά καραβάνια του ευρωαναθεωρητισμού (πρώην δήμαρχος της Βενετίας).

Η αστική πολιτική, τόσο ίδια στις διαφορετικές εκδοχές με τις οποίες εμφανίζεται, έχει ανάγκη από «γηπεδοποίηση». Και η προπαγάνδα υπηρετεί αυτή την κατεύθυνση. Απλοποιημένα συνθήματα, ψέμα πάνω στο ψέμα, ώστε να κρατήσει πολίτες-ψηφοφόρους στις γραμμές αυτού του χωρίς σκέψη και χωρίς κρίση πολιτικού οπαδισμού.

ΥΓ. Η περιβόητη «Λίστα Τσίπρα» ήταν με το «Οχι» και φουλ ενάντια στον Ρέντσι. Ο Τσίπρας, όμως, ήταν με το «Ναι» και με τον Ρέντσι. Από τα «τρελά» της παραδολής αστικής ψευτοαριστεράς, που παραδέρνει ανάμεσα στην κλασική σοσιαλδημοκρατία και την ευρωαναθεωρητική παράδοση. Το είδαμε και στην Ισπανία: ο Τσίπρας φωτογραφιζόταν με τον σοσιαλδημοκράτη Σάντσεθ και του έλεγε πως σύστησε στον Ιγκλέσιας (Rodemos) να στηρίξει μια κυβέρνηση συνεργασίας με τους σοσιαλδημοκράτες. Ο Ιγκλέσιας δεν τον άκουσε και προκάλεσε εκλογές. Το αποτέλεσμα ήταν οι σοσιαλδημοκράτες να εκπαρθωθούν τον Σάντσεθ και να επιτρέψουν στον δεξιό Ραχόι να σχηματίσει κυβέρνηση μειοψηφίας.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Την ερχόμενη Τετάρτη, στις 7 το απόγευμα, διοργανώνεται στη Νομική Σχολή της Αθήνας εκδήλωση αλληλεγγύης στον **Δημήτρη Κουφοντίνα**, με βασικό αίτημα να του χορηγηθεί η άδεια που δικαιούται εδώ και εφτά χρόνια (μετά τη συμπλήρωση οχταετούς συνεχούς φυλάκισης) και δεν του τη δίνουν, απαντώντας του προκλητικά ότι πρέπει να κάνει δήλωση μετάνοιας (γράψαμε αναλυτικά και στο προηγούμενο φύλλο).

Έχει σημασία να είναι ιδιαίτερα ηχηρό το μήνυμα που θα βγει απ' αυτή την εκδήλωση, γιατί το σύστημα παγώνει ένα **καθεστώς εξαίρεσης** σε βάρος των πολιτικών κρατούμενων, που θυμίζει τις περιόδους του μοναρχοφασισμού και της χούντας. Από τη μια τους δικάζει ως κατηγορούμενους του κοινού ποινικού δικαίου, αρνούμενο τον πολιτικό χαρακτήρα των κατηγοριών που τους προσάπτει (με σκοπό, όχι μόνο να αποπολιτικοποιήσει και να εγκληματοποιήσει την ένοπλη επαναστατική δράση, αλλά και να κρατήσει τις δίκες στον

**15 ΧΡΟΝΙΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ
7 ΧΡΟΝΙΑ ΟΜΗΡΟΣ...**

...«Η κυβέρνηση αυτή που θέλει να λέγεται αριστερή θέτει ως απαραίτητη προϋπόθεση, σε ό,τι με αφορά, την αποκήρυξη των ιδεών μου. Ζητά να υπογράψω δήλωση μετανοίας. Όμως αυτό το τίμημα δεν μπορώ να το καταβάλω. Είμαι πολύ μικρός για να διαπράξω τόσο τεράστια ατιμία απέναντι στην επαναστατική μνήμη. Θα ήταν δαλίδια, ποταποτήτα να κηλιδώσω τη μικρή προσωπική μου ιστορία με μια τέτοια ταπεινή πράξη»

**Τετάρτη 14 Δεκέμβρη
19:00 ΑΜΦ. Νομικής
Τηλεφωνική Παρέμβαση
του Δ. Κουφοντίνα στις 19:30**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Συμμετέχουν - παρεμβαίνουν νομικοί, παν/κοί, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και πολιτικές συλλογικότητες

**ΑΜΕΣΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ
ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ**

Φωνή Λευτεριάς
Για τους πολιτικούς κρατούμενους

χωρίς τη διάθεση να χαρίσω σε κανέναν το δικαίωμα της άδειας. Απέναντι στο καθεστώς εξαίρεσης που μας έχει επιβληθεί κι ενάντια σε λογικές διαχωρισμού που περιχαρακώνουν τις θέσεις μας, με το σύνολο των αγωνιζόμενων πολιτικών κρατούμενων για το σπάσιμο της ειδικής μεταχείρισης που βιώνουμε».

Εχουμε πει πολλές φορές ότι ένα κίνημα που εγκαταλείπει αγωνιστές στα νύχια του αστικού κράτους και των κατασταλτικών του μηχανισμών δεν μπορεί να έχει μέλλον. Οι πολιτικοί κρατούμενοι είναι κομμάτι του κινήματος της επαναστατικής ανατροπής, είναι σύντροφοί μας και η αλληλεγγύη προς αυτούς είναι επαναστατική υποχρέωση.

Και παραπέρα, όμως, κανένας (πολύ περισσότερο καμιά συλλογικότητα που αναφέρεται στην αριστερά, στον κομμουνισμό ή στην αναρχία) δε δικαιούται να «κάνει το κορόιδο». Μπορεί να έχει οποιαδήποτε άποψη για την τακτική των οργανώσεων ένοπλης επαναστατικής δράσης, όμως

Μετά τον Δ. Κουφοντίνα, απέρριψαν και το αίτημα για άδεια του Κ. Γουρνά Ζητούν δηλώσεις μετάνοιας από τους πολιτικούς κρατούμενους

έλεγχο των επαγγελματικών δικαστηρίων, αποφεύγοντας την παραπομπή τους στα Μεικτά Ορκωτά Δικαστήρια, όπως προβλέπει το αστικό σύνταγμα για τα πολιτικά αδικήματα). Από την άλλη, τους αρνείται δικαιώματα που έχουν όλοι οι κρατούμενοι, επικαλούμενο τις ιδέες τους και το ότι δεν τις απορρίπτουν.

Μετά τον Δ. Κουφοντίνα, ήρθε η ώρα του **Κώστα Γουρνά**. Του απέρριψαν και αυτού το αίτημα για άδεια, με πανομοιότυπα επιχειρήματα. Η μόνη δια-

φορά είναι ότι στην περίπτωση του Γουρνά μειοψήφισε η εισαγγελέας, η οποία όμως έχει θωρακιστεί με δικαίωμα βέτο.

«Δηλαδή εσείς είστε αμετανόητος, ε!». Σ' αυτή τη φράση συμπύκνωσε η αρμόδια για τις φυλακές εισαγγελέας την άρνησή της για χορήγηση της άδειας, όπως κατήγγειλε ο Κ. Γουρνάς. Είχε προηγηθεί μια συζήτηση «που εξαντλήθηκε αποκλειστικά στην, υπό τον μανδύα της εκτίμησης κινδύνου τέλεσης νέων “συναφών” αδικημάτων, αναζήτηση μιας

δήλωσης αποκήρυξης ή κατάδίκης της ένοπλης δράσης».

«Από τη μεριά μου», λέει ο Κ. Γουρνάς, «η μόνη δήλωση που έχω να κάνω είναι αυτή της στράτευσής μου στον κόσμο του αγώνα, της ολόψυχης διάθεσης της ζωής μου στην υπηρεσία των ιδανικών της κοινωνικής επανάστασης, για έναν κόσμο όπου το δίκιο θα συμβαδίζει με την ελευθερία. Θα συνεχίσω να υπερασπίζομαι τα δικαιώματα που κατέκτησαν κρατούμενοι πριν από μένα με σκληρούς αγώνες,

δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια μπροστά στην ωμή παραβίαση δικαιωμάτων, μπροστά στην καθιέρωση ντε φάκτο ενός καθεστώτος εξαίρεσης. Γιατί αυτό το καθεστώς, που εφαρμόζεται σήμερα σ' ένα μικρό αριθμό επαναστατών πολιτικών κρατούμενων, αύριο θα εφαρμοστεί σε περισσότερους και περισσότερους κι ακόμα περισσότερους. Ας ξαναθυμηθούμε όλοι τα λόγια του πάστορα Νιμέλερ: «Όταν ήρθαν να συλλάβουν εμένα, δεν υπήρχε πια κανείς για να διαμαρτυρηθεί»...

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Καλλιέργεια αυταπατών

Η λέξη διαπραγματεύση είναι από τις πιο αγαπημένες των μνημονιακών κυβερνήσεων. Συνήθως πάει πακέτο με τη λέξη «σώσαμε». Κάθε φορά που κλείνουν μια αξιολόγηση με την τρόικα, δηλώνουν ότι κάτι «έσωσαν». Πρόκειται για τη γνωστή τακτική του Χότζα. Ο ελληνικός λαός μπορεί να παρηγορηθεί ότι υπάρχουν και χειρότερα. Κατά κανόνα, βέβαια, αυτά τα χειρότερα από τα οποία τον «σώζουν», γίνονται πράξη στην επόμενη ή τη μεθεπόμενη αξιολόγηση, όμως οι κυβερνήσεις προσβλέπουν στις εντυπώσεις της στιγμής. Ασε που πρέπει να δώσουν και «κάτι» στους βουλευτές, για να το έχουν ως πρόσχημα όταν θα ψηφίζουν τα αντιλαϊκά μέτρα της συγκεκριμένης αξιολόγησης.

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εδώ και καιρό δουλεύουν προπαγανδιστικά πάνω στις υποτιθέμενες διαφωνίες του ΔΝΤ με τη Γερμανία. Τις χαρακτηρίζουμε υποτιθέμενες, γιατί πίσω απ' αυτές δε βρίσκεται η «οικονομική ορθότητα», ούτε το «ελληνικό πρόβλημα», αλλά ο αμερικανογερμανικός ανταγωνισμός, που χρησιμοποιεί και το «ελληνικό πρόβλημα» ως εργαλείο. Ουδέποτε μέχρι τώρα, όμως, είχαμε κάποιου είδους συμμαχία του ΔΝΤ με την ελληνική κυβέρνηση. «Στο τέλος της ημέρας», όπως αρέσκεται να λέει ο Τσίπρας μεταφράζοντας τη γνωστή αγγλοσαξονική έκφραση, ΔΝΤ και Γερμανία καταλήγουν σε συμφωνία.

Οι αυταπάτες που επιχειρείται να καλλιεργηθούν τώρα αφορούν και τα δύο μέρη του ιμπεριαλιστικού στρατόπεδου, αλλά περισσότερο το ΔΝΤ. Οι Τσιπραίοι το εγκαλούν για ασυνέπεια! «Ο κ. Τόμσεν», δήλωσε την περασμένη Τρίτη ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, «κατά την ομιλία του στο Eurogroup, αντί να πιέσει στην κατεύθυνση μείωσης των πλεονασμάτων, φάνηκε να αποδέχεται τις ακραίες θέσεις για 10ετή συνέχιση του στόχου για 3,5% πρωτογενές πλεόνασμα και να πιέζει μόνο προς τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης για τη λήψη νέων μέτρων»! Λες και υπήρχε περίπτωση ο Τόμσεν να κάνει κάτι άλλο.

Το είχε ξεκαθαρίσει ήδη στέλεχος του ΔΝΤ στην Ουάσινγκτον τις προηγούμενες μέρες: Εμείς λέμε ότι το πρωτογενές πλεόνασμα δεν μπορεί να διατηρηθεί στο ύψος του 3,5% του ΑΕΠ μετά το 2018. Αν όμως η Ελλάδα συμφωνήσει με τους ευρωπαίους δανειστές της σε κάτι τέτοιο, τότε εμείς θα ζητήσουμε τη λήψη επιπλέον δημοσιονομικών μέτρων για μετά το 2018, ώστε να πιαστεί ο στόχος του 3,5%. Το επανέλαβε και μετά το Eurogroup στέλεχος του ΔΝΤ στο πρακτορείο Bloomberg: «Δεν μπορεί να κατηγορούμαστε ότι θέλουμε λιτότητα. Εμείς να ζητάμε στόχο που δεν απαιτεί λιτότητα, άλλοι να συμφωνούν σε μη ρεαλιστικούς στόχους που απαιτούν λιτότητα και τελικά να βρισκόμαστε διαρκώς εμείς στο στόχαστρο».

Ποιοι είναι αυτοί που συμφωνούν σε «μη ρεαλιστικούς στόχους»; Ο Τσακαλώτος, φυσικά, που έχει υπογράψει την απόφαση του Eurogroup για επέκταση του 3,5% και μετά το 2018 (μένει να δοθεί η ερμηνεία της λέξης «μεσοπρόθεσμα», δηλαδή να καθοριστεί πόσα χρόνια σημαίνει αυτό). Είναι φανερό ότι παίζουν τον μπουτζούρη. Το γνωστό blame game: σε ποιον θα πέσει η ευθύνη, ποιος θα επωμιστεί το ρόλο του «κακού» και ποιοι τους ρόλους των «καλών».

Πολλά πράγματα θ' αλλάξουν τα επόμενα χρόνια. Και οι στόχοι για τα «πρωτογενή πλεονάσματα» μπορεί να μειωθούν, όπως μειώθηκαν για την τριετία 2015-2017. Το μόνο που δε θ' αλλάξει είναι η εφιαλτική δημοσιονομική λιτότητα και η ακόμα πιο εφιαλτική κινεζοποίηση. Όπως δεν άλλαξε και την περίοδο που διανύουμε, παρά τη μείωση των στόχων για το «πρωτογενές πλεόνασμα».

Πότε μυξοκλαίγοντας και πότε παριστάνοντας τους σκληρούς διαπραγματευτές, οι συριζαίοι προσπαθούν να καλλιεργήσουν αυταπάτες στον ελληνικό λαό ότι κάτι μπορεί ν' αλλάξει. Οτι είναι ζήτημα διαπραγματευτικής μαγκιάς, που αυτοί τη διαθέτουν, σε αντίθεση με τη ΝΔ του Κούλη. Ενώ είναι «τα ίδια σκατά»...

Π.Γ.